

கம்பர் தமிழ் வாசகம்

முதற் புத்தகம்

முதற் படிவம்—பொது

ஆளும் வகுப்பு

வித்துவான் தி. சி. குழந்தைவேல் முதலியார்
அர்ச். சூசையப்பர் கல்லூரி உயர்நிலைப்பள்ளி
திருச்சிராப்பள்ளி

முருகன் பதிப்பகம்

•குனித்தலை P. O.

திருச்சிராப்பள்ளி

முதற் பதிப்பு : அக்டோபர், 1953

பதிப்புரிமை

விசை அனா பன்னிரண்டு

**PRINTED AT
ST. JOSEPH'S INDUSTRIAL SCHOOL PRESS, TRICHINOPOLY.—H.1**

முன்னுரை

தென்னை அரசியலார் தமிழ்மொழியை முதன் மொழி •

யாக்கியதிலிருந்து கல்வி பயிலும் மாணவரிடையே ஆர்வம் பெருகி, அவர்கள் தமிழ் மொழியைக் கற்பதில் உள்ளக் கிளர்ச்சி பெற்று வருகின்றனரேனலாம். இந்நிலையில் தமிழ் மொழியைச் சிறப்பாகப் பயிலும் மாணவர் நலங்கருதி, 1951-ல் பொதுப் படிப்பு, சிறப்புப் படிப்பு என இரு பிரிவுகளாகத் தமிழ்ப் பாடத்திட்டங்களை வகுத்து புதிய பாடத்திட்டத்தை வெளியிட்டனர். இப்பாடத்திட்டத்திற்கிணங்கவே, 'கம்பர் தமிழ் வாசகம்' என்னும் இப்பாடநூல் அமைக்கப்பெற்றுள்ளது. இது; முதல் படிவம் பொதுப் படிப்புக்குரியதாகும்.

இப்பாட நூலில், தேசியம், இலக்கியம், வரலாறு, கைத்தொழில், பயிர்த்தொழில், விஞ்ஞானம், கற்பனைக் கதை, நகைச்சுவை நிகழ்ச்சி, புதுமை காணல் முதலிய பல்வகைப் பொருள்களில் ஏற்றவை வகுப்பின் அளவறிந்து கோடுக்கப் பட்டுள்ளன. இவை கட்டுரை, உரையாடல், கடிதம், சொற் பொழிவு, நாடகம், சுயசரிதம், கேளிக்கைப் பயணம் முதலிய வகைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

செய்யுட் பகுதியில், பழமையும் புதுமையும் தழுவிய பலவகைப் பாக்கள் அமைந்துள்ளன. அவை கடவுள் நெறி, அறநெறி, கதை, இயற்கை, நாட்டுப் பாடல், பலவகைச் சுவை முதலிய பலதிறம் பற்றியவையாகும், புதுமைப் பாக்களின் ஆசிரியர்களுக்கு எனது நன்றி உரியதாகும்.

நன்முறையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள இப்பாடநூலைக் கல்வியதிகாரிகளும், கல்விநிலையத் தலைவர்களும் தமிழாசிரியர்களும் ஆதரித்து மாணவர்களுக்குப் பயன்படச்செய்யுமாறு வேண்டுகிறேன்.

தி. சி. கு.

பொருளடக்கம்

பொருள்	உரைநடைப் பகுதி	பக்கம்
1. உதய குமரன்		1
2. மாணவர் இல்லம்		5
3. கவிமணி		11
4. இலக்கிய பஞ்சகம்		16
5. தந்தி வந்தது !		17
6. அறிவானந்தன்		23
7. கால் நீடைப்பண்ணை		30
8. இந்நியக் குடியரசு		37
9. காந்தியடிகளின் பெருமை		43
10. சித்தார்த்தனின் கருணை		44
11. எனது இன்பச்செலவு		49
12. எவரெஸ்டு வீரர்		56
13. ஆறு		61
14. தந்தையின் கடிதம்		62
15. வெற்றிலை		65

செய்யுட்பகுதி

I. கடவுள் வணக்கம்	1
II. அறவுரை	
1. திருக்குறள்	5
2. நல்வழி	12
3. நீதி வெண்பா	14
III. கதை	
1. குருவியும் குரங்கும்	16
2. காந்தியடிகள்	18
3. புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்	20
IV. இயற்கையழகு	23
V. தனிப்பாடல்	2
VI. நாட்டுப்பாடல்கள்	2
VII. பல்வகைப் பாடல்கள்	2

கம்பர் தமிழ் வாசகம்

உரைநடைப்பகுதி—பொது.

1. உதயகுமரன்

சோழ நாட்டின் தலைநகரம் காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது புகார் என்றும் புகலப்படும். இந்நகரத்திலிருந்து செங்கோல் செலுத்திய சோழ மன்னன் சிள்ளிவளவன் என்பவன். இவன் மனைவி இராசமாதேவி என்பவள். இவ்விருவரின் அருமை மகன் உதயகுமரன் என்ற இளவரசன்.

உதயகுமரன் அழகும் வீரமும் அமைந்தவன்; அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்தவன். இவன் இளமையிலிருந்தே வீரவிளையாட்டுக்களை மிகவும் விரும்பினான்; வீரச்செயல் புரிவதில் ஆர்வங் கொண்டான். ஆகையால், வாட்போர், விற்போர், மற்போர் முதலிய பயிற்சிகளில் சிறந்து விளங்கினான். இவனது வீரவுள்ளத்தைப் புகார் நகர மக்கள் நன்கறியும்படி ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தது.

சிள்ளி வளவனின் ஆட்சிக்காலத்தில் காலவேகம் என்னும் ஒரு பட்டத்து யானை இருந்தது. அவ்யானை திடீரென்று ஒருநாள் மதங்கொண்டு கட்டுத்தறியை முறித்துக்கொண்டு ஓடத்தலைப்பட்டது. பாகர்களும் குத்துக்கோற்காரர்களும் எவ்வளவு முயன்றும் அதனை அடக்கமுடியவில்லை. காலவேகம் பாகர்களுக்கு அடங்காமல் பிளறிக்கொண்டு நகரின் பலவிடங்களிலும் ஓடித் திரிந்தது. வழியிற் சென்ற மக்கள் யாவரும் அஞ்சி யோடிப் பதுங்கினர். யானையிடம் அகப்பட்ட சிலர் காலொடிந்தும் காயம்பட்டும் பலவாறு துன்பமடைந்தனர்.

இச்செய்தியை, ஏவலர்கள் சிலர் ஓடோடியும் வந்து சோழ மன்னனிடம் தெரிவித்தனர். இதைக்கேட்ட கிள்ளிவளவன், “பாகர்கள் எங்கே போயினர்? கால வேகத்தின் கடுஞ்செயல்களை வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தனரா?” என்று சேற்றத்துடன் கேட்டான். ஏவலர்கள் “மன்னர்பெரும, மன்னிக்கவேண்டும். கால வேகம் கட்டுக்கடங்காமல் திரிகிறது. பாகர்களால் அதனை அடக்கமுடியவில்லை” என்று பணிவுடன் கூறினர். உடனே சோழன், “அவ்வாறுனால் யானையை அடக்குவோர் ஒருவருமில்லையா? நானே போய் அடக்கி விட்டுத் திரும்புகிறேன். ஏவலர்களா! நீங்கள் விரைவில் போய் நமது வீரர்கள் சிலரை இங்கு வருமாறு தெரிவியுங்கள்” என்று கட்டளையிட்டான்.

அப்போது அருகிலிருந்த உதயகுமரன், “அப்பா! இச்சிறு செயலின் பொருட்டுத் தாங்கள் செல்லவேண்டுவ தில்லை; நானே போய் யானையை அடக்கிவிட்டு வருகிறேன். விடைகொடுங்கள்” என்று பணிவுடன் வேண்டினான். மைந்தனின் மொழிகேட்டு மகிழ்வடைந்த சோழன், ‘மகனே, மக்கள் நலமே மன்னவன் நலமாகும். விரைவிற சென்று வெற்றியுடன் திரும்புக என்று அன்புடன் விடைகொடுத்து அனுப்பினான்.

உடனே உதயகுமரன் தேரிலேறி வீரர்கள் சிலருடன் புறப்பட்டுப்போய்க் காலவேகம் இருந்த இடத்தை யடைந்தான். அங்குத் தேரைவிட்டிறங்கி, ஈட்டியுடன் யானையின் அருகிற் சென்றான். இவனைக் கண்டதும் யானை துதிக்கையைத் தூக்கிக்கொண்டு சுழற்றிப் பிடிக்க நெருங்கி வந்தது. வீரர்களும் குழ வந்தனர்.

உதயகுமரன் சிறிதும் அஞ்சாமல் எதிர்நோக்கிச் சென்று ஈட்டியை நீட்டி உருத்து நோக்கினான். யானை இவனது வீரப்பார்வையால் உள்ளங்கலங்கிப் பிளிறிக் கொண்டு மறுபுறம் திரும்பி ஓடத் தொடங்கியது.

ஆனால் பாகர்களும் குத்துக் கோற்காரர்களும் மறு புறத்தில் ஆயுதங்களுடன் நின்றனென்று கொண்டு யானையை ஓடவிடாமல் மறித்தனர். அதனால் யானை மீண்டும் உதய குமரன் பக்கம் திரும்பியது. அதற்குள் உதயகுமரன் ஈட்டியை நீட்டியவண்ணம் யானையை நெருங்கினான். அதனால் யானை அஞ்சிப் பெருமுழக்கம் செய்து உடலைக் குறுக்கிக்கொண்டு பணிந்து நின்றது. உடனே உதய குமரன் காலவேகத்தின் அருகிற்சென்று துதிக்கையின் மேல் தட்டிக்கொடுத்தான். யானை அடங்கிவிட்ட தற்கு அறிகுறியாகப் பேசாமல் நின்றது. அதனையறிந்த இளவரசன் யானையின் தந்தத்தைப் பிடித்து அச்சம் நீங்கத் தடவினான். பிறகு உதயகுமரன் யானையை அதன் தந்தத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு சிறிது தூரம் நடத்திச் சென்றான் ; இனி, யானை கட்டுக்கடங்கிவிடும் என்று அறிந்ததும் பாகர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுத் தேரிலேறிப் புறப்பட்டான்.

நகர மக்கள் அனைவரும் உதயகுமரனின் அஞ்சா நெஞ்சத்தையும் வீரத்தன்மையையும் பார்த்து வியந்து போற்றினர். “இளவரசர் வாழ்க! வீரச்செயல் வாழ்க!” என்று பேராரவாரம் செய்தனர். மகளின் வீரச் செயலை யறிந்த கிள்ளிவளவன் களிப்படைந்தான்.

குறிப்பு

இது, வீரச்செயலை விளக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். இந் நிகழ்ச்சி மணிமேகலை என்னும் நூலில் உள்ளது. இந்நூல் ஐம் பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்று ; சித்தலைச்சாத்தனார் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது.

கேள்விகள்

1. உதயகுமரன் என்பவன் யார்? அவனுடைய தன்மைகள் யாவை?
2. காலவேகம் என்னும் யானை மதங்கொண்டு என்ன செய்தது?
3. உதயகுமரன் யானையை எவ்வாறு அடக்கினான்?

கம்பர் தமிழ் வாசகம்

பயிற்சி

I. மொழிப் பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:—ஆர்வம், சிற்றம், கட்டளை, மைந்தன், குழுவியந்து, ஆரவாரம். (மாதிரி:—ஆர்வம்—விருப்பம்)
2. ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக:—செலுத்திய, கட்டுத்தறி, பிளிறிக்கொண்டு, ஏவலர், முழக்கம். (மாதிரி:—தமிழ் நாட்டில் செங்கோல் செலுத்திய மன்னர்கள் சேர, சோழ, பாண்டியர்.)

II. வாக்கியப் பயிற்சி

1. வாக்கியம் என்பது சொற்கள் தொடர்ந்து நின்று ஒரு முடிந்த கருத்தைத் தெரிவிப்பதாகும். உதாரணம்:—உதயகுமரன் யானையை அடக்கினான்—இவ்வாக்கியத்தில், உதயகுமரன்—எழுவாய்; அடக்கினான்—பயனிலை; யானையை—செயப்படுபொருள். இதுபோல், இப்பாடத்திலுள்ள வாக்கியங்களுக்கு எழுவாய், பயனிலை, செய்யப்படுபொருள்கள் கூறுக.

III. இலக்கணப் பயிற்சி

1. சொற்களைப் பிரித்து எழுதுக:—வாட்போர், விற்போர், மற்போர், வீரவுள்ளம், பலவிடம், அஞ்சியோடி, கட்டளையிட்டான், கட்டுக்கடங்காமல், வேண்டுவதில்லை. (மாதிரி: வான் + போர் = வாட்போர்)
2. சொற்கள் என்னு ளகைப்படும். அவை: 1. பெயர்ச்சொல்; 2. வினைச்சொல்; 3. இடைச்சொல்; 4. உரிச்சொல்—என்பனவாம். இவற்றுள் யானை, ஈட்டி—பெயர்ச்சொற்கள்; டுத்தது, வருகிறேன்—வினைச்சொற்கள். இவ்வாறே, இப்பாடத்திலுள்ள பெயர்ச்சொல், வினைச்சொற்களைத் தெரிவிக்க.

IV. கட்டுரைப் பயிற்சி

1. இப்பாட நிகழ்ச்சியை உன் கண்பனுக்குச் சொல்வதுபோல் எழுதுக.
2. யானையை அடக்கிய செயலை உதயகுமரனே சொல்வதுபோல் எழுதுக.

2. மாண்வா இல்லம்

என் பெயர் இளங்கோவன். நான் வள்ளலார் மாணவர் இல்லத்தில் உறைந்து இந்துமத பாட்சாலையில் கல்வி பயில்கிறேன். எங்கள் மாணவர் இல்லம் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வாலாஜாபாத் என்னும் ஊரில், பாலாற்றங்கரையருகில் இருக்கிறது. இவ் வில்லத்தில் ஐந்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பல ஊர் மாணவர்கள் தங்கியிருந்து கல்விப் பயிற்சியுடன் பலவகைத் தொழிற் பயிற்சிகளும் நல்லொழுக்கப் பயிற்சியும் பெறுகிறார்கள்.

மாணவர் இல்லத்தில் விடியற்காலை ஐந்து மணிக்கு மணியடிக்கும். உடனே மாணவர் எல்லோரும் எழுந்திருந்து படுக்கைகளைச் சுற்றி வைத்துப் பக்கத்தில் நிற்பர். யாவரும் கைகளைக் கூப்பிக் கடவுளைத் தொழுவர். அப்பொழுது ஒரு மாணவன் பின்வரும் விண்ணப்பத்தைக் கூறுவான் : 'எங்கும் நிறைந்து யாவற்றையும் இயக்கும் இறைவனே ! எல்லாரும் நன்று வாழ அருள் செய்வாயாக ! தங்கள் அருளினின்று ஒன்றும் நடவாது. இன்று முழுவதும் எங்களோடு இருந்து இந்நாளைப் பயனுள்ளதாகக் கழிக்க அருள்புரிய வேண்டுகிறேன். பின்னர் மாணவர்கள், 'அப்பா நான் வேண்டுதல் கேட்டு அருள்புரிதல் வேண்டும். ஆருயிர்கட்கெல்லாம் நான் அன்பு செயல் வேண்டும்' என்று இறைவனை நோக்கிப் பாடுவர். பாடியபின் பொது விண்ணப்பம் சொல்வர்.

விண்ணப்பம் சொன்னபிறகு, பற்பொடி எடுத்துக் கொண்டு மாணவர்கள் யாவரும் வெளிச்சென்று, காலைக் கடன்களை முடித்துக்கொண்டு இல்லத்திற்கு மீள்வர். ஆறுமணியளவில் யாவரும் வகுப்பு வகுப்பாக அமர்ந்து முன்னாள் கற்ற பாடத்தையும், அன்று கற்க வேண்டிய பாடத்தையும் ஏழு மணி வரையில் படிப்பர். ஆசிரியர்கள் இவர்களுக்குத் துணை புரிவர். படிப்பு முடிந்ததும்

மாணவர் இல்லத்தின் பல்வேறு பணிகளையும் செய்யத் தொடங்குவர்.

மாணவர் இல்லத்தின் எல்லா இடங்களையும் மாணவர்களே துப்புரவு செய்வர். தங்குமிடம், உண்ணுமிடம், வழிபடும் இடம் முதலிய எல்லா இடங்களையும் மாணவர்கள் தம் கைகளில் துடைப்பங்கொண்டு துப்புரவு செய்கிறார்கள். பாலாற்றில் உள்ள நீர் ஊற்றுக்களிலிருந்து குடிப்பதற்குரிய நீர் கொண்டுவருவர். இல்லத்தைச் சேர்ந்த பயிர்ப்பண்ணை ஒன்று இருக்கிறது. அதிலிருந்து மாணவர்கள் காய்கறிகளைப் பறித்துக்கொண்டு வருவர். அவற்றைச் சமையலுக்குத் தக்கவாறு நறுக்கிக் கொடுப்பர். விறகுத் தொட்டியிலிருந்து அன்றாடம் தேவையான விறகுகளை மாணவர்களே எடுத்துக்கொண்டு போய்க் கொடுப்பர். இல்லத்திற்குத் தேவையான மோர், வெண்ணெய்களை மாணவர்கள் தயிரைக் கடைந்து கொடுப்பர்.

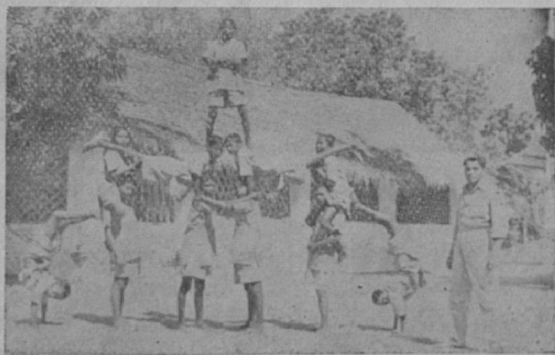
காலையில் பாலாற்றில் நீராடித் தூய ஆடை அணிந்துகொண்டு உண்பதற்குரிய தட்டுகளுடன் உண்ணுமிடத்திற்கு வரிசையாகச் செல்வர். அங்கு அணியணியாக அமர்ந்து இறைவனை வணங்கி உணவு

பாத்திரம் கழுவுல்

உண்பர். உணவு பரிமாறும் பணியை மாணவர்களே முறைவைத்துக்கொண்டு செய்வர். உண்டபிறகு உணவுச் சமைத்த ஏனங்களையும் உணவு பரிமாறிய பாத்திரங்களையும் மாணவர்களே கழுவித் துலக்கித் துப்பரவு செய்வர். பின்னர் மாணவர் யாவரும் சூறிப்பிட்ட நேரத்தில் பாடசாலைக்கு அணிவகுத்துச் சென்று கல்வி பயில்வர்.

இல்லத்து மாணவர்களுக்குக் கல்விப்பயிற்சியே யன்றி அறிவு வளர்ச்சி, தொழிற் பயிற்சி முதலியவற்றிற்குரிய பலவகைப் பயிற்சிகள் உண்டு. இல்லத்தில் ஞானசம்பந்தர் நூற்குழமம், வாசிச இதழ் நிலையம் ஆகியவை உள்ளன. மாணவர்கள் இவற்றிலுள்ள நூல்களையும், நாள், கிழமை, திங்கள் இதழ்களையும் முறையாகப் படித்து அறிவு வளர்ச்சி பெறுவர். இசை பயிலும் விருப்பமும் தகுதியுமுள்ள மாணவர்கள் சுந்தரானந்த இசையரங்கில் சேர்ந்து இசைப்பயிற்சி பெறுவர்.

அகன்ற கோபுரம்

மாலைப் பொழுதில் மாணவர்கள் உடல் நலத்திற்குரிய பயிற்சிகளிலும் விளையாட்டுக்களிலும் ஈடுபட்டு மனங்களிப்பர். சிலம்பப் போர், வாட் போர், மற்றபோர் ஆகிய வீர விளையாட்டுக்களிலும் மாணவர்கள் பயிற்சி

பெறுகிறார்கள். 'விரதசாரி வினையாட்டு' என்ற புதி
மையான உடற்பயிற்சி வகைகளைச் செய்கிறார்கள்.
ஆசனப் பயிற்சிகள், பலர் கூடிக் கோபுரம்போல் ஒருவர்
மேல் ஒருவர் ஏறி நின்றல் முதலிய பயிற்சிகளை மிக
எளிதாய்ச் செய்கிறார்கள்.

உயர்ந்த கோபுரம்

பொத்தான் செய்தல்

இல்லத்தில் அச்சகம் ஒன்று இருக்கிறது. இதில்
மாணவர்கள் அச்சத்தொழில் பயில்கிறார்கள். காகிதம்
செய்தல், மாட்டுக்கொம்பிலிருந்து பொம்மைகள் செய்
தல், பொத்தான் செய்தல் முதலிய தொழில்களிலும்
பயிற்சி பெறுகிறார்கள். இன்னும் நெசவுத் தொழில்,
தச்சுத் தொழில், தையல் தொழில், பயிர்த் தொழில்
முதலிய பலவகைத் தொழில்களையும் பயில்கிறார்கள்.

செந்தமிழில் திறமையாகப் பேசுதல், நாடகங்களில்
கலந்துகொண்டு உணர்ச்சி தோன்ற நடித்தல், அறிவுத்

திறமையுடன் சொற்போர் நிகழ்த்துதல், கேட்போர் மனங்களைக்கப் பல பொருள்பற்றி உரையாடுதல், இன்னிசையுடன் பாடுதல் முதலியவற்றில் இல்லத்து மாணவர்கள் சிறந்து விளங்குகிறார்கள்.

இங்ஙனம் மாணவர்கள் அறிவு, தொழில், உடல் நலம் முதலிய துறைகளில் முன்னேற்றத்துடன் வளர்ச்சி பெற்று நலம்பெறும்படி இல்லத்தை மிகத் திறமையுடன் நடத்தி வருபவர் திரு. வா. தி. மூசிலாமணி முதலியார் அவர்கள். இவரை மாணவர்கள் யாவரும் 'அப்பா' என்று அன்புடன் குறிப்பிடுவர். இவரது இடையறு முயற்சியால் இல்லம் நாளுக்குநாள் வளர்ந்தோங்கி வருகிறது. இவ்வில்லத்தைப் பல பெரியார்கள் வந்து பார்வையிட்டுப் பாராட்டுரை பகர்ந்துள்ளனர்.

நான் இவ்வில்லத்தில் சேர்ந்து இரண்டாண்டு களாய்க் கல்வி பயின்று வருகிறேன். மாணவர்கள் செய்யும் எல்லாப் பயிற்சிகளிலும் நானும் கலந்து கொண்டு ஊக்கத்துடன் செய்து வருகிறேன். இவற்றால் அறிவு வளர்ச்சியுடன் தொழிற் பயிற்சியும் பெற்று வருகிறேன். இத்தகைய பயிற்சி பெறும் மாணவர்கள் எதிர்கால இந்தியாவில் நற்குடி மக்களாய் விளங்குவார்கள் என்பது எனது உறுதியான எண்ணம்.

குறிப்பு

இது, ஒரு மாணவன் தான் தங்கியிருக்கும் இல்லத்தின் சிகழ்ச்சிகளை கேரில் அறிந்து தெரிவிப்பதாகும்.

கேள்விகள்

1. வன்னலார் மாணவர் இல்லம் எங்கு இருக்கிறது? அவ்வில்லத்து மாணவர்கள் கடவுளிடம் வேண்டும் விண்ணப்பம் யாது?
2. இல்லத்து மாணவர்களின் கடமைகள் யாவை? அவர்கள் அறிவு, தொழில், உடல்நலம் ஆகிய துறைகளில் எவ்வெவ்வாறு பயிற்சி பெறுகிறார்கள்?
3. வன்னலார் மாணவர் இல்லத்தின் சிறப்பைத் தெரிவிக்க.

பயிற்சி

I. மொழிப் பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:—இல்லம், உறைந்து, மாவட்டம், இயக்கும், பணி, தப்புரவு, பாராட்டுரை.
2. ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக:—அமர்ந்து, பயிர்ப்பண்ணை, தாய் ஆடை, அணியணியாக, ஈடுபட்டு, அச்சம், சொற்போர்.

II. வாக்கியப் பயிற்சி

1. கோடிட்ட இடங்களில் ஏற்ற எழுவாய்களை வைத்து எழுதுக:—
அ. ——— காலையில் எழுந்து கடவுளைத் தொழுவோம்.
ஆ. ——— கல்விப் பயிற்சியுடன் தொழிற் பயிற்சியும் பெறுவர்.
2. கோடிட்ட இடங்களில் ஏற்ற பயனிலைகளை வைத்து எழுதுக:—
அ. மாணவர்கள் தடைப்பத்தால் துப்புரவு ——— .
ஆ. என் அச்சகத்தில் தொழிற் பயிற்சி ——— .

III. இலக்கணப் பயிற்சி

1. சொற்களைப் பிரித்து எழுதுக:— ஒழுக்கப் பயிற்சி, ஆருயிர் பற்பொடி, தொழிற் பயிற்சி, சிலம்பப் போர், மாட்டுக் கொட்டி செத்தமிழ், இன்னிசை.
2. பெயர்ச் சொல் ஆறு வகைப்படும். அவை: 1. பொருட்பெயர் 2. இடப் பெயர்; 3. காலப் பெயர்; 4. சினைப் பெயர் 5. குணப் பெயர்; 6. தொழிற் பெயர் என்பனவாம் இவற்றிற்கு முறையே உதாரணங்கள்: மாணவர், செங்குட்டு, காலை, கைகள், கருமை, படித்தல்.

IV. கட்டுரைப் பயிற்சி

1. கீ கல்வி பயிலும் பள்ளியின் நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி எழுதுக.
2. கீ கேரில் பார்த்த புதிய பள்ளியைப் பற்றி எழுதுக.

கவிமணி கல்வி பயின்று வருங்காலத்தில் தமிழ் மொழியில் மிகுந்த ஆர்வமுடையவராய் இருந்தார். ஆகையால், இவர் இடையிடையே நேரங்கிடைத்த பொழுதெல்லாம் தமிழ் நூல்களை ஊக்கத்தோடு பயின்று வந்தார்; தேருருக்கு அருகிலுள்ள வாணந்திட்டு என்னுமிடத்தில் சாந்தலிங்கத் தம்பிரான் என்ற தமிழறிஞர் உள்ளார் என்பதையறிந்து அடிக்கடி அங்குப்போய் அவரிடம் பணிவுடன் பழகி இலக்கண இலக்கியங்களைப் பாடங்கேட்டு வந்தார். இடையறாத இம்முயற்சியினால் கவிமணி தமிழ்ப் புலமையில் வளர்ச்சிபெற்று வந்தார்.

கவிமணி இளமையிலேயே கவிபாடும் திறம் பெற்றிருந்தார். இவர் வினையாட்டாக அவ்வப்பொழுது சில பாடல்களை இயற்றித் தம் நண்பர்களிடம் படித்துக் காட்டி மகிழ்வதுண்டு. இவ்வாறு இவரியற்றிய ஒரு பாடலை இவருடைய ஆசிரியர் அறிய நேர்ந்தது. அப் பாடலைப் படித்துப்பார்த்த அவர், 'பாடல் நன்றாயிருக்கிறது என்று பாராட்டினார். அப்புகழ் மொழியைக் கேட்ட இளங் கவிமணி மிகவும் களிப்படைந்தார். இவருக்குக் கவிபாடும் ஆர்வம் பெருகும்படி அடிக்கடி ஊக்கமூட்டி வந்தவர், சங்கரலிங்கத் தம்பிரான் என்ற மற்றொரு பெரியாராவார்.

கவிமணியவர்கள் தமது இருபத்தைந்தாம் வயதில் திருமணம் செய்துகொண்டு, கோட்டாறு என்னும் ஊரில்போய், அங்குள்ள தொடக்கநிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியராக அலுவல் செய்துவந்தார். பின்னர், சிறிது காலம் நாகர்கோயில் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியிலும், திருவனந்தபுரம் பெண்கள் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியிலும் ஆசிரியராக அமர்ந்து அலுவல் செய்தார். அதன்பின், இவரது சிறந்த தமிழ்ப் புலமையினால், திருவனந்தபுரம் பேரரசர் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராயும் சிறிது காலத்தில் பேரரசர் பெண்கள் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராயும் அமர்ந்து யாவரும் கொண்டாடத் தமிழ் கற்பித்துப் புகழ்பெற்றார். நீண்ட

காலம் கல்லூரிப் பேராசிரியராக விளங்கியிருந்த இவர் 1931-ஆம் ஆண்டில் ஓய்வுபெற்றுக் கவிகள் இயற்றிச் செந்தமிழ்த் தொண்டு செய்துவருகிறார்.

கவிமணியவர்கள், ஆசிரியராய்ப் பணியாற்றிவருங் காலத்திலேயே, ஓய்வு நேரங்களிலெல்லாம் சிறுவர் களும் படித்துணர்ந்து மகிழும்படியான எளிய இனிய பாக்களை இயற்றிவந்தார். அவையெல்லாம் தமிழ்நாட் டுப் பத்திரிகைகளில் அவ்வப்பொழுது வெளிவந்தன. அப்பாக்களைப் படித்தறிந்த பலர் அவற்றின் சிறப் பியல்புகளைப் போற்றிக் கொண்டாடினர்.

சிறுவர்களுக்குரிய அரிய கருத்துக்கள் நிறைந்த இனிய பாக்களைப் புனைவதில் கவிமணியவர்கள் மிக வல்லவர். பறவைகள், விலங்குகள், ஊர்திகள் முதலிய பொருள்கள்பற்றி இவர் இயற்றியுள்ள பாடல்கள் எளிய நடையும் அருங்கருத்தும் இனிய ஓசையும் உடையனவாய்ச் சிறுவர்கள் மனத்தைக் கவர்ந்து களிப்படையச் செய்தன. அதனால், சிறுவர்களுக்குரிய பாடப்புத்தகங் களில் இப்பாடல்கள் மிகுதியாகச் சேர்க்கப்பெற் றுள்ளன.

கவிமணியவர்கள் இயற்றியுள்ள பெரும்பாலான பாடல்கள் யாவும் தொகுக்கப்பெற்ற 'மலரும் மாணையும்' என்னும் நூல் வெளிவந்துள்ளது. இன்னும் ஆசிய சோதி, நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள்வழி மான்மியம், இசைப் பாடல்கள் முதலிய பல நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் கவிமணியவர்களின் கற்பனைப் பாடல்களும், பிறமொழிப் பாடல்களைத் தழுவி மொழி பெயர்த்த பாடல்களும் பலவாம். கவிமணியவர்களின் கவிகளில் கருணைக் கடல், பாரதேகக் கவியமுதம், மலர்கள், குழந்தை, ஆறு, தீண்டாதார் விண்ணப்பம் முதலியவை சிறந்த கருத்துக்களையுடையனவாகும்.

கவிமணியவர்களின் கவிப் பெருமையைக் கண்ட அறிஞர்கள் இவரைப் போற்றிக் கொண்டாடினர். அத

னால் இவரை நன்கு மதித்துச் சிறப்புச் செய்ய வேண்டுமென்று கருதிய சென்னைமாகாணத் தமிழ்ச் சங்கத்தார், 1940-ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற ஆண்டு விழாவில் அறிஞர் பலர் முன்னிலையில் இவருக்குக் 'கவிமணி' என்னும் பட்டத்தைச் சூட்டிக் களிப்படைந்தனர். பின்னர், 1943-ஆம் ஆண்டில் செட்டிநாட்டுத் தமிழன்பர்கள், நகரத்தார் சார்பில் கூட்டிய பேரவையில் கவிமணியை அன்புடன் அழைத்துவந்து பொன்னாடை போர்த்துப் போற்றிப் பெருமை செய்தனர். இச்சிறப்புக்களால் இவர் மகிழ்வடைந்தார்.

கவிமணியவர்கள் குழந்தைபோன்று களங்கமில்லாத உள்ளமுடையவர்; தமிழ் மொழியினிடத்துப் பெரும் பற்றுள்ளவர்; மலர்ந்த முகமும் இனிய மொழியும்கொண்டு எவருடனும் அன்புடன் பேசும் அரும் பண்புள்ளவர்; பிறர்க்குதவும் பெருங்குணமும் இறைவனிடத்தில் பேரன்பும் நிறைந்தவர். இவர் இப்பொழுது நாகர்க்கோயிலுக்கு அண்மையிலுள்ள புத்தேரி என்னும் ஊரிலுள்ள சிறிய மாளிகையில் தங்கி வாழ்ந்துவருகிறார். இவரைக் காணத் தமிழகத்திலிருந்து பலர் வந்துபோகின்றனர். தள்ளாத வயதிலும் தமிழ் மொழியின் பெருமையைப்பற்றிப் பேசும் இவரது தமிழார்வத்தைக் கண்டு அவர்கள் வியந்து போற்றுகின்றனர். கவிமணி வாழ்க.

குறிப்பு

இது, வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கட்டுரையாகும். இதில் கவிமணியவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு சுருக்கமாக உள்ளது.

கேள்விகள்

1. கவிமணியவர்களின் வரலாற்றைத் தெரிவிக்க.
2. இவரது கல்விப் பயிற்சியைத் தெரிவிக்க. இவர் எவ்வாறு தமிழ்ப் புலமை பெற்றார்?
3. இவர் செய்த அலுவல் யாது? உயர்வு பெற்றது எங்ஙனம்?
4. இவர் இயற்றியுள்ள நூல்கள் யாவை? இவருடைய பாடல்களின் சிறப்பென்ன?

- இவர் எவ்வாறு நன்கு மதிக்கப்பெற்றார்?
6. இவரது குணநலன்களைத் தெரிவிக்க.

பயிற்சி

I. மொழிப் பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:—திருக்கிரார்கள், மிளர்கிரார், ஆண்டு, தேர்வு, ஆர்வம், திருமணம், தொண்டு, பணி, கவி, பா, பாடல், ஊர்திகள், அலுவல்.
2. ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக:—தேர்ச்சி, தொடக்க நிலைப்பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி, கல்லூரி, பணிவுடன், தமிழ்ப்புலமை, இயற்றி, பெரும்பாலான.

II. வாக்கியப் பயிற்சி

1. கீழ்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள எழுவாய்களைத் தெரிவிக்க:—
அ. கவிமணி இயற்றிய பாடலை ஆசிரியர் 'நன்றாய் இருக்கிறது' என்று பாராட்டினார்.
ஆ. கவிமணியின் பாடல்கள் எளிமையும் இனிமையுமாய் இருக்கின்றன.
2. கீழ்வரும் வாக்கியங்களிலுள்ள பயனிலைகளைத் தெரிவிக்க:—
அ. இளமையிலேயே கவிபாடும் திறமையைப் பெற்றிருந்தார், சமது கவிமணி.
ஆ. அரிய கருத்துக்கள் உடையனவாய் இருக்கின்றன, கவிமணியின் பாடல்கள்.

III. இலக்கணப் பயிற்சி

1. சொற்களைப் பிரித்து எழுதுக:—முன்னணி, பெருங்கவிரார், தமிழறிஞர், செந்தமிழ், படித்துணர்ந்து, சிறப்பியல்பு.
2. பிறந்தார்—இது முற்றுவினை; அறிந்த, சேர்ந்து—இவை எச்சவினைகள். இவ்வாறு முற்றுவினை, எச்சவினைகளை இப்பாடத்திலிருந்து எடுத்த எழுதுக.

IV. கட்டுரைப் பயிற்சி

1. இவ்வரலாற்றைக் கவிமணியே கூறுவதுபோல் எழுதுக.
2. கீ கல்வி பயின்று வரும் வரலாற்றை உன் கண்பனுக்குத் தெரிவிப்பது போல் எழுதுக.

4. இலக்கிய பஞ்சகம்

திருக்குறள்

வள்ளுவர் தந்த திருமறையைத்—தமிழ்
மாதின் இனிய உயிர்நிலையை
உள்ளம் தெளிவுறப் போற்றுவமே—என்றும்
உத்தம ராகி ஒழுகுவமே.

1

கம்பராமாயணம்

பாலின் சுவைக்கட லுண்டெழுந்து—கம்பன்
பாரிற் பொழிந்ததீம் பாற்கடலை
காவின் இனிக்கப் பருகுவமே—நூலின்
நன்னய முற்றுந் தெளிசுவமே.

2

சிலப்பதிகாரம்

தேனிலே ஊறிய செந்தமிழின்—சுவை
தேரும் சிலப்பதி காரமதை
ஊனிலே எம்முயிர் உள்ளளவும்—நிதம்
ஓதி யுணர்ந்தின் புறுவோமே.

3

கலித்தொகை

கற்றவர் மெச்சும் கலித்தொகையாம்—இன்பக்
கற்பனை சேருங் களஞ்சியத்தை
முற்ற அளந்து தெரிவோமே—காதல்
முழ்கும் துறைகண்டு வாழ்வோமே.

4

பத்துப்பாட்டு

பண்டை இயற்கை வளங்கொளல்லாம்—பத்துப்
பாட்டின் வளத்தினிற் கண்டறிந்து
மண்டல மெங்குங் கமழும்அருந்தமிழ்
வாசம் நுகர்ந்து மகிழ்வோமே.

5

5. தந்தி வந்தது!

“ஐயா! வீட்டில் யார்? தந்தி வந்திருக்கிறது, வாருங்கள்!” என்று ஒரு வீட்டு வாயிலருகில் நின்று கூவினான் தந்திச் சேவகன். உள்ளேயிருந்த உலகநாதர் விரைந்துவந்து கையெழுத்திட்டுத் தந்தியை வாங்கினார். தந்திச் சேவகன் வீடைபெற்றுச் சென்றான். இதற்குள் அவருடைய மனைவி மங்கையர்க்கரசியும், மகன் மதிவாணனும், சிறுமி செல்லமும் உள்ளிருந்து வந்து தந்திச் செய்தி என்ன என்று அறிய ஆவலாயிருந்தனர்.

“நமது கமலம் சென்னையிலிருந்து இன்றிரவு புறப் பட்டு நாளைக் காலை தன் கணவனோடு வருகிறாள். மாப்பிள்ளை மணவாளர் தந்தியடித்திருக்கிறார்” என்று உலகநாதர் மகிழ்ச்சியுடன் தன் மனைவியை நோக்கித் தெரிவித்தார். யாவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். மங்கையர்க்கரசி உள்ளே சென்றாள். மதிவாணன் தன் தந்தையிடமிருந்த தந்தியை வாங்கிப்பார்த்துவிட்டு, ‘அப்பா! இத்தந்தி சென்னையில் இன்று காலை ஒன்பது மணிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது மணி பத்து தான் ஆகிறது. அதற்குள் வந்துவிட்டதே!’ என்று வியப்புடன் சொன்னான்.

தந்தை : நாயிருக்கும் திருச்சிராப்பள்ளி நகரமாயிருப்பதால், தந்தி உடனே வந்துவிட்டது; சிற்றூராயிருந்தால் சிறிது காலதாமதமாகும்.

செல்லம் : அப்பா! தந்தி எப்படி அனுப்புகிறார்கள்?

தந்தை : நமது நகரில் அஞ்சல் நிலையம் இருப்பது உனக்குத் தெரியும். இவ்வாறே பெரிய ஊர்கள் எல்லாவற்றிலும் அஞ்சல் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அந்நிலையங்களில் தந்தியனுப்பும் சாதனங்களை அமைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றின் துணையால் தந்திச் செய்திகளை அனுப்புகிறார்கள். பெரிய நகரங்களில் தந்தி நிலையம் துனியே இருக்கும்.

செல்லம் : சென்னையில் அடித்த தந்தி இங்கு உடனே எப்படி வந்தது?

மதிவாணன் : செல்லம்! நான் தெரிவிக்கிறேன்! தெருவில் தந்திக் கம்பங்கள் நிற்கின்றன அல்லவா? அவற்றில் பல கம்பிகள் இருப்பது உனக்குத் தெரியும். அக்கம்பிகள் கார்த சக்தியுள்ளவை. அவை ஒவ்வொரு தந்தி நிலையத்திலும் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். அந் நிலையங்களில் தந்திச் செய்தியை அனுப்பவும், பெற்றுக் கொள்ளவும் சில கருவிகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் வாயிலாக ஒலிக்குறிப்பு ஏற்பாட்டில் தந்திச் செய்தியை அனுப்புகிறார்கள்.

செல்லம் : தந்தி நிலையத்தில் ஒரு கருவி கட், கடக் என்று ஒலியை உண்டாக்குகிறதே, அதுதானா தந்தியடிக்கும் கருவி?

மதிவாணன் : ஆம். அக்கருவியின் வாயிலாக, கட் கடக் என்றும் ஒலியை உண்டாக்கினால் மற்றொரு தந்தி நிலையத்திலுள்ள கருவியில் அவ்வொலி உண்டாகும். ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும் இன்ன இன்ன ஒலியென்று ஒலிக்குறிப்பு முறை இருப்பதால், அம்முறைப்படி நாம் எழுதிக்கொடுக்கும் செய்தியை ஒவ்வொரு எழுத்தாக ஒலியுண்

டெலிகிராம்

டாக்குவார்கள். அதை மற்றொரு நிலையத்தார் கேட்டு உடனுக்குடன் ஒரு தாளில் எழுதி உரிய முகவரியுள்ளவர்களுக்குச் சேவகர்களின் வாயிலாக அனுப்புவார்கள். இத்தந்தி முறைக்கு டெலிகிராம் என்று பெயர். அப்பாவுக்கு வந்தது இத்தந்திதான்.

செல்லம் : ஒரு கருவியைக் காதில் வைத்துக் கொண்டு பேசுகிறார்களே, அதுவும் தந்திதானே ?

மதிவாணன் : ஆம், அதுவும் தந்திதான். ஆனால், அதற்கு டெலிபோன் என்று பெயர். அப்பா! தந்தியடிப்பதற்கு ஒலிக்குறிப்பு ஏற்பாட்டைச் செய்தவர்தான் யார் ?

தந்தை : மோர்ஸ் என்பவர்.

செல்லம் : அண்ணா! தூரத்தில் உள்ளவர்களோடு டெலிபோனில் எப்படிப் பேசுகிறார்கள் ?

மதிவாணன் : மின்சாரத்தின் துணையால்தான் இந்த அற்புதச் செயல் நடைபெறுகிறது. தந்தியடிப்பதற்குக் கம்பிகள் இணைக்கப்

பட்டிருப்பது போலவே, தந்தி பேசுவதற்கும் கம்பிகள் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தந்தி பேசும் நிலையங்களிலோ, வீடுகளிலோ, கம்பிகளின் இணைப்புடன் பேசும் கருவிகள் இருப்பது உனக்குத் தெரியும். இக்கருவியில் பேசுவதற்கும், பேசுவதைக் கேட்பதற்கும் இருவகைக் குழாய்கள் இருக்கின்றன. இதையெடுத்துக்

டெலிபோன்

காதில் வைத்துக் கொண்டால் செவிக்குழாய் வாயிலாகச் செய்தியைக் கேட்டு, வாய்க்குழாய் வாயிலாகச் செய்தியைச் சொல்லலாம். இக்கருவி கம்பியுடன் இணைக்கப்பட்டிருப்பதால் இங்ஙனம் பெருந்தொலைவில் உள்ளவர்களோடும் நேரில் பேசுவதுபோல் பேசமுடிகிறது. ஏன் அப்பா, பல வீடுகளில் டெலிபோன் கருவி இருக்கிறதே, நாம் பேச விரும்புகிறவரோடு மட்டும் எவ்வாறு பேச முடிகிறது ?

தந்தை : மதிவாணா, சொல்கிறேன் கேள் : ஒவ்வொரு டெலிபோனுக்கும் ஒவ்வொரு எண் உண்டு. நாம் உள்ளூரிலுள்ள ஒருவரோடு பேசவேண்டுமானால் அவர் வீட்டு டெலிபோன் எண்ணை, நமது வீட்டிலிருக்கும் டெலிபோன் கருவியில் 1 முதல் 0 வரையிலுள்ள எண்களின் துணையால் அழைக்கவேண்டும். வேண்டிய எண்களைத் திருப்பினால் அவர் வீட்டு டெலிபோன் கருவியில் மணியடிக்கும். உடனே அவர் டெலிபோன் கருவியை எடுத்துக் கொண்டு நம்மோடு பேசுவார். வெளியூரிலுள்ள ஒருவரோடு பேச வேண்டுமானால், அவருடைய டெலிபோன் எண்ணைத் தந்தி நிலையத்திற்குத் தெரிவிக்கவேண்டும். அங்குள்ள அலுவலரால் நமது டெலிபோனுடன் வெளியூர் நண்பரின் டெலிபோனை இணைத்து விடுவார். அதன் பிறகுதான் நாம் பேச முடியும்.

செல்லம் : எவ்வளவு தொலைவில் உள்ளவர் களோடும் பேசமுடியுமா? மிகவும் வியப்பான கருவி அப்பா! சென்னையிலிருக்கும் நம் அக்காவோடு பேச முடியுமா?

தந்தை : நன்றாய்ப் பேசலாம். நமது வீட்டில் டெலிபோன் இல்லாவிட்டாலும் தந்தி நிலையத்திற்குச் சென்று கட்டணம் செலுத்திவிட்டு விருப்பம்போல் பேசி விட்டு வரலாம். ஆனால், இதற்குக் கால அளவு உண்டு.

மதிவாணன் : இத்தந்தியைக் கண்டுபிடித்தவர் யார்?

தந்தை : இப்பொழுது நாம் பேசும் தந்தியைக் கண்டுபிடித்தவர் தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் என்பவர். ஆனால், இத்தந்திமுறையை முதன் முதல் கண்டுபிடித்தவர் ஐக்காம் பெல் என்பவர். இவர் கண்டுபிடித்த முறையில் ஏதோ ஒரு குறையிருந்தது. அக்குறையைப் போக்கி இக்காலத்தில் எல்லோருக்கும் பயன்படும் வகையில் அமைத்து எடிசன் வெற்றி பெற்றார்.

மதிவாணன் : இத் தந்தியால் பல நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன அல்லவா?

தந்தை : ஆமாம்; எவ்வளவோ நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. சென்னை முதலிய பெரிய நகரங்களிலுள்ள வீடுகள், தொழிற்சாலைகள், வணிக நிலையங்கள், அலுவலகங்கள் முதலிய இடங்களிலெல்லாம் டெலிபோன் கருவி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இவ்விடங்களில் உள்ளவர்கள் உடனுக்குடன் இருந்து இடத்திலிருந்தே செய்திகளைத் தெரிவிக்கிறார்கள்; அல்லது கேட்டறிகிறார்கள். இதனால் வணிகர்களுக்குக் காலமும் பொருளும் மிச்சமாவதுடன் செயல்கள் விரைவிலும் முடிகின்றன. இவ்வாறே அலுவலகங்களில் உள்ளவர்களும் பொதுமக்களும் அளவிறந்த நன்மைகள் அடைகிறார்கள்.

மதிவாணன் : கம்பியில்லாத் தந்தி என்பது என்ன?

தந்தை : இந்தியாவிலிருந்து இங்கிலாந்தில் உள்ளவருக்கு விரைவில் செய்தி அனுப்ப வேண்டுமானால் என்ன செய்வது? அவ்வளவு தொலைவுக்குக் கம்பிகள் ஏற்படுத்த முடியுமா? கடலில் கம்பங்கள் நிறுத்துவது எப்படி? ஆகையால், கம்பியில்லாமலே செய்தியனுப்பும் முறையை ஏற்படுத்தினர். இதற்குத்தான் கம்பியில்லாத் தந்தி என்று பெயர். இந்த ஏற்பாட்டில் வெற்றி பெற்றவர் மார்க்கோனி என்பவர். இப்புதுமை ஏற்பட்டதால் உலகமுழுவதும் செய்தி பரவுவது எளிதாய் விட்டது. எல்லாம் விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகள்! சென்னைக்குச் செல்லும்பொழுது கம்பியில்லாத் தந்தி நிலையத்திற்கு உங்களை அழைத்துப் போய் அதன் விவரத்தைத் தெரிவிக்கிறேன். வாருங்கள் உள்ளே போவோம்.

“தந்தி வந்தது! டெலகிராப், டெலிபோன், கம்பியில்லாத் தந்தி எல்லாவற்றையும் பற்றிப் பேசி

விட்டோம்!" என்று மதிவாணனும் செல்லமுடி மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக்கொண்டு தந்தையுடன் உள்ளே சென்றார்கள்.

குறிப்பு

இது விஞ்ஞான சம்பந்தமான கட்டுரை. இதில் டெலகிராப், டெலிபோன் ஆகியவற்றின் விவரங்கள் உரையாடல் முறையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

கேள்விகள்

1. தந்திச்செய்தி எவ்வாறு அனுப்பப்படுகிறது?
2. டெலிபோனில் எவ்வாறு பேசுகிறார்கள்?
3. வெளியூர்க்காரரோடு டெலிபோனில் பேச என்ன செய்ய வேண்டும்?
4. வீட்டில் டெலிபோன் இல்லாதவர்கள் டெலிபோனில் எவ்வாறு பேசுகிறார்கள்?
5. தந்தியால் ஏற்படும் நன்மைகள் யாவை?
6. கம்பியில்லாத் தந்தி என்பது யாது?

பயிற்சி

I. மொழிப் பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:—முகவரி, இணைப்பு, தொலைவு, அலுவலரானர், கட்டணம், அலுவலகம், வணிகர்.
2. ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக:—அஞ்சல் நிலையம், சாதனம், வாயிலாக.

II. வாக்கியப் பயிற்சி

1. தந்தியால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுகிறது—இதில், நன்மை—எழுவாய்; ஏற்படுகிறது—பயனிலை. எழுவாய் ஒருமையாய் இருப்பதால், பயனிலையும் ஒருமையாய் இருக்கிறது. 'நன்மைகள்' என்று எழுவாய் பன்மையாய் இருந்தால், 'ஏற்படுகின்றன' என்று பயனிலையும் பன்மையாய் இருக்கும்.
2. எழுவாய் பயனிலைகளைப் பன்மையாய் மாற்றி எழுதுக:—
அ. நான் டெலிபோனில் பேசினேன்.
ஆ. தந்திக் கம்பத்தில் கம்பி இருக்கிறது.

III. கட்டுரைப் பயிற்சி

1. டெலகிராப் என்பதைப்பற்றிப் பத்து வரிகளில் தெரிவிக்க.
2. டெலிபோனைப்பற்றி, உன் கண்பனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுக.

6. அறிவானந்தன்

பல்வளம் நிறைந்த பாண்டிய நாட்டில் சுந்தர பாண்டியன் என்ற வேந்தன் செங்கோல் செலுத்தி வந்தான். இவன் நல்லறியும் நல்லொழுக்கமும் உடையவனாகையால், தனது அவைக் களத்தில் அவ்வப்பொழுது பல புலவர்களைக் கூட்டி அவர்களுடன் இன்னுரையாடி மனங்களிப்பான்.

பாண்டியனது அவையில் அறிவானந்தன் என்ற ஒருவன் இருந்தான். இவன் நகைச்சுவை ததும்பப் பேசுவதில் மிக வல்லவன். மன்னனும் புலவர்களும் நுண்ணிய கருத்துக்களை எண்ணிப் பேசங்கால் இடையிடையே நகைச்சுவை விளைக்கும் சொற்களைக் கூறியாவரையும் இன்புறுத்துவான். அதனால், அரசன் அறிவானந்தனிடம் அன்புகொண்டு ஆதரித்துவந்தான்.

ஒரு சமயம் பாண்டிய மன்னனுக்கும் சேர வேந்தனுக்கும் நாட்டு எல்லை காரணமாகச் சச்சரவு ஏற்பட்டது. இச் சச்சரவால் எல்லையில் காவலாக இருந்த பாண்டிய வீரர்கள் சேரநாட்டு வீரர்களோடு போர் செய்து அவர்களை நெடுந்தாரம் ஓடும்படி தூரத்திவிட்டுத் திரும்பினர். இச்செய்தியைத் தூதர்கள் வந்து பாண்டிய மன்னனிடம் தெரிவித்தனர். அப்பொழுது புலவர்களுடன் உரையாடிக்கொண்டிருந்த அரசன் வெற்றிச் செய்தியைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

பாண்டிய நாட்டு வீரர்களின் வெற்றியைக் கேட்ட புலவர்கள் வீரர்களைப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தனர். அப்பொழுது அங்கிருந்த அறிவானந்தன் “அரசே! சேர நாட்டு வீரர்களின் திறமையே திறமை! வெற்றி பெற்றவர்கள் அவர்களே!” என்று பாராட்டிப் பேசினான். இவன் மொழியைக் கேட்ட புலவர்கள் திகைத்துப் பேசாதிருந்தனர். “அறிவானந்தா! நீ என்ன சொல்கிறாய்? நமது வீரர்களுக்கு அஞ்சிச் சேர நாட்டு

வீரர்கள் ஓடிய செய்தியைக் கேட்டாயல்லவா? அங்ஙனம் மிருக்க, அவர்கள் வெற்றி பெற்றுள்ளதாக நீ கூறுவது எங்ஙனம்? ” என்று சிறிது சினத்துடன் கேட்டான்.

அறிவானந்தன் அமைதியாக, “அரசே! நான் உண்மையையே உரைத்தேன். சேர நாட்டு வீரர்கள் ஓடியது உண்மைதான். நமது வீரர்கள் அவர்களைத் துரத்திச் சென்றதும் உண்மைதான். ஆனால் நமது வீரர்களால் அவர்கள் ஓட்டத்தைப் பிடிக்க முடிந்ததா? எவ்வளவு விரைவாய் ஓடியிருக்கிறார்கள்! ஆகையால் சேர நாட்டு வீரர்களின் திறமையை நான் பாராட்டுகிறேன். ஓட்டத்தில் வெற்றி பெற்றவர்கள் சேர நாட்டு வீரர்கள் தானே? ” என்று விளக்கிக் கூறினான். அரசரும் புலவர்களும் நகைத்து, அறிவானந்தனின் நுண்ணறிவைப் பாராட்டினர்.

அறிவானந்தனின் உள்ளத்தில் நெடுநாட்களாய் ஓர் அவா இருந்துவந்தது. அது, படையில் சேர்ந்து தானும் ஒரு வீரனாய் விளங்கவேண்டும் என்பதுதான். அதற்கேற்ற காலத்தை எதிர்நோக்கியிருந்தான். ஏற்ற காலமும் ஏற்பட்டது. பாண்டியனுக்கும் சேரனுக்கும் எல்லை காரணமாக எழுந்த சச்சரவு போராக மூண்டது. இருதிறத்தாரும் படைகளைத் திரட்டிக்கொண்டு போர் புரிவதற்குத் தயார் செய்தனர். பாண்டியனின் படை வீரர்கள் போர்க்களம் நோக்கிப் புறப்படலாயினர்.

பாண்டியன் நாட்டுப் பாதகாவலுக்கும் ஆட்சி யலுவல்களுக்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டுப் போர்க்களம் செல்லத் துணிந்தான். அப்பொழுது முகவாட்டத்துடன் அருகிலிருந்த அறிவானந்தனை நோக்கி, “அறிவானந்தா! ஏன் சேர்ந்து காணப்படுகிறாய்? உனக்குள்ள குறை யாது? ” என்று பாண்டியன் கேட்டான்.

அறிவானந்தன், “அரசே! எனக்கு நீண்டநாளாய் ஓர் ஆவல் இருக்கிறது. அதைத் தங்களிடம் தெரிவிக்க

அஞ்சிப் பேசாமல் இருக்கிறேன். தங்களால்தான் என் ஆவல் நிறைவேறும்” என்று பணிவுடன் கூறினான். பாண்டியன் வியப்புடன் நோக்கி, “அறிவானந்தா! உன் விருப்பத்தை என்னிடம் தெரிவிக்க அச்சம் ஏன்? எதை வேண்டுமானாலும் கேள். உன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றி வைக்கிறேன்” என்று ஊக்கமுட்டித் தெரிவித்தான்.

அறிவானந்தன் அகமகிழ்ந்து, “அரசே! நான் வீரர்களுக்குரிய உடுப்புக்களையணிந்து வீரனாக விளங்க விரும்புகிறேன். இதுவே எனது ஆவல். ஆகையால் தங்கள் படையில் என்னைச் சேர்த்துக்கொள்ள கட்டளையிடுமாறு வேண்டுகிறேன்” என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொண்டான். அரசர் கலகலவென்று நகைத்து, “அறிவானந்தா! இதுதானா உனது ஆவல்! நகைமொழிகளைப் பேசிக் களித்து வாழும் உனக்குப் படையிற் சேர்ந்து பணியாற்ற இயலுமா? படையின் கட்டுத்திட்டங்களெல்லாம் கடுமையானவை. அவற்றின்படி நடக்க உன்னால் முடியாதே! தவறு நேர்ந்தால் கடுங் தண்டனை விதிக்க நேரும். இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப்பார்! படையின் விதிகளுக்கு அடங்கி நடக்க விருப்பமானால் உன்னைப் படையில் சேர்ப்பதில் எனக்கொன்றும் தடையில்லை” என்று தெரிவித்தான்.

இதைக் கேட்ட அறிவானந்தன், “அரசே! வீரனாக விளங்கவேண்டுமென்று மிகுந்த ஆவலுடன் இருக்கிறேன். ஆகையால் படையின் விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டுத் தவறாது நடப்பேன். கட்டளையிட வேண்டுகிறேன்” என்று உறுதியாய் உரைத்தான். இவன் உறுதியைக் கண்ட பாண்டியன் இவனைப் படையில் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி படைத் தலைவரிடம் தெரிவித்தான். போதிய பயிற்சியில்லாத அறிவானந்தனைப் படையிற் சேர்த்துக்கொள்ளப் படைத் தலைவன் விரும்பவில்லை; ஆயினும் மன்னனின் கட்டளையை மறுக்கவியலாது காவற்படையில் சேர்த்துக்கொண்டான்.

பாண்டியனும் வீரர்களும் போர்க்களம் சென்று பாசறை ஏற்படுத்தித் தங்கினர். மறுநாள் தொடங்கிப் பகற்பொழுதில் வீரர்கள் அணிவகுத்து முன்னேறிப் போய் மாற்றாருடன் போர்செய்து வந்தனர்; இரவில் பாசறையில் தங்கியிருந்தனர். இவ்வாறு சிலநாட்கள் சென்றன.

இரவில் பாசறையைக் காவல்செய்யும் பணி அறிவானந்தனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. வீரனுக்குரிய உடுப்புக்களை அணிந்து, கச்சையை இடையில் கட்டி வாளைக் கையிலேந்தி மிடுக்காக நடந்துசெல்லும்பொழுது அறிவானந்தன் மிக மகிழ்ச்சியடைந்தான்; கிடைத்தற்கரிய பெரும்பேறு கிட்டியதுபோல் பெருமிதமடைந்தான். இவ்வீன்பம் இரண்டொரு நாட்களே இருந்தது. அரண்மனையில் உண்டுகனித்து உறங்கி இன்புற்றிருந்த அறிவானந்தனுக்கு இரவுமுழுவதும் கண்விழித்துக் காவல்செய்வது பெருந் தொல்லையாகத் தோன்றியது. காவல் புரியும்பொழுது கண்கள் சுற்றும்; தூக்கமயக்கம் நிலை தடுமாறச் செய்யும். ஆயினும் கடமையில் தவறினால் கடுந் தண்டனை கிடைக்குமே என்று அஞ்சித் தூங்காமலிருந்து துன்பப்பட்டான். தன்னை வீரப் படையில் சேர்க்காமல் காவல் படையிற் சேர்த்த படைத்தலைவனை வெறுத்தான். வீரனாக வேண்டுமென்று விரும்பியது தவறென்றும் தன்னை வெறுத்துக் கொண்டான். அரசனிடம் தெரிவித்துக் காவற்படையிலிருந்து விலகுவதற்கு வழியாது என்று எண்ணலானான்.

ஒருநாள் அறிவானந்தன் பாசறையில் காவல்புரிந்து வரும்போது தூக்கம் கண்களைச் சுற்றியதால், கையிலிருந்த வாளை உறையிலிட்டு மறைவான ஓரிடத்தில் சாய்ந்து உட்கார்ந்து தூங்கிவிட்டான். இவன் பலநாள் நல்லுறக்கமின்றி அவதிப்பட்டவனாகையால், சிறிது நேரத்தில் தூக்கத்தில் ஆழ்ந்துவிட்டான். அப்பொழுது காவற்படைஞர் தம் பணியைக் குறைவின்றிச் செய்கின்

முனரா என்பதை ஆராய்வதற்காகச் சுற்றிவந்த படைத் தலைவன், அறிவானந்தன் கண்ணுறங்குவதைக்கண்டு, 'இவனுக்கு நாளை மாலையில் தகுந்த தண்டனையளிக்க வேண்டும்' என்று எண்ணி, அறிவானந்தனின் இடையிலிருந்த உறையிலிருந்து வாளையுருவி எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டான். அறிவானந்தன் கண்விழித்தபொழுது வாளைக் காணாது திகைத்து, என்ன துன்பம் நேருமோ என்று அஞ்சியிருந்தான். 'வாளெங்கே' என்று கேட்டால் என்ன செய்வது என்றெண்ணி மரத்தால் வாள் போல் செய்து கைப்பிடியமைத்து உறையிலிட்டுக் கொண்டான்.

மறுநாள் மாலையில் காவற்படை வீரர்கள் பாசறையின்முன் வரிசையாக நின்றனர். இரவு காலவனுக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்காக இங்ஙனம் நாள்தோறும் கூடுவது வழக்கம். முன்னிரவில் தம் கடமையில் தவறியவர்களுக்கு இக்கூட்டத்தில் யாவர் முன்னிலையிலும் தண்டனையளிப்பதும் உண்டு. பாண்டியனும் படைத்தலைவனும் வீரர்களைப் பார்வையிட வந்தனர். படைத்தலைவன் அறிவித்திருந்தபடி அறிவானந்தனிடம் வாளைக் கேட்டுத் தண்டிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் பாண்டியன் வந்தான். வந்ததும் அறிவானந்தனின் இடையிலுள்ள உறையில் வாளிருப்பதைக்கண்டு வியப்படைந்தான்; படைத் தலைவன் திகைத்தான்.

பாண்டியன் 'இதில் ஏதோ குதிருக்கிறது என்று எண்ணி, கூட்டத்திலிருந்த ஒரு வீரன் தன் கடமையில் தவறிவிட்டான் என்று அவனைப் பொய்யாகக் கடிந்து பேசி, 'அறிவானந்தா! கடமை தவறிய இவனை உன் வாளால் கொன்றுவிடு' என்று சினத்துடன் கட்டளையிடுபவன்போல் தெரிவித்தான்.

அறிவானந்தன் திகைத்துவிட்டான். தன் மரக்கத்தியை வெளியில் எடுக்கச் செய்வதற்காகவே அரசர் இத்தந்திரம் செய்கிறார் என்பதை நொடிப்பொழுதில்

உணர்ந்துகொண்டான். உடனே அறிவானந்தன் கைக் குவித்து வானத்தைநோக்கி, 'கடவுளே! இவ்வீரன் எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லையே! இவனைக் கொல்வது முறையாகுமா? குற்றமற்ற இவனைக் கொல்லும் பாவச்செயலைச் செய்யும் பணி எனக்கா ஏற்படவேண்டும்? இவன் குற்றமற்றவன் என்பது உண்மையானால் என் வாளை மரவாளாக மாற்றவேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொண்டு விரைவாக வாளை உருவினான். யாவரும் மரவாளைக் கண்டு வியப்பும் திகைப்பும் அடைந்தனர். படைத்தலைவனும் திகைத்து நின்றான்.

பாண்டியன் அறிவானந்தனின் திறமையை நன் கறிவானாகையால் திகைப்படையாமல் மகிழ்ந்து "அறிவானந்தா! உன் அறிவுத் திறமையைப் பாராட்டுகிறேன். உன் சமயோசிதச் செயலைக்கண்ட மகிழ்ச்சியால் இப்பொழுது தண்டனையளிக்காமல் உன்னை மன்னித்துவிடுகிறேன். இனி, நீ காவற்படையிலிருந்து பணியாற்றவேண்டுவதில்லை. நீ வழக்கம்போல் நமது அரசன்மனையில் இருந்துவரலாம்" என்று தெரிவித்தான்.

பாண்டியனின் மொழிகளைக்கேட்ட அறிவானந்தன் 'தலை தப்பியது தம்பிரான் புண்ணியம்' என்று களிப்படைந்தான்; தொல்லையான வேலையிலிருந்து விடுதலை பெற்றதற்காகவும் மகிழ்வடைந்தான்.

குறிப்பு

இது நகைச்சுவைபற்றிய கதையாகும். இதில் நுண்ணறிவுடன் கூடிய இரு நிகழ்ச்சிகள் உள்ளன.

கேள்விகள்

1. அறிவானந்தன் தேசத்து ஓடிய சேரநாட்டு வீரர்களை 'வெற்றி வீரர்' என்று பாராட்டியது ஏன்?

2. அறிவானத்தன் விரும்பியது யாது? அதனை எங்ஙனம் பெற்றான்?
3. அறிவானத்தன் சமயோசித அறிவுடையவன் என்பது எதனால் விளங்குகிறது?

பயிற்சி

I. மொழிப் பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:—தூண்ணிய, வினைக்கும், சச்சரவு, அவா, மாற்றார், பாசறை.
2. ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக:—
அவைக்களம், இன்புறுத்துவான், நிறைவேறும், கட்டுத் திட்டங்கள், கச்சை, மிடுக்காக.

II. இலக்கணப் பயிற்சி

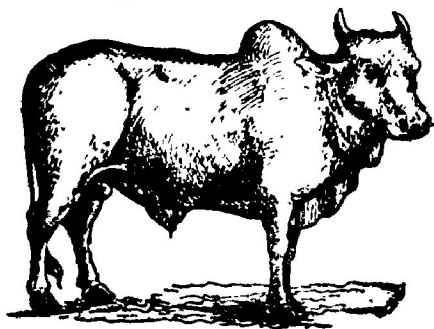
1. சொற்களைப் பிரித்து எழுதுக:—செங்கோல், நல்லறிவு, இன்னுரை, கடுந்தண்டனை, வியப்படைந்தான், மரவான்.
2. காவலாக இருந்த வீரன்—இதில் 'இருந்த' என்பது எச்சவினை. இது 'வீரன்' என்னும் பெயரைக்கொண்டு முடிவதால் பெயரெச்சம் ஆகும். நடந்து சென்றான்—இதில் 'நடந்து' என்பது எச்சவினை. இது 'சென்றான்' என்னும் வினையைக்கொண்டு முடிவதால் வினையெச்சம் ஆகும். இவ்வாறே பெயரெச்சம், வினையெச்சம் ஆகியவற்றை இப்பாடத்திலிருந்து எழுதுக.

III. கட்டுரைப் பயிற்சி

1. இக்கதையை அறிவானத்தனை கூறுவதுபோல் எழுதுக.
2. 'அறிவானத்தனின் சமயோசித அறிவு' என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை எழுதுக.

7. கால்நடைப் பண்ணை

நமது இந்திய நாட்டில் கிராமங்கள் அதிகம். மூப் பது கோடிக்கு மேற்பட்ட இந்திய மக்களில் பெரும்பா லோர் இக்கிராமங்களில் வசிப்பவர்களேயாவர். இவர்கள் பயிர்த் தொழிலையே முக்கியத் தொழிலாகக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் செய்யும் பயிர்த் தொழிலுக்கு

உறுதுணையாயிருந்து உதவுவன காளை மாடுகளேயாம். உழுதல், பரம்படித் தல், நீர் இறைத்தல், பாரம் இழுத்தல் முதலியபலதொழில் களில் மாடுகள் விவ சாயிகளின் தோழ னாக நின்று உழைக் கின்றன. ஆகையால் நம் நாட்டில் மாடுகள்

இல்லாமல் பயிர்த்தொழில் நடைபெறுது. இத்தகைய மாடுகள் முதலியவற்றைக் கால்நடைகள் என்கிறோம்.

விவசாயம் செழிக்கவேண்டுமானால் விவசாயிகளின் நிலை உயரவேண்டும்; கால்நடைகள் வளத்துடன் பெருக வேண்டும். கால்நடைகள் பெருகினால்தான் பயிர்த் தொழில் சிறப்படைந்து உணவுப் பொருள்கள் பெருகும், ஆகையால் கால்நடைகளைப் போற்றி முறையுடன் வளர்க்கும் பண்ணைகள் தமிழ்நாடுவெங்கும் ஏற்பட வேண்டும்.

கால்நடைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்துவோருக்கு அவற்றைப்பற்றிய நுட்பங்கள் தெரிந்திருக்கவேண்டும். வளர்க்கும் முறை, நோய் வராமல் பாதுகாக்கும் முறை,

நீராய் வந்தால் தணிக்கும்வகை, தீனிவகை, நடத்தும் வகை முதலியவை தெரிந்திருக்கவேண்டும்; மேய்ச்சல் காடு, நீர் வசதி முதலியவை பொருந்தியிருக்கவேண்டும்; செல்வச் சிறப்பும் மாடு வளர்ப்பில் ஆர்வமும் மிகுந்திருக்கவேண்டும். இத்தகையவர்களே கால்நடைப் பண்ணை வைத்து வெற்றியடையமுடியும்.

தமிழ் நாட்டில் பெருஞ் செல்வர்கள் கால்நடைகளை வளர்க்கிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் தங்கள் நிலபுலங்களில் பயிர் செய்வதற்குத் தேவையான மாடுகளையே வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் தம் கால்நடைகளுக்குத் தொழுவம் அமைத்துச் சிறந்த முறையில் காப்பாற்றுகிறார்கள். ஆயினும் சில இடங்களில் மேய்ச்சல் நிலம் இல்லாமையாலும் வளர்க்கும் முறையின் சீர்கேடுகளாலும் எருதுகள் வளத்துடன் காணப்படுவதில்லை.

தமிழ் நாட்டில் காங்கேயம் எருதுகள் மிகவும் புகழ் பெற்றவை. இவ்வெருதுகளைப் பெருகச்செய்யும் அரும் பணியைச் செய்துவருபவர் பழையகோட்டை பட்டக்காரர் அவர்கள். இவர் நடத்தும் கால்நடைப் பண்ணை இந்தியாவிலேயே மிகச் சிறந்ததென்று இதனை எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள்.

பழையகோட்டை என்பது ஈரோடு புகைவண்டி நிலையத்திற்குத் தென்கிழக்கே சுமார் இருபது மைல் தூரத்திலுள்ள ஓர் ஊர். இவ்வூரில் பட்டக்காரர் பரம்பரையினர் செல்வாக்குடையோராக வாழ்ந்து வருகின்றனர். இப்பட்டக்காரர் மேற்பார்வையில் கால்நடைப் பண்ணை இருந்து வருகிறது. இவ்வூரின் சுற்றுப்புறம் கால்நடை வளர்ப்புக்கு ஏற்றதாய்ப் புன்செய்க் காடுகள் நிறைந்திருக்கிறது. இங்குச் சுண்ணாம்புக் கற்கள் அதிகம். ஆகையால் இந்நிலத்தில் முளைக்கும் புல் முதலிய பயிர்களில் சுண்ணாம்புச் சத்து இருக்கிறது. இவற்றை மேயும் மாடுகளுக்கு எலும்பு ஊற்றம் அதிகமாகும்.

மேய்ச்சல் நிலம் நாலாயிரம் ஏக்கர் வரையில் இருக்கிறது. இந்நிலத்தில் கொழுக்கட்டைப் புல், வெண்ணம் புல், ஒட்டன் புல், குருட்டுப் புல், சோளப் புல் முதலிய புல் வகைகள் முளைக்கின்றன. இன்னும் நரிப் பயிற்றங் கொடி, சவுரிக் கொடி, செப்பு நெருஞ்சி முதலியனையும் முளைக்கின்றன. இவையெல்லாம் மாடுகளுக்கு நல்ல தீனிகளாகும். இம் மேய்ச்சல் நிலம் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பிரிவின் நார்புறத்திலும் வேலி உண்டு. மேய்ச்சல் நிலத்தில் வெள்வேலா மரங்கள் பலவற்றைப் பார்க்கலாம். இவைகள் மாடுகளுக்கு நிழலைத் தருகின்றன. இம்மரத்தின் காய்கள் மாடுகளுக்குச் சிறந்த உணவாகும். இக்காய்கள் முற்றிக் கீழே உதிருங் காலத்தில் நிலத்தில் புல் இருக்காது. அப் பொழுது மாடுகள் இக்காய்களைத் தின்று தண்ணீர் குடிக்கும். இவ்வுணவால் மாடுகள் கொழுத்து வளரும்.

மேய்ச்சல் நிலத்தின் பிரிவுகள் 'குரைகள்' என்று சொல்லப்படும். இக்குரைகளில் கால்நடைகளை மேய விடுவார்கள். அவற்றை வயது வகையிலும் இன வகையிலும் பிரித்து விடுவார்கள். ஒரு குரையில் ஐம்பது முதல் நூறு வரையில் கால்நடைகளை மேயவிடுவதுண்டு. இக்கால்நடைகள் மேய்ச்சல் காடுகளிலேயே இருந்து இரவு பகலாக மேயும். அங்கு வெட்டப்பட்டிருக்கும் சரிவான கிணறுகளில் இறங்கித் தண்ணீர் குடிக்கும். வெயில், மழை, பனி, காற்று எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொண்டு வளர்வதால் இக்கால்நடைகளுக்குப் பிற்காலத்தில் கடினமான வேலைகளைச் செய்யும் திறமை ஏற்படுகிறது.

ஒவ்வொரு குரைகளிலும் ஒரே மாதிரியான கன்றுகள் மேய்வதைப் பார்க்க அழகாயிருக்கும். இவைகள் தம் விருப்பம்போல் மேய்ந்துகொண்டும் துள்ளிக் குதித்து விளையாடிக்கொண்டும் இருப்பது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். இக்கன்றுகளை வேலையாட்கள் கண்காணித்து வருவதோடு அடிக்கடி கவனித்துக் கன்று

எனின் வளர்ச்சிக்குத் தக்கபடி குரைகளை மாற்றி எண்ணிக்கையைக் குறைப்பார்கள்.

மேய்ச்சல் காடுகளில் மேய்ந்த இம்மாடுகள் கட்டுக் கடங்காமல் இருக்கும். மாடுகளைப் பிடித்துப் பழக்கும் திறமையுள்ளவர்கள் பலர் இப்பண்ணையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாடுகளைத் தந்திரமாகப் பிடித்துக் கொண்டுவந்து தொழுவத்தில் அடைத்துத் தினிகொடுத்துப் பழக்குவார்கள். கால்நடைகளுக்குத் தொடுக்கும் உணவைத் 'திவனம்' என்று சொல்வது வழக்கம். மேய்ச்சல் நிலத்தில் மூன்று ஆண்டுகள் வளர்ந்த மாடுகளை நல்ல முறையில் வளர்ப்பதற்குப் பருத்திக் கொட்டை, பிண்ணாக்கு, அரிசித்தவிடு முதலியவற்றைக் கலந்து கொடுப்பார்கள். கொள்ளு, பயறு, உளுந்து, தட்டைப்பயறு முதலியவற்றைத் தண்ணீரில் ஊற வைத்து நன்றாய் ஆட்டி மற்ற உணவுடன் கலந்து கொடுப்பதும் உண்டு. இவற்றையுண்ணும் மாடுகள் வளப்பத்துடன் வளரும்.

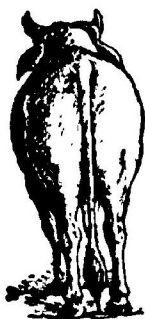
ஓர் ஆள் இரண்டு மாடுகள்வீதம் பிடித்துவந்து பழக்குவார்கள். இவர்கள் நாஸ்தோறும் காலை வேளையில் மாடுகளைத் தண்ணீர் ஊற்றிக் கழவி விடுவார்கள். மத்தியானம், காலை வேளைகளில் மாடுகளின் உடம்பைக் கையால் தேய்ப்பார்கள். இப்பழக்கத்தால் ஒருமாத காலத்தில் மாடுகள் நன்றாய்த் தினி தின்னும்; கூச்சம் நீங்கிப் பழகிவிடும். பிறகு இரண்டு மாதங்களில் மாடுகள் வளப்பத்துடன் வளர்ந்து வனப்புடன் விளங்கும்.

ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் மாசி மாதத்தில் காளைமாடுகளைக் காட்டிலிருந்து பிடித்துவந்து பழக்கத் தொடங்குவார்கள். இவ்வேலை ஆனி மாதத்தில் முடிவடையும். அப்பொழுது 300 அல்லது 400 மாடுகள்வரையில் ஒரே கட்டுத்தரையில் கட்டப்பட்டிருக்கும் காட்சி பார்ப்பவர்க்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியளிக்கும். இவ்வாறு பழக்கிய

மாடுகளைத் தேவையானவர்களுக்கு விற்பார்கள். இவை கண்ண்புரம், திருப்பூர் சந்தைகளுக்குக் கொண்டுபோகப் படுகின்றன. அங்குப் பலர் வந்து மாடுகளை வாங்கிப் போகிறார்கள். ஐதை ஐதையான இம்மாடுகள் ஒரு தாய் வயிற்றில் பிறந்த இரட்டைப் பிள்ளைகள்போல் ஒரே மாதிரியாய் இருப்பது வியப்பை யூட்டும்.

பட்டக்காரர் பண்ணையில் குதிரைகள், ஆடுகள், மாடுகள் ஆகிய கால்நடைகள் வளர்க்கப்படுகின்றன. ஆயினும் பெரும்பான்மையானவை காங்கேயம் மாடுகளேயாம். காங்கேயம் என்னும் ஊர்ப்பகுதியில் இம்மாடுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதால் இவை இப்பெயர் பெற்றன. இம்மாடுகளாலேயே இப்பண்ணை மிகுந்த புகழ்பெற்றிருக்கிறது.

காங்கேயம் மாடுகள் நடுத்தரமான உயரம் உடையவை. இவை உறுதியான உடலும் சிறிய தலை யும் அகன்ற நெற்றியும் கனமுள்ள கொம்பும் உருண்டு திரண்ட திமிளும் குட்டையான கால்களும் கொண்டவை. இவற்றின் வால் நீளமானது; வால் மயிர் குஞ்சம்போல் கருமையாயிருக்கும்; இது தரையைத் தொடும். இத்தகைய காங்கேயம் மாடுகள் பார்ப்பதற்கு மிக அழகாயிருக்கும்.

தரையைத்
தொடும் வால்

இம்மாடுகள் வலிமையுள்ள உடற் கட்டுடன் இருப்பதால் சுறுசுறுப்பும் பாரம் இழுப்பதில் திறமையும் உள்ளன வாய் இருக்கின்றன. இந்தியாவிலேயே இம்மாடுகள் மிகச் சிறந்தவை என்று பெயர் பெற்றிருக்கின்றன. மதுரை, திருநெல்வேலி, திருச்சிராப்பள்ளி முதலிய மாவட்டங்களில் உள்ளவர்கள், இவ்வெருதுகளை மிகுதியாக வாங்குகிறார்கள். இப்பண்ணையிலிருந்து ஆண்டு

நீதாறும் 60 அல்லது 70 ஐதை எருதுகள் விற்கப்படுகின்றன. ஒரு ஐதை எருதின் விலை சுமார் 600 ரூபாய் முதல் 2500 ரூபாய்வரையில் ஆகும்.

பெரிய நகரங்களில் பொருட்காட்சிச்சாலைகள் நடைபெறுவதுபோல் கால்நடைக் கண்காட்சிச் சாலைகளும் ஆங்காங்கு நடைபெறுகின்றன. அவற்றில் பல ஊர் மாடுகள் வந்திருக்கும். கண்காட்சிச்சாலையார் சிறந்த மாடுகளுக்குப் பரிசு கொடுப்பார்கள். இவ்வசூறு நடந்த கால்நடைக் கண்காட்சிச் சாலைகளில் காங்கேயம் மாடுகளான இவைகளே முக்கியமான பரிசுகளைப் பெற்றிருக்கின்றன.

இக்கால்நடைப் பண்ணையை அரசாங்க அதிகாரிகள், கால்நடை வல்லுநர்கள், ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்கள், மாணாக்கர்கள் முதலிய பலர் வந்து பார்வையிட்டுக் களிப்படைகிறார்கள்; வெளிநாடுகளிலிருந்தும் பலர் வந்து பார்த்துக் களிக்கிறார்கள். இவற்றால் இப்பண்ணையின் மேன்மையை நன்கறியலாம். இப்பண்ணையை இப்பொழுது நன்முறையில் நடத்திவரும் பட்டக்காரர் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் அவர்கள் ஆவார்.

குறிப்பு

இது. கால்நடை வளர்ப்பைப்பற்றி அறிவிக்கும் கட்டுரை. இதில் மேய்ச்சல் நிலம், உணவு வகை, வளர்க்கும் முறை, பழக்கும் வகை முதலிய செய்திகள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

கேள்விகள்

1. காளாமாடுகள் பயிர்த்தொழிலுக்கு எவ்வெவ்வாறு உதவுகின்றன?
2. கால்நடைப்பண்ணை ஏற்படுத்துவோர் அறிய வேண்டியன யாவை?
3. தமிழ் நாட்டில் உள்ள சிறந்த கால்நடைப்பண்ணை யாது? அது எங்கேயுள்ளது?

பட்டக்காரர் பண்ணையின் சிறப்பு என்ன?

5. மேய்ச்சல் நிலத்தில் மாடுகளுக்கு உணவாகும் புல்வகை முதலியவை யாவை?
6. பட்டக்காரரது மேய்ச்சல் நிலத்தின் விவரத்தைக் கூறுக.
7. மேய்ச்சல் நிலத்தில் மாடுகள் எவ்வாறு வளர்கின்றன?
8. மேய்ச்சல் நிலத்திலிருந்து மாடுகளைப் பிடித்துவந்து எவ்வாறு வளர்த்துப் பழக்குகிறார்கள்?
9. கால்கேயம் மாடுகளின் சிறப்பென்ன? இவை இப்பெயர் பெற்றது என்?
10. பட்டக்காரர் கால்கடைப்பண்ணை எவ்வாறு பெருமை பெற்றது?

பயிற்சி

I. மொழிப் பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:—கால்கடை, தொழுவம், கண்காணித்து, செல்வர்கள், அரும்பணி, வனப்பு.
2. ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக:—ஊற்றம், சக்கை, திம்ன், உடறகட்டு, ஆண்டுதோறும், பொருட்காட்சிச் சாலை, கண்முறையில்.

II. இலக்கணப் பயிற்சி

1. சொற்களைப் பிரித்து எழுதுக:—அரும்பணி, தென்கிழக்கு, மேற்பார்வை, காலாயிரம், கட்டுக்கடவ்காமல், கட்டுத்தரை.
2. எதிர்ச்சொற்கள் கூறுக:—புன்செய், நிறைத்திருக்கிறது, கால்கேனை, வெளிசாடு, மேன்மை. (மாதிரி:—புன்செய் X கன்செய்)

III. கட்டுரைப் பயிற்சி

1. ஒரு கால்கேயம் மாடு தன் வளர்ப்புப்பற்றிக் கூறுவதுபோல் எழுதுக.
2. உங்கள் ஊரில் மாடுகள் வளர்ப்பதைப்பற்றி நீங்கள் அறிந்தவாறு எழுதுக.

8. இந்தியக் குடியரசு

இந்தியா இப்பொழுது குடியரசு நாடாய் விளங்குகிறது. ஆனால் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்குட்பட்டு அடிமை நாடாய் இருந்தது. இந்நிலைமையை மாற்றிச் சுதந்தரம் பெறுவதற்காகக் காங்கிரஸ் பேரவை தோன்றி ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமேல் சுதந்தரப் போராட்டம் செய்துவந்தது. இப்போராட்டம் இறுதியில் வெற்றிபெற்று 1947-ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 15-ஆம் நாள் இந்தியா சுதந்தரமடைந்தது. இந்திய மக்கள் அனைவரும் அன்று களிப்படைந்து சுதந்தர விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடினர். பின்னர், 1950-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 26-ஆம் நாளில் இந்தியா குடியரசு நாடாயிற்று. அன்றுமுதல் நாம் ஆண்டுதோறும் ஜனவரி 26-ஆம் நாளில் குடியரசு விழாவைக் கொண்டாடிவருகிறோம்.

நமது நாட்டில் ஆட்சி செய்துவந்த அரசர்கள் ஒற்றுமையில்லாமல் இருந்ததால், இங்கு வியாபாரம் செய்ய வந்த ஆங்கிலேயர்கள் நாளடைவில் சிறிதுசிறிதாக இந்தியாவைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்யத் தொடங்கினார்கள். 1792-ஆம் ஆண்டில் பாஞ்சாலங்குறிச்சி என்ற பாண்டிய நாட்டு ஊரில் ஆட்சிசெய்துவந்த வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன் என்ற சிற்றரசன் ஆங்கிலேயருக்கு அடிபணிய மறுத்து அவர்களுடன் எதிர்த்து நின்றான். 'வந்தவர்களை வரவேற்று விருந்தளிப்போம். ஆனால், அடிமையாய்

வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன்

இருந்து சிறுமைப்போம்' என்று இவன் முழங்கினான். இந்தியச் சுதந்தரப் போராட்டத்தின் முதல் முழக்கமாக இவன் குரல் இருந்தது. அதனால் சினங்கொண்ட ஆங்கிலேயர்கள் படையெடுத்துச் சென்று பாஞ்சாலங்குறிச்சிக் கோட்டையை இடித்துத் தகர்த்து வீரபாண்டியனைத் தூக்கிலிட்டுக் கொன்றார்கள். நாட்டின் சுதந்தரத்தைக் காக்கத் தன் உயிரையே கொடுத்த வீரபாண்டியனை இப்பொழுது 'மக்கள் யாவரும் போற்றிக் கொண்டாடுகிறார்கள்.'

பின்னர், இந்தியா சுதந்தரம் பெறவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் காங்கிரஸ் பேரவை இடையறாது

மகாத்மா காந்தியண்ணல்

முயன்று வந்தது. கோபால கிருஷ்ண கோகலே, பால கங்காதர திலகர், வ. உ. சிதம்பரனார் முதலிய அரும் பெருந்தலைவர்களெல்லாம், சுதந்தரத்திற்காகப் பெருந் தொண்டு செய்தார்கள். 1921-ஆம் ஆண்டில் உலகம் போற்றும் உத்தம ராசிய மகாத்மா காந்தியண்ணல் காங்கிரஸில் சேர்ந்து தொண்டாற்றத்தொடங்கினார். சில ஆண்டுகளில் இந்தியாவே விழித்தெழுந்து வீறுகொள்ளலாயிற்று. இந்திய மக்கள்

அனைவரும் சுதந்தர வேட்கை மிகுந்து ஒற்றுமையுடன் சுதந்தரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். ஒத்துழையாமை இயக்கம், உப்புப் போர் முதலிய போராட்டங்களெல்லாம் நடைபெற்றன. 1942-ஆம் ஆண்டில் 'வெள்ளையதே வெளியேறுங்கள்' என்று காந்தியடிகள் முற்போக்கான இயக்கத்தைத் தொடங்கினார். இதனால் இந்தியாவில் பெருங் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டது. இந்திய மக்களின் சுதந்தர ஆர்வத்தைக் கண்ட ஆங்கிலேயர்கள்

ஆட்சியை இந்தியரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு வெளியேறினர். இந்தியா சுதந்தரம் அடைந்தது.

ஜவஹர்லால் நேரு

இந்தியச் சுதந்தரப் போராட்டத்தில் ஜவஹர்லால் நேரு, பாபு இராஜேந்திர பிரசாத், சக்கரவர்த்தி இராச கோபாலாச்சாரியார் முதலிய தலைவர்களெல்லாம் அரும் பாடுபட்டார்கள்; பலமுறை சிறைசென்று துன்புற்றார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள் தடியடி பட்டும் சிறையிலிருந்தும் வருந்தினார்கள். இவ்வாறு பலர் பல்லாண்டுகள் பாடுபட்டு முயன்றதாலேயே இந்தியா சுதந்தரம் பெற்று விளங்குகிறது.

ஐவஹர்லால் நேரு செல்வம் நிறைந்த குடும்பத்திற் பிறந்தவர். ஆயினும் இளம்பருவத்திலிருந்தே இந்தியா சுதந்தர நாடாய் விளங்கவேண்டும் என்று ஆவல்கொண்டார். அதனால் செல்வ வாழ்க்கையில் இன்புற்றிருக்க விரும்பாமல் காந்தியடிகள் தொடங்கிய போராட்டத்தில் ஆர்வத்துடன் கலந்துகொண்டு பலமுறை சிறைபுகுந்து பல்லாண்டுகள் இருந்தார். இப்பொழுது இந்தியக் குடியரசாட்சியில் பிரதம மந்திரியாய் விளங்குகிறார். இவரது நாட்டுப்பற்றையும் தன்னலமில்லாத தொண்டையும் இந்திய மக்கள் அனைவரும் போற்றிக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

பாபு இராஜேந்திர பிரசாத்

ராய்ப் பெருமை பெற்று விளங்குகிறார்.

பாபு இராஜேந்திர பிரசாத் என்பவர் காந்தியடிகளின் அன்புக்குரிய சீடராவார். சுதந்தரப் போராட்டத்தில் இவர் பெரும் பங்கு கொண்டு நீண்ட காலம் உழைத்து வந்தார். அதனால் சிறையிலும் புகுந்து வருந்தினார். சிறந்த அறிவும் அடக்கமும் கொண்ட இவரது தொண்டினை யாவரும் போற்றினர். இவர் இப்பொழுது குடியரசுத் தலைவர்

சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாச்சாரியார், தென்னிந்தியாவில் காங்கிரஸ் இயக்கம் தழைத்தோங்கு

பதற்குக் காரணமாயிருந்த தலைவர்களில் சிறந்தவராவார். சுதந்தரப்போராட்டத்தில் இவர் ஈடுபட்டு வேதாரணியம் உப்புப் போராட்டத்தை மிகத் திறமையுடன் நடத்தினார். இதைக்கண்டு தமிழ் மக்கள் யாவரும் சுதந்தர வேட்கைகொண்டு கிளர்ச்சியடைந்தனர். இத்தகைய அருஞ்செயல்களால் பெரும் புகழ்பெற்ற இவர் சிறையிலிருந்தும் வாடினார். இந்தியா சுதந்தரம் பெற்றதும் இவர் அமைச்சராகவும், வங்காளக் கவர்னராகவும், இந்தியக் கவர்னர் ஜெனரலாகவும் வீற்றிருந்து, இப்பொழுது சென்னை இராச்சியத்தின் முதன்மந்திரியாய் விளங்குகிறார்.

சக்கரவர்த்தி
இராச்சோபாலாச்சாரியார்

இத்தகைய தலைவர்களும் தொண்டர்களும் அரும்பாடுபட்டு முயன்றதாலேயே இந்தியா குடியரசாயிற்று. ஆகையால் இவர்களை யெல்லாம் போற்றி இவர்களுக்கு நாம் நன்றி செலுத்த வேண்டும். இந்தியா நமது நாடு என்பதை எண்ணி, இது என்றும் சுதந்தர நாடாய் விளங்குவதற்குப் பாடுபடவேண்டும். இந்நோக்கத்துடன் கடமைபுரிதல், நற்குடிமகனாய் வாழ்தல், சட்டதிட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிதல், அரசாட்சியினருடன் ஒத்துழைத்தல் முதலியவற்றில் விருப்பம் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு வாழ்ந்து சுதந்தரமாய் இருப்பதே சுதந்தர இன்ப வாழ்வாகும்.

குறிப்பு

இது, இந்தியா குடியரசு பெற்றதையும், அதற்காகப் பாடுபட்ட தலைவர்களையும் பற்றித் தெரிவிக்கும் பாடமாகும்.

கேள்விகள்

1. இந்தியா சுதந்தரமடைந்ததும், குடியரசானதும் எவ்வெப்பொழுது?
2. இந்தியச் சுதந்தரப் போராட்டத்தில் முதல் முழுக்கம் செய்த சிற்றரசன் யார்? அவன் முழுக்கிய மொழி என்ன?
3. கார்தியடிகள் செய்த சுதந்தரப் போராட்டங்கள் யாவை?
4. சுதந்தரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு உழைத்த மூன்று தலைவர்களைப் பற்றித் தெரிவிக்க.
5. குடியரசு இந்தியாவில் நமது கடமைகள் யாவை?

பயிற்சி

I. மொழிப் பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:—சிறுமை, தகர்த்து, பேரவை, இடையருது, அண்ணல், வீறு, வேட்கை, வீற்றிருந்து.
2. ஒவ்வொருவாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக:—போராட்டம், குடியரசு விழா, சிற்றரசன், ஈடுபட்டனர், உப்புப்போர், கொந்தளிப்பு, ஒத்துழைத்தல்.

II. வாக்கியப் பயிற்சி

1. தனி வாக்கியம், தொடர் வாக்கியம், கலப்பு வாக்கியம் என்று வாக்கியம் மூன்று வகைப்படும். இந்தியா சுதந்தரம் பெற்றது—இதில் ஒரு எழுவாயும், ஒரு பயனிலையும், ஒரு செயப்படு பொருளும் இருக்கின்றன. ஆதலால் இது தனி வாக்கியம் ஆகும்.
2. மணியடித்தது; பள்ளிக்கூடம் தொடங்கியது—இவ்விரண்டு வாக்கியங்களும் ஒன்றோடொன்று தொடர்த்து நிற்பதால், தொடர் வாக்கியம் ஆகும்.
3. வெள்ளையரே! வெளியேறுங்கள்' என்று கார்தியடிகள் கூறினர்—இதில் 'கார்தியடிகள் கூறினர்' என்பது முதல் வாக்கியம்; 'வெள்ளையரே வெளியேறுங்கள்' என்பது துணை வாக்கியம். இவ்விரண்டையும் இணைப்பதற்கு 'என்று' என்னும் இடைச்சொல் வந்துள்ளது. இவ்வாறு வரும் வாக்கியங்கள், கலப்பு வாக்கியம் ஆகும்.

9. காந்தியடிகளின் பெருமை

- இந்திய நாடு சுதந்தரம் எய்தநல்
தந்திரம் தந்தது யார்?—சிறு
கந்தை 'பக்கீர்' என்று தந்தொரு வன்சொன்ன
காந்தியென் னும்பெரியார் 1
- அஞ்சிக் கிடந்தநம் நெஞ்சம் துணிந்திட்
ஆண்மை எழுப்பினதார்?—ஒரு
வஞ்சமில்லாதவர் வாய்மையின் தூய்மையின்
வாழ்க்கையர் காந்தியவர் 2
- ஆயுதம் இன்றியும் யாரும் வணங்கிடும்
அன்பைப் பெருக்கினதார்?—சற்றும்
சாயுதல் செய்திடாச் சத்தியமூர்த்தினம்
தவமுனி காந்தியவர் 3
- நாட்டினுக் காயுயிர் கேட்பினுந் தந்திட
நானென்று முன்வருவேவர்—பலர்
போட்டியிட் டேவர வீரம் புகுத்தினர்
புண்ணியர் காந்தியவர் 4
- தன்னை வதைப்பவர் தங்களுக் கும்அன்பைத்
தாங்குவதே தவமாம்—என்று
முன்னை இந்நாட்டினில் சொன்னவர் சொற்களை
முற்றுவித் தார்காந்தி 5
- காந்தியெ னும்பெயர் சாந்தம்எனும் சொல்லின்
காட்சியின் மாட்சியென்றே—இனி
மாந்தர்கள் எங்குமே ஏந்தி அதன்வழி
மங்கலம் எய்திடுவார். 6

10. சித்தார்த்தனின் கருணை

(நாடகம்)

காட்சி 1

இடம் : அரண்மனைக்குப் பக்கத்தில் உள்ள பெரிய பூந்
தோட்டம்

காலம் : மாலை

உறுப்பினர் : அரசு குமாரனாகிய சித்தார்த்தன்

சித்தார்த்தன் : (தனக்குள்) தேவதத்தன் எங்
கேயோ போய்விட்டான். இந்த அழகிய பூஞ்சோலையைக்
கண்டு களிக்க அவனுக்கு மனம் இல்லை; வேட்டை
யாடுவதிலேயே அவனுக்கு விருப்பம். தரையில் பசும்
புல் எவ்வளவு செழிப்பாய் வளர்ந்திருக்கிறது! செடிகள்
தழைத்து வளர்ந்து பூத்து மணம் வீசுகின்றன! இவை
கள் காற்றில் அசைவது நம்மை அன்போடு 'வா' என்று
முகமலர்ந்து வரவேற்பதுபோல் இருக்கிறதே! மரங்
களில் எவ்வளவு பழங்கள் பழுத்திருக்கின்றன! தம்
மிடம் வந்தவர்களுக்கு இவைகள் விருந்தளிக்கத் தயாராய்
இருக்கின்றனபோலும்! இந்தத் தாமரைக் குளம் எவ்
வளவு அழகாய் இருக்கிறது! அன்னப் பறவைகள்
எவ்வளவு மகிழ்ச்சியுடன் பறந்து திரிந்து வந்து மலர்
களில் உட்காருகின்றன! மீன்கள் நீரில் களிப்புடன்
துள்ளியோடுவது எவ்வளவு வேடிக்கையாய் இருக்கிறது!
வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்துகொண்டு ஒவ்வொரு
பூவுக்கும் போய்த் தேனைக் குடிக்கின்றனவே!

[அப்பொழுது ஒரு புற அவன் அருகில் வந்து விழுகிறது;
சித்தார்த்தன் அதைப் பார்க்கிறான்.]

ஐயோ! இது என்ன கொடுமை! இப்புறவின் உடம்பில்
அம்பு தைத்திருக்கிறதே!

[விரைவாகப் புறவைத் தன் மடியில் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு
அம்பை எடுக்கிறான்; இரத்தம் பீறிட்டு வருகிறது.
உடனே பக்கத்திலுள்ள ஒரு பச்சிலையைப் பறித்துக்
கசக்கிக் காயத்தில வைக்கிறான்; இரத்தம் நின்று
விடுகிறது. தண்ணீர் கொடுக்கிறான். புற கண் விழித்தப்
பார்க்கிறது.]

கா! இந்தப் புற எவ்வளவு துடிதுடிக்கிறது! மிகவும் வலிக்கிறதுபோலும்! நம் உடம்பில் ஊசி குத்தினாலே வலி பொறுக்கமுடியவில்லையே! இதன் உடம்பில் அம்பு பாய்ந்தால் எவ்வளவு வேதனையாய் இருக்கும்! இதை யறியாத எவனோ ஒரு பாதகன் இதன்மேல் அம்பை எய்திருக்கிறானே! அவன் சிறிதும் இரக்கமில்லாதவனாகவே இருக்கவேண்டும்! இந்தப் புறவை நானே காப்பாற்றி வளர்ப்பேன்!

காட்சி 2

இடம்: பூத்தோட்டத்தின் மற்றோர் புறம்

காலம்: அதே மாலை

உறுப்பினர்: சித்தார்த்தனின் பெரிய தகப்பன் பின்னையாகிய தேவதத்தன், சித்தார்த்தன்.

[தேவதத்தன், கையில் வில் அம்புகளுடன் அங்குமிங்கும் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறான்.]

தேவதத்தன்: அம்பு புறவின் உடம்பில் பாய்ந்ததும், அது பறந்துபோய்விட்டதே! எங்கே போயிருக்கும்? இனி அது உயிருடன் இருக்காது. எங்கேயாவது புதர்களின் உள்ளே விழுந்துவிட்டதோ? எவ்வளவு அழகாய் இருந்தது! அதை எப்படியாவது தேடிக்கண்டு பிடிக்கவேண்டும்.

[சித்தார்த்தன் இருந்த இடத்திற்குவந்து பார்க்கிறான். அவன் மடியில் புற உயிருடன் இருப்பதைக் கண்டதும் ஆவலுடன் அருகில் ஓடி வருகிறான்.]

புற இங்கே வந்து அகப்பட்டுக்கொண்டதா? நல்லதாய்ப் போயிற்று! நான் எங்கேயெல்லாம் தேடினேன்!

சித்தார்த்தன்: (வியப்புடன்) இந்தப் புறவை நீ தேடினாயா? ஏன் தேடினாய்?

தேவதத்தன்: நான் இதன்மேல் அம்பு எய்தேன். அம்பு பட்டதும் இது பறந்து ஓடிவிட்டது. அதனால் தேடினேன்.

சித்தார்த்தன் : எவ்வளவு இரக்கமில்லாத செயல்! இந்தப் புற உனக்கு என்ன தீமை செய்தது! உன் விளையாட்டால் இது எவ்வளவு துன்பப்படுகிறது பார்! நான் காப்பாற்றாவிட்டால், இது இறந்துபோயிருக்கும். இதை அரண்மனைக்குக் கொண்டுபோய் வளர்க்கப் போகிறேன்.

தேவதத்தன் : நான்தான் அம்பு எய்து இந்தப் புறவை விழச்செய்தேன். இதை என்னிடம் கொடுத்து விடு. நான் வளர்க்கிறேன்.

சித்தார்த்தன் : நான்தான் இந்தப் புறவைக் காப்பாற்றினேன். இரக்கமில்லாத உன்னிடம் கொடுக்க மாட்டேன். நானே வளர்க்கிறேன்.

தேவதத்தன் : புறவின்மேல் நான் அம்பு எய்யாவிட்டால் இது எப்படி உனக்குக் கிடைக்கும்? அதனால், புற எனக்கே உரியது. பேசாமல் கொடுத்துவிடு.

சித்தார்த்தன் : நான் காப்பாற்றாவிட்டால் புற இறந்துபோயிருக்குமே! அதனால் எனக்கே புற உரியதாகும். எது சரி என்று முனிவரிடம் போய்க் கேட்போம். வருகிறாயா?

தேவதத்தன் : சரி, வா போவோம்.

[இருவரும் போகிறார்கள். புற சித்தார்த்தனிடம் இருக்கிறது.]

காட்சி 3

மூடம் : ஸுத்தோட்டத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் ஓர் இலைக் குழிசை.

காலம் : அதே மாலை

உறுப்பினர் : சித்தார்த்தன், தேவதத்தன், முனிவர்.

சித்தார்த்தன் : முனிவர் பெருமானே! வணக்கம். தாங்கள் அன்போடு எங்கள் வழக்கைக் கேட்டு முறை சொல்ல வேண்டுகிறோம். இதோ இந்தப் புறவைத் தங்கள் முன்னிலையில் வைக்கிறேன்.

முனிவர் : அடாடா! இந்தப் புறுவின் உடம்பில் காயம் இருக்கிறதே! இதைக் காயப்படுத்தியவர் யார்?

தேவதத்தன் : நான்தான் இதன்மேல் அம்பு எய்தேன். இது எனக்கு உரியது. இவன் இதைப் பிடித்துக்கொண்டு தரமாட்டேன் என்கிறான். இதை என்னிடம் கொடுத்துவிடுங்கள்!

சித்தார்த்தன் : இவன் அம்பு எய்ததால் புறு துடிதுடித்து என் அருகில் வந்து விழுந்தது. நான் காயத்திற்கு மருந்து போட்டு இதைக் காப்பாற்றினேன். இல்லாவிட்டால் இறந்துபோயிருக்கும். இவன் இடம் கொடுத்தால், புறுவின் காயம் ஆறாமல் இறந்துபோனாலும் போய்விடும். ஆகையால் நான் புறுவின் காயத்தை ஆற்றித் தீனி கொடுத்து வளர்க்க விரும்புகிறேன். புறுவை என்னிடமே கொடுக்க வேண்டுகிறேன்.

முனிவர் : பிராணிகளிடத்தில் அன்பு காட்டுகிறவன் நண்பனாவான்; அவைகளுக்குத் துன்பம் செய்கிறவன் பகைவனாவான். சித்தார்த்தன் புறவிடம் இரக்கங் காட்டினான். அதனால் புறு சித்தார்த்தனுக்கே உரியது. தேவதத்தா! நீ இரக்கமில்லாமல் புறவுக்குத் துன்பம் செய்தாய்! இது உனக்கு உரியதாகாது. புறு இறந்துபோயிருந்தால் இதற்கு உயிர் கொடுக்க உன்னால் முடியுமா? முடியாது. ஆகையால், நீ இனிமேல் பிராணிகளுக்குத் துன்பம் செய்யாதே!

தேவதத்தன் : முனிவர் பெருமானே! தங்கள் அறிவுரையால் நான் நல்லறிவு பெற்றேன். வினையாட்டாகப் புறவுக்குத் துன்பம் செய்துவிட்டேன். அதற்காக வருந்துகிறேன். இனி எந்தப் பிராணிக்கும் துன்பம் செய்யமாட்டேன். சித்தார்த்தனோடு சேர்ந்து நானும் புறுவின் காயத்தை ஆற்றத் துணை செய்வேன்.

சித்தார்த்தன் : முனிவர் பெருமானே! நாங்கள் புறுவின் காயம் ஆறியதும் இதைப் பறந்துபோகும்படி விட்டுவிடுவோம்.

முனிவர் : ஆம் ; அதுதான் சரி. பறந்து திரியும் பிராணிகளைக் கூட்டில் அடைத்து வைக்கக்கூடாது. உங்களுக்கு என் வாழ்த்து. போய் வாருங்கள்.!

[சித்தார்த்தனும் தேவதத்தனும் முனிவரை வணங்கிவிட்டுப் போகிறார்கள்.]

குறிப்பு

இங்காடகம் புத்தர் பெருமானின் இளம்பருவ வரலாற்று நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைக்கப் பட்டதாகும். சித்தார்த்தன் என்பது புத்தரின் இயற்பெயராம்.

கேள்விகள்

1. சித்தார்த்தன் பூஞ்சோலையின் அழகைக்கண்டு கூறியது என்ன?
2. சித்தார்த்தன் புறாவை எங்ஙனம் காப்பாற்றினான்?
3. தேவதத்தனுக்கும் சித்தார்த்தனுக்கும் ஏற்பட்ட விவாதம் என்ன?
4. விவாதத்தை முனிவர் எங்ஙனம் தீர்த்தார்?
5. தேவதத்தன் கல்லறிவு பெற்றுக் கூறியது என்ன?
6. இங்காடகத்தால் அறியும் தீது யாது?

பயிற்சி

I. மொழிப் பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக :—கருணை, மணம், விரைவு, பாதகன், எய்தேன்.
2. ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக :—அம்பு, பீறிட்டு, உரியது, கண்பன், பகைவன்.

II. இலக்கணப் பயிற்சி

1. சொற்களைப் பிரித்து எழுதுக :—பசும்புல், அறிவுரை, கல் லறிவு, உரியதாகாது.
2. திணை என்பது பொருள்களின் பிரிவாகும். மனிதர்களும் தேவர்களும் உயர் திணையாவார்கள் ; இவரல்லாத உயிர்உள்ள பொருள்களும் உயிரில்லாத பொருள்களும் அஃறிணையாகும், (அஃ + திணை = அஃறிணை) இப்பாடத்திலிருந்து உயர்திணை அஃறிணைப்பெயர்களை எடுத்து எழுதுக.

11. எனது இன்பச் செலவு

நான் மதுரை நகரிலுள்ள செளராஷ்டிரா உயர் நிலைப் பள்ளியில் முதல் படிவத்தில் கல்வி பயில்கிறேன். ஒருநாள் எங்கள் தமிழாசிரியர் பாடங் கற்பிக்கும் பொழுது 'தமிழ்நாட்டின் தெற்கெல்லை கன்னியாகுமரி' என்று தெரிவித்தார். அன்றிலிருந்து கன்னியாகுமரியைக் காணவேண்டுமென்ற ஆவல் எனக்கு இருந்து வந்தது.

ஒருநாள் நான் என் தந்தையிடம் என் ஆவலைத் தெரிவித்தேன். அவர் மகிழ்ச்சியுடன் கன்னியாகுமரிக்கு அழைத்துப்போவதாகத் தெரிவித்தார். கால் ஆண்டுத் தேர்வு முடிந்ததும் பள்ளியில் விடுமுறை ஏற்பட்டது. அவ்விடுமுறையில் நான் கன்னியாகுமரிக்குச் சென்று பல ஊர்களையும் பார்த்துக் களித்து வந்தேன். என் தந்தை என்னையும் என் தாயார், அண்ணன், அக்காள் ஆகிய எல்லோரையும் மோட்டாரில் அழைத்துக்கொண்டுபோய் எல்லாவற்றையும் காண்பித்துப் புதுமைகளையெல்லாம் தெரிவித்தார். அவ் விவரங்களை இங்குத் தெரிவிக்கிறேன்.

நாங்கள் ஒருநாள் மாலை மதுரையிலிருந்து புறப்பட்டோம். வழியில் பசுமலை, விருதுநகர், கோவில்பட்டி முதலிய ஊர்களையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டே போனோம். நான் சாலையின் இருமருங்கிலுமுள்ள இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டு களித்தேன். வலப்புறத்தில் இடையறாது தோன்றும் மலைத்தொடர்கள் மிகுந்த வியப்பையூட்டி மகிழ்ச்சியளித்தன. பலவிடங்களில் பனைமரக் காடுகள் பார்ப்பதற்கு வந்தையாயிருந்தன. விருதுநகர் பெரிய ஊராயிருந்தது. இங்கு வியாபாரம் மிகுதி என்று என் தந்தை தெரிவித்தார். கோவில்பட்டி அருகில் உள்ள 'வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன் சமாதி' என்று சொல்லப்படும் இடத்தில் வண்டியை நிறுத்தி இறங்கிப் பார்த்தோம். இது சாலையின் மேற்புறத்தில் இருக்கிறது. சமாதி என்பது கட்டிடமாக இல்லை; கற்குவியாலாக இருக்கிறது. கட்ட

காணப் புறப்பட்டோம். கன்னியாகுமரிக் கோயிலை அடைந்து அங்குக் கீழ்ப்புறமுள்ள நீண்ட வெளியில் கதிரவன் தோற்றத்தை எதிர்நோக்கி நின்றோம். எங்களைப்போல் இன்னும் பலர் அங்கு நிற்குகொண்டிருந்தனர். நேரம் நெருங்க நெருங்க நாங்களெல்லாம் ஆவலுடன் கிழக்கு வானத்தில் வைத்தகண் மாறாமல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தோம். அடிவானத்தில் செந்நிற ஒளி தோன்றியது. பிறகு சிறிதுசிறிதாக நெருப்புருண்டைபோல் சூரியன் தோன்றியது. அது கண்கொள்ளாக் காட்சியாயிருந்தது. நாங்கள் சிறிது நேரம் வரையில் அவ்விற்பக் காட்சியைக் கண்டு களித்து விட்டுக் கடலில் நீராடச் சென்றோம்.

தமிழகத்தின் தெற்கெல்லையாய் விளங்கும் கன்னியாகுமரி முனையை இன்று கண்ணைக் கண்டு களித்தேன். என் உள்ளத்தில் எழுந்த மகிழ்ச்சியை எவ்வாறு எடுத்த

குமரிமுனை ; நீராடுமடம்

துரைப்பது ! இதரில் இந்து மகா சமுத்திரம் எழிலுடன் விளங்குகிறது. இங்கே கிழக்குக் கடலும், மேற்குக் கடலும் ஒன்றுய்க் கூடுகின்றன. இவ்விடத்தில் தென்

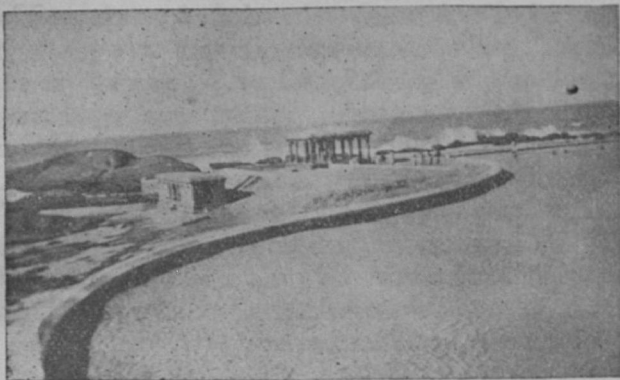
னிந்தியாவின் தரைப்பகுதி முடிவடைகிறது. இங்குக் கடலில் நீராடுவது புண்ணியமெனக் கருதிப் பலர் வந்து நீராடுவதைப் பார்த்தேன். 'குமரித் தீர்த்தம்' என்று குறிக்கப்படும் இவ்விடத்தில் மக்கள் நீராடுவதற்குச் சங்கிலிகட்டி வசதி செய்திருக்கிறார்கள். ஆங்காங்குக் கற்பாறைகள் இருக்கின்றன. நாங்கள் இங்கு நீராடிய பின்னர், புத்தாடைகள் அணிந்து கன்னியாகுமரிக் கோயிலுக்குப் போனோம்.

குமரியம்மன் கோயில் சிறியதாயினும் அழகாயிருக்கிறது. குமரியம்மனின் வடிவம் யாவர் மனத்தையும் கவரும்படியான பேரழகு உடையதாய் உள்ளது. இவ் வம்மன் திருமணமின்றிக் கன்னியாய் இருப்பதாகவும், அதனாலேயே கன்னியாகுமரி என்று பெயர் ஏற்பட்டதாகவும் என் தந்தை தெரிவித்தார். ஆகையால், இவ் வுருக்குக் 'கன்னியாகுமரி' என்ற பெயரும், தரை முடிவுக்குக் 'குமரிமுனை' என்ற பெயரும் ஏற்பட்டுள்ளன என்று அறிந்தேன்.

குமரியம்மன் கோயிலின் உள்ளே சுற்றிவரும் பொழுது கிழக்குவாயில் அடைபட்டிருந்தது. 'இந்த வாயில் ஏன் அடைபட்டிருக்கிறது' என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு என் தந்தை, 'முற்காலத்தில் கன்னியம்மனின் மூக்கில் மிகுந்த ஒளியுள்ள நாகரத்தினம் பதித்த அணியொன்று இருந்ததாம். அவ்விரத்தினத்தின் ஒளி கடலில் பல மைல்கள் தூரம்வரையில் வீசியதாம். அதைக்கண்டு இரவில் கப்பலோட்டிவரும் மாலுமிகள் கலங்கரை விளக்கமோ என்று மயங்கினார்களாம். அதனால், இக்கிழக்கு வாயிலைத் திறக்கவேண்டாமென்று முடிவிட்டார்களாம். அப் பொழுதுமுதல் இது முடியே இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். அந்த நாகரத்தினம் இப்பொழுது கோயிலில் இல்லை' என்று தெரிவித்தார்.

கன்னியாகுமரியைப் பார்ப்பதற்குப் பலர் வருகிறார்கள். அவர்கள் தங்கியிருப்பதற்குப் பல வசதியான

இடங்கள் இருக்கின்றன. கடலோரத்தில் மீன் பிடிக்கும் பரதவர்கள் குடிசைகள் கட்டிக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். கடற்கரையில் அழகிய பலநிற மணல்கள் காணப்படுகின்றன. நான் செம் மணல், கருமணல், அரிசி

கடற்கரை

போன்ற மணல் முதலியவற்றையெல்லாம் பார்த்து மகிழ்ந்து ஒவ்வொரு வகையிலும் சிறிது சிறிது எடுத்துக் கொண்டேன். பிறகு நாங்கள் நீண்ட கடற்கரையில் நடந்துபோய் அகன்ற கடற்பரப்பைப் பார்த்து வந்தோம்.

நாங்கள் உணவருந்திய பிறகு மோட்டாரிலேறிப் புறப்பட்டு நாகர்கோயில் நோக்கிச் சென்றோம். வழியில் சுசீந்திரம் முதலிய ஊர்களையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டே போய் நாகர்கோயிலை அடைந்தோம். நான் வழியெல்லாம் நீர்வளப்பமுள்ள நிலங்களில் பயிர்கள் செழித்து வளர்ந்திருப்பதைக்கண்டு களிப்படைந்தேன். இப்பகுதி 'நாஞ்சில் நாடு' என்று சொல்லப்படுகிறது என்றும், நெல் மிகுதியாக விளையும் இடமென்றும் என் தந்தையின் வாயிலாக அறிந்தேன்.

நாகர்கோயிலில் என் தந்தை ஒரு வியாபாரியைக் கண்டு வியாபார சம்பந்தமான செய்திகளைப் பேசுவதற்காக அங்குத் தங்கினார். அப்பொழுது நானும் என் அண்ணனும் ஒரு தமிழறிஞரின் துணையுடன் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை அவர்களைக் காணவேண்டுமென்ற விருப்பத்துடன் மோட்டார் வண்டியிலேறிப் போனோம். கவிமணியவர்கள் புத்தேரி என்ற சிற்றூரில் சிறிய இல்லத்தில் தங்கியிருக்கிறார். நாங்கள் கையுடன் கொண்டுபோயிருந்த கனிவகைகளை வைத்து அவரைக் கண்டு வணங்கினோம். அவர் முதுமையினால் உடல் மெலிந்து படுக்கையில் இருந்தார். எங்களைக் கண்டதும் அன்புடன் முகமலர்ந்து வரவேற்று இன்னுரை பேசிக்களிக்கச் செய்தார். அவருடைய பாடல்களின் சிறப்பைப் பற்றி என் அண்ணன் பாராட்டிப் பேசினார். சிறிது நேரமானதும் நாங்கள் அவரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு நாகர்கோயிலையடைந்தோம்.

பின்னர், நாங்கள் பகலுணவு உண்டதும் புறப்பட்டு நேரே மதுரை வந்து சேர்ந்தோம். இப்பயணம் பொதுவாக என் மனத்திற்கு மிகவும் இன்பத்தையளித்தது. சிறப்பாகக் கன்னியாகுமரியில் நான் கண்ட கடற் காட்சியும், கதிரவன் தோற்றக் காட்சியும், சுற்றுப்புறக் காட்சியும் மறக்கமுடியாத மகிழ்ச்சியையும் மனக்கிளர்ச்சியையும் அளித்துள்ளன. இனி விடுமுறை ஏற்படுங் காலத்திலெல்லாம் பலவிடங்களுக்கும் சென்று ஆங்காங்குள்ள வியப்பூட்டும் செய்திகளையும் இயற்கையின்பங்களையும் பார்த்தறிந்து இன்புறவேண்டுமென்று எண்ணியிருக்கிறேன்.

குறிப்பு

இது, உல்லாசப் பிரயாணம் பற்றிய பாடம். இதில் கன்னியாகுமரிமுனை, குமரியம்மன் கோயில் முதலியவை குறித்துச் சில செய்திகள் ஒரு மாணவன் கோரில் அறிந்து கூறும் முறையில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இன்பச் செலவு—உல்லாசப் பிரயாணம்.

கேள்விகள்

1. கன்னியாகுமரிப்பயணத்தில் வழியில் கண்ட காட்சிகள் யாவை?
2. குமரிமுனையில் கண்ட கதிரவன் தோற்றக் காட்சியைத் தெரிவிக்க.
3. குமரிமுனையின் இயற்கையமைப்பையும் சுற்றுப்புறக் காட்சியையும் மாணவன் எவ்வாறு தெரிவிக்கிறான்?
4. குமரியம்மன் கோயிலைப்பற்றியும் அம்மனைப்பற்றியும் மாணவன் தெரிவிப்பன யாவை?
5. கன்னியாகுமரிப் பயணத்தில் மாணவன் பார்த்த வேறு இடங்கள் யாவை?

பயிற்சி

I. மொழிப் பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:—தேர்வு, சமாதி, விந்தை, மிகுதி, கதிரவன், கலங்கரை விளக்கம், பரதவர்கள், மருங்கு.
2. ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக:—இயற்கைக் காட்சி, பரந்தகடல், வடிவம், சுற்றுப்புறம்.

II. இலக்கணப் பயிற்சி

1. சொற்களைப் பிரித்து எழுதுக:—தெற்கெல்லை, கற்குவியல், முன்னேற்பாடு, படுத்துறங்கினோம், செந்நிறம், புத்தாடை, இன்னுரை.
2. எதிர்ச்சொற்கள் கூறுக:—வலப்புறம், மேற்புறம், சிறியது, முதமை.

III. கட்டுரைப் பயிற்சி

1. நீ உன்வகுப்பு மாணவருடன் சென்றுவந்த ஒரு பயணத்தைப் பற்றி எழுதுக.
2. நீ பார்த்துவந்த ஒரு தொழிற்சாலைப்பற்றி விவரித்து உன் கண்பனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுக.

12. எவரெஸ்டு வீரர்

இலுள்ள பல மலைகளில் மிகவுயர்ந்து விளங்குவது இமயமலையேயாகும். இது, இந்தியாவின் வடக்கே யுள்ளது. இது எப்பொழுதும் பனியால் மூடப்பட்டுப் பனிக்கட்டிக்கு உறைவிடமாயிருப்பதால் இமயமலை என்றும் பனிமலை என்றும் பலவாறு சொல்லப்படும். இம்மலையின் சிகரங்கள் பல வானுற ஓங்கி உயர்ந்துள்ளன. இவற்றில் எவரெஸ்டு என்னும் சிகரம் 29002 அடி உயரமுள்ளதாய் இருக்கிறது. இது உலகிலேயே மிகவுயர்ந்த சிகரமாகும்.

எவரெஸ்டு சிகரத்தில் ஏறுவதற்குப் பல்லாண்டு களாகப் பலர் முயன்று வந்தனர். ஆனால் எவரும் வெற்றிபெற முடியாமல் இருந்துவந்தது. ஆயினும், எவரெஸ்டு சிகரத்தை எட்டிப்பிடிக்கவேண்டுமென்று உறுதிக்கொண்டிருந்த குழுவின்ர் பலர், இடையறாது முயற்சி செய்துவந்தனர். அதன்பயனாக இப்பொழுது வெற்றி ஏற்பட்டுள்ளது. 'முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியுடையார்' அல்லவா?

இமயமலையில் ஏற முயன்றவர்கள் மேனாட்டார் களேயாவார். 1914-ஆம் ஆண்டில் ஜெனரல் எரி. ஷி. பூரூஸ் என்பவர் இமயமலையில் ஏற முயன்றார். அவ்வாண்டில் முதல் உலகப்போர் தொடங்கியதால் அவர் நோக்கம் நிறைவேறாமற் போய்விட்டது. ஜெனரல் பூரூஸ் மீண்டும் 1922-ஆம் ஆண்டிலும், 1924-ஆம் ஆண்டிலும் இருமுறை இமயமலையில் ஏற முயன்றார். இம் முயற்சியில் 27,000 அடிகள் வரையில் ஏறினராயினும் சிலர் உயிரிழக்க நேரிட்டதைத்தவிர வெற்றி கிட்டவில்லை. 1933-ஆம் ஆண்டில் ஸ்ரீ ரட்லெஃப் என்பவர், துணைவர் சிலருடன் எவரெஸ்டு சிகரத்தின்மேல் ஏறமுயன்று 28,190 அடிகள் வரையில் போய் அதற்குமேல் செல்லமுடியாமல் திரும்பிவிட்டனர். 1938-ஆம் ஆண்டில் டில்மென் என்பவர் முயன்று வெற்றியின்றித் திரும்பினார். 1951-ஆம் ஆண்டில் ஷிப்டன் என்பவர் நேபாளத்தின் பக்க

எவரெஸ்டு சிகரம்

மாக ஏறி வழிகோலியதோடு நின்றுவிட்டார். இடை யிடையே வேறு சில முயற்சிகளும் நடைபெற்றன.

பின்னர், ஸ்வீஸ் மலையேறும் குழுவினர் 1952-ஆம் ஆண்டில், ஷிப்டன் முயன்ற வழியில் மலையேற இரு முறை முயன்றனர். இரண்டாம் முயற்சியில் 28,200 அடிகள் வரையில் ஏறிக் திரும்பினர். அதன்பின் கர்னல் ஹண்ட் என்பவரின் தலைமையில் ஒரு குழு வினர் ஷிப்டன் வகுத்த வழியிலேயே சென்று இப் பொழுது வெற்றிபெற்றுவிட்டனர். 32 ஆண்டுகளில் 11-ஆவது முயற்சியில் இவ்வெற்றி கிட்டியுள்ளது.

பல்லாண்டுகளாக மனிதனின் ஆற்றலுக்குக் கட்டுப் படாமல் இருந்த பனிமலைச் சிகரம் இறுதியில் பணிந்து விட்டது! இவ்வெற்றியில் பங்குகொண்ட பிரிட்டிஷ் குழுவினரில் ஹில்லரி என்பவரும், ஷெர்பா டென்சிங் என்பவருமே எவரெஸ்டு சிகரத்தை அடைந்து வெற்றிக் கொடி நாட்டியவர்களாவர். இவர்கள் 1953-ஆம் ஆண்டு, மே, 29-ஆம் நாள் இமயமலை உச்சியில் நின்று வெற்றி முரசு கொட்டினர். இச்செய்தி ஜூன், 1-ஆம் நாள் உலகமெங்கும் பரவியது; யாவரும் களிப்படைந்தனர்.

‘நான் மலைமகன். ஆகையால் மலையின்மேல் ஏறு வது போன்ற செயல்களில் இயல்பாகவே எனக்கு விருப் பம் இருந்து வந்தது. எவரெஸ்டு சிகரத்தை எட்டிவிட வேண்டுமென்று இளம் பருவத்திலிருந்தே நான் கனவு கண்டு வந்தேன். கடவுள் அருளாலும் அருகில் இருந் தோரது நல்லன்பாலும் பிரிட்டிஷ் குழுவினரின் ஒத் துழைப்பாலும் என் கனவு நனவாயிற்று. எவரெஸ்டு சிகரத்தை அடைந்ததும் அங்கிருந்து நாற்புறத்திலும் சுற்றிப்பார்த்தேன். எங்கு நோக்கினும் குன்றுகளும் சிகரங்களும் கடவுளைப்போல் காட்சியளித்தன. சமீப வெளிகளெல்லாம் துண்டு துண்டாகத் தோன்றின’ என்று எவரெஸ்டு வீரராகிய டென்சிங், தம் இளம் பருவ விருப்பத்தையும், சிகரத்தில் கண்ட காட்சியையும் தெரிவித்துள்ளார்.

ஷெர்பா டென்சிங் என்பவர் நேபாளத்தில் பிறந்து இந்தியாவில் குடியேறி வாழ்பவராவார். இவருக்கு இப்பொழுது முப்பத்தொன்பது வயதாகிறது. இவர் நிறைந்த ஊக்கமும் இடையறாத முயற்சியும் உடையவர். எவரெஸ்டு மலையில் ஏறும் முயற்சியில் இவர் பலமுறை பங்கு கொண்டவர். இறுதியாக ஒன்பதாம் முயற்சியில் வெற்றி பெற்றார். எவரெஸ்டு வீரராகிய இவர் உலகப் புகழ் பெற்று எல்லோராலும் பாராட்டப்பெறும் பெருமையை அடைந்துள்ளார். இவரைப் பல நாட்டினரும் தத்தம் நாடுகளுக்கு அழைத்துப்போய்ப் போற்றிக் கொண்டாடுகின்றனர்.

எவரெஸ்டு வீரர் டென்சிங்

இந்திய அரசாங்கத்தார் எவரெஸ்டு வீரர் டென்சிங்கைப் பாராட்டிப் பலர் முன்னிலையில் பொற்பதக்கம் வழங்கினர். பிரிட்டனில் எலிஸபெத் அரசியார் இவரைக் கொண்டாடி 'ஜார்ஜ் மெடல்' அளித்தார். இவ்வாறே பலரும் இவரைப் பாராட்டிப் போற்றியதுடன் பல வகைப் பரிசுகளும் அளித்தனர். இவற்றால் எவரெஸ்டு வீரர் நாடுவங்கும் சுற்றிப்பார்க்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. அப்பொழுது யாவருடைய அன்பையும் இன்னுரையையும் கண்டு களிப்படைந்தார்.

'செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்' என்றார் திருவள்ளுவர். இம் மொழிக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறார், எவரெஸ்டு வீரராகிய ஷெர்பா டென்சிங். பதினெட்டு வயதிலிருந்து மலையேறும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு

இடையருது முயன்றுவந்த இவர் 'விடாமுயற்சி வெற்றியளிக்கும்' என்ற பழமொழிக்குச் சான்றாய் மிளிர்கிறார்.

குறிப்பு

இது, எவரெஸ்டி சிகரத்தைக் கண்டுபிடிக்க முயன்ற முயற்சிகளையும் இறுதியில் வெற்றிபெற்ற விவரத்தையும் அறிவிக்கும் பாடமாகும். இது புதுமை காண்பதில் மக்களுக்குள்ள விருப்பத்தையும் துணியையும் விளக்குகிறது.

கேள்விகள்

1. இமயமலையின் சிறப்பு என்ன?
2. எவரெஸ்டி சிகரத்தில் ஏற முயன்ற முயற்சிகளைத் தெரிவிக்க.
3. எவரெஸ்டி சிகரத்தில் ஏறி வெற்றி பெற்றவர்கள் யாவர்?
4. 'எவரெஸ்டி வீரர்' என்று டென்சிங் கொண்டாடப்படுவது ஏன்? அவர் பெற்ற பெருமைகள் யாவை?
5. டென்சிங் தமது இளம்பருவ விருப்பத்தையும் சிகரத்தில் கண்ட காட்சியையும் பற்றித் தெரிவித்துள்ளது என்ன?
6. இப்பாடத்தால் அறியும் நீதி என்ன?

பயிற்சி

I. மொழிப் பயிற்சி

1. பொருள் கூறுக:— உறைவிடம், வானூற, சிகரம், குழுவினர், வழிகோலினர், ஆற்றல்.
2. ஒவ்வொரு வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதுக:— நோக்கம், இடையூறு, பங்கு கொண்டார், ஒத்துழைப்பு.

II. வாக்கியப் பயிற்சி

1. இமயமலை மிகவும் உயரமானது:— இவ்வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருள் இல்லை. ஆகையால் இது செயப்படுபொருள் இவ்வாத வாக்கியமாகும். இதுபோல் இப்பாடத்திலிருந்து நான்கு வாக்கியங்கள் தெரிவிக்க.
2. டென்சிங் எவரெஸ்டி சிகரத்தையடைந்தார்:—இவ்வாக்கியத்தில் செயப்படுபொருள் இருக்கிறது. ஆகையால் இது செயப்படுபொருள் உள்ள வாக்கியமாகும். இவ்வாறே நான்கு வாக்கியங்கள் கூறுக.

III. கட்டுரைப் பயிற்சி

1. டென்சிங் பெற்ற பெருமைகளை அவரே கூறுவதுபோல் எழுதுக.
2. 'எவரெஸ்டி சிகரம்' என்னும் தலைப்பில் சிறு கட்டுரை எழுதுக.

13. ஆறு

- கல்லும் மலையும் குதித்துவந்தேன்—பெருங்
காடும் செடியும் கடந்துவந்தேன் ;
எல்லை விரிந்த சமவெளி—எங்கும் நான்
இறங்கித் தவழ்ந்து தவழ்ந்துவந்தேன். 1
- காயும் நிலத்தழல் ஆற்றிவந்தேன்—அதில்
கண்குளி ரப்பயிர் கண்டுவந்தேன் ;
ஆயும் மலர்ப்பொழில் செய்துவந்தேன்—அங்கென்
ஆசை தீரவினை யாடிவந்தேன் 2
- ஏறுத மேடுகள் ஏறிவந்தேன்—பல
ஏரி குளங்கள் நிரப்பிவந்தேன் ;
ஊறுத ஊற்றிலும் உப்புக்குந்தேன்—மணல்
ஓடைகள் பொங்கிட ஓடிவந்தேன். 3
- ஆயிரம் காலால் நடந்துவந்தேன்—நன்செய்
அத்தனையும் சுற்றிப் பார்த்துவந்தேன் ;
நேயமுறப் புன்செய்க் காட்டிலும்—அங்கங்கு
நீரை இறைத்து நெடுகவந்தேன். 4
- பஞ்சை அரைத்துநூல் நூற்றுவந்தேன்—சீனி
பாகமாய்ச் செய்து கொடுத்துவந்தேன் ;
நெஞ்சம் உலர்ந்த நெடுநகரில்—குழாய்
நீராக வும்சென்று பாய்ந்துவந்தேன் 5
- மாங்கனி தேங்கனி வாரிவந்தேன்—நல்ல
வரசு மலர்களும் அள்ளிவந்தேன் ;
திங்களும் பாயிரம் தள்ளிவந்தேன்—மிகத்
தேனும் திணையுமே சேர்த்துவந்தேன். 6

14. தந்தையின் கடிதம்

கோ. சு. பழனிச்சாமி கவுண்டர்

பெருநகர் மூலம்

கோயமுத்தூர்

16-10-**

செல்வன் முத்தையன். முதல் படிவம்
அர்ச். குசையப்பர் உயர்நிலைப்பள்ளி
திருச்சிராப்பள்ளி

அன்புள்ள மகனே,

உனக்கு எல்லா நலமும் உண்டாவதாக. இங்கு உனது தாய், தங்கை முதலிய யாவரும் நலம். உன் கடிதத்திலிருந்து உனது நலமறிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன். இக்கடிதத்தில் உனக்குச் சில செய்திகளை அறிவிக்கலாமென்று எண்ணுகிறேன்.

மகனே! நமது தாய்மொழி தமிழ் என்பது உனக்குத் தெரியும். தமிழ்மொழி பேசும் நாமனைவரும் தமிழ் ராவோம் என்பதும் நீ அறிந்ததே. தமிழராகிய நாம் தமிழ்மொழியை ஆர்வத்துடன் பயின்று தேர்ச்சிபெற வேண்டியது இன்றியமையாததல்லவா? தமிழ் மொழியை நன்கு பயிலாத ஒருவர் தம்மைத் தமிழர் என்று சொல்லிக்கொள்வது பொருந்துமா? தமிழ் மொழியை நன்கு பயிலாதவர் 'தமிழரெனப் பெயர் கொண்டு இங்கு வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ?' என்று பாரதியார் பாடியது உனக்குத் தெரியுமே! ஆகையால், நீ தமிழ்மொழியை ஊக்கத்தோடு பயின்று பிழையறப் பேசவும் எழுதவும் பழகவேண்டும்.

இதை நான் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் உன் கடிதத்தில் பல பிழைகள் இருப்பதேயாகும். அவற்றுள் சில பிழைகளை மட்டும் குறிப்பிடுகிறேன் :

1. நான் முயர்ச்சியுடன் படித்து வருகிறேன்
2. பத்து ரூபாய் அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்
3. என்னிடம் நான்கு சட்டைகள் இருக்கிறது

முதல் வாக்கியத்தில் எழுத்துப் பிழைகள் இருக்கின்றன. 'முயற்சியுடன்,' 'வருகிறேன்' என்று எழுதுவதுதான் சரியாகும். இவ்வாறான எழுத்துப் பிழைகள் இல்லாமல் எழுதுவதற்கு நீ முயலவேண்டும். புத்தகங்களைப் படிக்கும்பொழுது சொற்களிலுள்ள 'எழுத்துக்களை ஊன்றி நோக்கிப் படித்துவந்தால் எழுத்துப் பிழையின்றி எழுதும் திறமை ஏற்படும்.

இரண்டாவது வாக்கியத்தில் எழுத்துப் பிழையினால் ஏற்பட்ட சொற்பிழைகள் இருக்கின்றன. 'கேட்டுக் கொள்கிறேன்' என்று எழுதுவதற்கு, நீ 'கெட்டுக் கொள்கிறேன்' என்று எழுதியிருக்கிறாய். 'கெட்டு' என்றால் 'அழிந்து' என்று பொருளாகும். 'கொள்கிறேன்' என்றால் 'அழிக்கிறேன்' என்று பொருளாகும். 'கே' என்ற எழுத்தை 'கெ' என்றும், 'ள்' என்ற எழுத்தை 'ல்' என்றும் பிழையாக எழுதியதால் எவ்வளவு மாறான பொருள்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன பார்! இவ்வாக்கியத்திலும் வல்லின 'ற' வுக்கும், இடையின 'ர' வுக்கும் வேறுபாடு தெரியாமல் எழுதியிருக்கிறாய்.

மூன்றாவது வாக்கியத்தில் 'இலக்கணப் பிழை' இருக்கிறது. 'நான்கு சட்டைகள்' என்பது பன்மை எழுவாயல்லவா? இதற்குப் பயனிலையும் பன்மையாக இருக்கவேண்டாமா? 'இருக்கிறது' என்பது ஒருமைப் பயனிலையன்றோ? 'இருக்கின்றன' என்று எழுதுவதுதான் சரியாகும்.

பொதுவாக இவ்வாறான பிழைகளுக்குக் காரணம் 'கவனமின்மை' என்று சொல்லலாம். கல்விப் பயிற்சியில் கருத்துள்ள மாணாக்கர்கள் ஊன்றிய கவனத்துடன் படிக்கவும் எழுதவும் வேண்டும். இங்ஙனம் தவறாமல் செய்துவந்தால் பெரும்பாலும் இத்தகைய பிழைகள் ஏற்படமாட்டா.

எழுத்துப்பிழை, சொற்பிழை, இலக்கணப் பிழையின்றிப் பேசவும் எழுதவும் வேண்டுமானால், அதற்கு இலக்கணப் பயிற்சி மிக இன்றியமையாதது. ஆதலால்,

இலக்கணத்தை விருப்பத்துடன் பயின்றறிய வேண்டும். ஆசிரியர் வகுப்பில் இலக்கணம் கற்பிக்கும்பொழுது கவனத்துடனிருந்து கற்பதுடன், தெரியாதவற்றைக் கேட்டறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

தமிழில் நீ தேர்ச்சிபெற வேண்டுமானால், செய்யுட்களை மனப்பாடம் செய்து பயிலவேண்டும். இதன் பொருட்டு நீ திருக்குறள் மூலமும் பொழிப்புரையும் உள்ள ஒரு புத்தகத்தை வாங்கிக்கொள். அதிலுள்ள குறள்களில் விடுமுறை நாள்தோறும் ஐந்து குறள்கள் வீதம் பொருளுடன் மனப்பாடம் செய்துகொண்டுவா. இது, ஒவ்வொருவர் வாழ்வுக்கும் பெரும் பயனளிக்கும் சிறந்த நூலாகும்.

உடல் நலம் நன்றாயிருந்தால்தான் கல்வியில் தேர்ச்சி பெற முடியும். ஆகையால், நீ ஊக்கத்துடன் உடற் பயிற்சி செய்து வரவேண்டும். சுவரை வைத்துத்தானே சித்திரம் எழுதவேண்டும்? உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் கற்பிக்கும் பயிற்சிகளைச் செய்வதுடன், பந்தாடுதல் முதலிய விளையாட்டுக்களிலும் நீ உள்ளக் கிளர்ச்சியுடன் ஈடுபடவேண்டும். உடல் நலத்திற்கு நாள்தோறும் காலையில் குளித்தல், குறித்த வேளையில் உண்ணாதல், உறங்குதல் முதலியவை ஒழுங்காக இருக்கவேண்டும்.

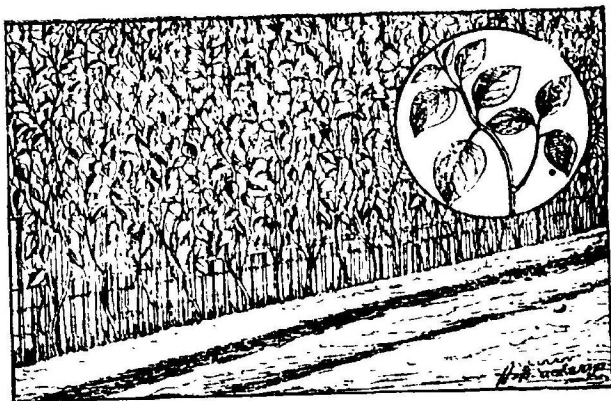
இச்செய்திகளையெல்லாம் நீ நன்கு கவனித்துக் கடைப்பிடிப்பாய் என்று நம்புகிறேன். இன்று நீ கேட்டுக்கொண்டபடி பத்து ரூபாய் அனுப்பியிருக்கிறேன். உன் நலத்திற்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுது. இங்கு நேற்றுமுதல் மழை பெய்கிறது. திருச்சியிலும் மழையிருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

அன்புள்ள

கோ. சு. பழனிச்சாமி.

பயிற்சி

1. உன் கல்விப்பயிற்சியைக் குறித்து உன் தந்தைக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுக.
2. உன் பள்ளிக்கூடத்தில் நடந்த விழாவை விவரித்து உன் நண்பனுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதுக.

15. வெற்றிலை

நமது நாட்டில் வெற்றிலைபாக்கு மெல்லுவோர் பலர் இருக்கிறார்கள். செல்வர்முதல் எளியவர்வரை யில் பலநிலையில் உள்ளவர்களும் இப்பழக்கம் உடையாராய் இருப்பதைக் காண்கிறோம். இவ்வெற்றிலை, ஒரு வார்க்கொருவர் அன்புகாட்டுதற்குரிய பொருளாக மறிக்கப்பட்டு வருகிறது. திருமணக் காலங்களிலும் பிற சமயங்களிலும் தம் வீட்டிற்கு வந்தவர்களை வரவேற்று அன்புடன் வெற்றிலைபாக்கு வழங்கும் வழக்கத்தால் இதனை நன்கறியலாம். ஆகையால், வெற்றிலையானது மிகுதியாக விற்பனை செய்யப்படும் பொருள்களில் ஒன்றாய் விளங்குகிறது. ஆகவே, வெற்றிலையைப் பயிர்செய்வது மிகுந்த ஊதியம் தரும் தொழில் என்பதைக் கூற வேண்டுமெனில்லை.

வெற்றிலை, கொடியில் உண்டாவதாகும். வெற்றிலைக்கொடியில் தோன்றும் இலைகளைக் கிள்ளாமல் விட்டால், கொடி முதிர்ந்தபிறகு பொன்னிறமுள்ள சிறு சிறு பூக்கள் பூத்துப் பசுமையான காய்கள் உண்டாகும். ஆனால், பயிர்செய்வோர் இவ்வாறு காய்க்கும்படி விடுவதில்லை; இலைகள் தோன்றத் தோன்ற அவற்றைக் கிள்ளிக்கொண்டே யிருப்பார்கள். ஆகையால், கொடி

யில் பெரும்பாலும் பூவேலாடு கூடிய காய்கள் காணப்படுவதில்லை. அதனாலேயே இதற்கு 'வெறுமையிலை' என்று பொருள் படும் 'வெற்றிலை' என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது.

வெற்றிலை, உரமுள்ள மேட்டு நிலங்களிலேயே பயிர் செய்யப்படுகிறது. மருதநிலங்களைச் சார்ந்த கரிசல் மண்ணில் இது மிகச் செழிப்பாய்ப் பயிராகும். இப்பயிருக்கு மிதநியாய் எருவிடல் வேண்டும்; தண்ணீர் தட்டில்லாமல் இருக்கவேண்டும். இப்பயிருக்கு ஆட்டெரு, மாட்டெரு, பன்றியெரு முதலியவை ஏற்றவையாகும்.

வெற்றிலையை எவ்வாறு பயிர் செய்கிறார்கள்? முதலில் நிலத்தைச் சமப்படுத்தி, அந்நிலமெங்கும் ஏறக்குறைய இரண்டடி இடைவெளி வீட்டு முக்கால் அடி ஆழமும் ஒன்றரையடி அகலமுமுள்ள நீண்ட கால்வாய்கள் வெட்டுவார்கள். வெட்டிய மண்ணை இடையில் விடப்பட்டிருக்கும் இடங்களில் போட்டு மேடாக்குவார்கள். பின்னர், கால்வாய்களில் நீரை நிரப்புவார்கள். நீர் நிறைந்ததும் மேடுகளிலுள்ள மண்ணைக் கிளறிப் பரப்பிவிட்டு, இருபக்க ஓரங்களிலும் பக்கமொன்றுக்கு இரண்டிரண்டு வரிசையாகப் பள்ளமுண்டாக்கி அகத்தி விதைகளைப் பதித்து மண்ணைப்போட்டு முடுவார்கள். அகத்தி விதைகள் பதிக்குமிடங்கள் நேர்நேராக இருக்க வேண்டும். இங்ஙனம் இரண்டு வரிசைகளும் சேர்ந்த இடத்திற்குக் 'கங்கு' என்று பெயர். விதைகளைப் பதித்தபின்னர், அவ்விடங்களில் கால்வாய்களிலுள்ள நீரை இறைத்து வருவார்கள். நாளடைவில் கால்வாய்களின் அடியிலிருக்கும் சேற்றுமண்ணை அள்ளி மேட்டின் இருபுறங்களிலும் பூசிப் புல் முதலியவை முளைக்காமல் வருவாழுப்பாக்கி ஓரங்கள் உயர்ந்திருக்கும்படி செய்வார்கள்.

அகத்தி விதைகள் முளைத்து வளரும். அகத்திக் கன்றுகள் இடுப்பளவு உயரம் வளர்ந்ததும், வெற்றிலைக்

காடிகளைத் துண்டுதுண்டுகளாக அறுத்து, இரண்டு வரிசைகளிலும் நேர்நேராக முளைத்திருக்கும் அகத்திக் கன்றுகளுக்கு இடையிலுள்ள இடத்தில் நட்டுக் கால் வாய்களிலுள்ள நீரை இறைப்பார்கள். 'நட்ட இடம் அதிகம் காய்ந்துவிடாமல் மூன்று நாட்களுக்கு ஒருமுறை நீர் இறைத்துக்கொண்டு வருவார்கள். வெற்றிலைக் கொடிகள் தளிர்த்துக் கிளைவிட்டுப் பக்கங்களில் படரும். அப்பொழுது அகத்திக் கன்றுகளின் அடிப்பாகத்தில் நெருக்கமாயிருக்கும் கிளைகளை ஒடித்துவிட்டு, மேற்பாகத்தைச் சேர்த்துக் கட்டிவிடுவார்கள். பின்னர், அகத்திக் கன்றுகளில் வெற்றிலைக்கொடிகள் படரும்படி செய்வார்கள். இங்ஙனம் வெற்றிலைக்கொடி பயிர்செய்யும் நிலங்களில் காற்றுப்புறத்திற் நாற்புறத்திலும் முருக்க மரங்கள் அகத்தி மரங்கள் முதலியவற்றை வளர்த்து வாழைச்சருகுகளைக்கொண்டு அடைத்து வேலி போல் அமைப்பதுண்டு. வெற்றிலைக்கொடி பயிர்செய்யும் இடத்தைக் 'கொடிக்கால்' என்று சொல்வார்கள்.

வெற்றிலைக்கொடிகள் பயிரானபிறகு நான்காண்டு கள்வரையில் பயனளிக்கும். இடையறாது மிகுதியாய்த் தளிர்த்துக்கொண்டிருக்கும் வெற்றிலைகளைக் கிள்ளி யெடுத்து நீரிலிட்டுக் கழுவி அடுக்கி, விற்பனைக்கு அனுப்புவார்கள். முதல் ஆண்டில் தோன்றும் இலைகளை 'இளங்கால் வெற்றிலை' என்றும், இரண்டாவது ஆண்டிலிருந்து தோன்றும் இலைகளை 'முதுகால் வெற்றிலை' என்றும் கூறுவர். முதுகால் வெற்றிலை தான் வெளுப்பும் மென்மையும் உடையதாய் இருக்கும்.

வெற்றிலை, இந்தியா, இலங்கை, பர்மா முதலிய நாடுகளில் பயிராகிறது; தமிழ்நாட்டில் பலவிடங்களிலும் பயிராகிறது. மலையாளத்தில் வீடுகளின் முன்புறத்திலும் கொல்லைகளிலும் பயிர்செய்கிறார்கள். சென்னையில் மைலாப்பூர் வெற்றிலையும், தஞ்சாவூரில் கும்பகோணம் வெற்றிலையும், மதுரையில் திண்டுக்கல் வெற்றிலையும் சிறந்தவையாகப் பலரும் விரும்பி வாங்கு

கிறார்கள். திருச்சிராப்பள்ளியில் திண்டுக்கல் வெற்றிலையைச் செல்வர்கள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள்.

வெள்ளை வெற்றிலை, பச்சைவெற்றிலை, கற்பூர வெற்றிலை, காரவெற்றிலை என்று வெற்றிலையில் பல வகைகள் உண்டு. மக்கள் உணவு உண்டபின் இவ் வெற்றிலையில் சுண்ணாம்பு தடவிப் பாக்குடன் சேர்த்து மெல்லுவதை நாம் நன்கறிவோம். இதனால் உண்ட உணவு சீரணிக்கும் என்று சொல்வர். இன்னும், வெற்றிலை மருந்துக்கும் பயன்படுகிறது. இது, மங்கலப் பொருளாகக் கருதப்படுவதால் திருமணம், இறைவன் வழிபாடு முதலிய காரியங்களுக்குப் பயன்படுகிறது.

தமிழ்நாட்டில் நீண்டகாலமாகவே வெற்றிலை பயன்பட்டு வந்துள்ளது என்று தமிழ்நூல்களிலிருந்து தெரிகிறது. அந்நூல்கள், மெல்லிலை, வெள்ளிலை, தாம்பூலம் முதலிய பெயர்களில் வெற்றிலையைக் குறிக்கின்றன. இவ்வெற்றிலைப்பயிர்த் தொழிலால் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வாழ்கிறார்கள்.

குறிப்பு

இது, பயிர்த்தொழில்பற்றிய பாடம். இதில் வெற்றிலைக் கொடி பயிர்செய்யும் முறை, பயிராசூமிடம், வெற்றிலையின் வகை, பயன் முதலியவை விளக்கப்பட்டுள்ளன.

கேள்விகள்

1. 'வெற்றிலை' என்ற பெயர் ஏற்பட்டது ஏன்?
2. வெற்றிலைக்கொடியை எவ்வாறு பயிர்செய்கிறார்கள்?
3. வெற்றிலை எந்தெந்த நாடுகளில் பயிராகிறது?
4. தமிழ்நாட்டில் எந்தெந்த ஊர்களில் பயிராகும் வெற்றிலையை மக்கள் விரும்புகிறார்கள்?
5. வெற்றிலையின் வகைகள் யாவை? வெற்றிலை எவ்வெவ்வாறு பயன்படுகிறது?
6. வெற்றிலைக்குத் தமிழ்நூல்களில் வழங்கும் பெயர்கள் யாவை?
7. குறிப்பு வரைக:—கங்கு, கொடிக்கால், இளங்கால் வெற்றிலை, முதுகால் வெற்றிலை.

செய்யுட்பகுதி—பொது

I. கடவுள் வணக்கம்

பரம்பொருள்

பல மதத்தார் சொல்லும் பரம்பொருள்

அல்லா என்பார் சிலபேர்கள் :

அரன்அரி என்பார் சிலபேர்கள் :

வல்லான் அவன்பர மண்டலத்தில்

வாழும் தந்தை என்பார்கள் :

சொல்லால் விளங்கா 'நிர்வாணம்'

என்றும் சிலபேர் சொல்வார்கள்.

எல்லாம் இப்படிப் பலபேசும்

ஏதோ ஒருபொருள் இருக்கிறதே !

1

பரம்பொருளை வணங்கி வாழ்வோம்

அந்தப் பொருளை நாம்நினைத்து

அனைவரும் அன்பாய்க் குலவிடுவோம்.

எந்தப் படியாய் எவர்அதனை

எப்படித் தொழுதால் நமக்கென்ன ?

நிந்தை பிறரைப் பேசாமல்

நினைவிலும் கெடுதல் செய்யாமல்

வந்திப் போம் ; அதை வணங்கிடுவோம் ;

வாழ்வோம் சுகமாய் வாழ்ந்திடுவோம்.

2

—நாமக்கல் கவிஞர்

உலகுக்கு ஒரு கடவுள் உண்டு

நானின்றி மழையு மில்லை ; வயலின்றி விளைவு மில்லை ;

ஆனின்றிக் கன்று மில்லை ; அரியின்றி யொளியு மில்லை ;

கோலின்றிக் காவ லில்லை ; குமரர்தாய் இன்றி யில்லை ;

மேனின்ற கடவு ளின்றி மேதினி யில்லை மாதோ.

3

—3வதநாயகம் பிள்ளை

I. G-A.

சிவபெருமான்

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
ஈசன் எந்தை இணையடி நீழலே.

4

—திருநாவுக்கரசர்

திருமால்

குன்றம் ஏந்திக் குளிர்மழை காத்தவன்
அன்று ஞாலம் அளந்தபி ரான்பரன்
சென்று சேர்திரு வேங்கட மாமலை
ஒன்று மேதொழ நம்வினை ஓயுமே.

5

—நம்மாழ்வார்

இயேசுநாதர்

வானமும் பூமியும் மகிழ்கொண்டு ஒங்கிட
ஞானமும் நன்மையும் நனிசிறந் திட
ஊனமும் பாவமும் ஒழியத் தோன்றிய
தினரட் சகன்பதம் சிந்தித் தேத்துவாம்.

6

—H. A. கிருட்டின பிள்ளை

தமிழ்த் தாய்

தமிழென்ற பெயருடைய தையால் ! உனதினிய
அமிழ்த மொழியால் அடியேம் வணங்குகின்றோம் 7
முன்னைப் பழம்பொருள்போல் முன்தோன்றினின்றுலவும்
அன்னையே! செந்தமிழே! அடியேம் வணங்குகின்றோம் 8

—பெ. கோவிந்த மூப்பலார்

இந்தியத் தாய்

எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து குலாவி
இருந்ததும் இந்நாடே—அதன்
முந்தையர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்து
முடிந்ததும் இந்நாடே—அவர்

சிந்தையில் ஆயிரம் எண்ணம் வளர்ந்து
 சிறந்ததும் இந்நாடே—இதை
 வந்தனை கூறி மனத்தில் இருத்தியென்
 வாயுற வாழ்த்தேனோ !

9
 —பாரதியார்

இறைவனை வேண்டுகல்

முதல் நிலை

நல்வரந்தந் தாளுவாய்
 நாதனே ! அபேதனே ! (நல்வரம்)

இடை நிலை

அல்லும் பகலும் உன்னை நாட
 அற்புதபர மார்த்தந் தேட (நல்வரம்)

இறுதி நிலை

அன்பருளே கூடவும் அனுதினம்துதி பாடவும்
 இன்பசாகரம் ஆடவும் ஈனரைக்கண்டால் ஓடவும்
 (நல்வரம்)

பஞ்சபுலனை அடக்கவும் பாவக்கடலைக் கடக்கவும்
 நெஞ்சம் ஒடுங்கிக் கிடக்கவும் நீதி நெறியில் நடக்கவும்
 (நல்வரம்)

தீனர்களையே தாங்கவும் சிந்தைத்துயரம் நீங்கவும்
 ஞானவழியில் ஓங்கவும் நானுன் அடியில் தூங்கவும்
 (நல்வரம்)

புததாபரவும் தேவனே ! பரமதிவ்விய சுபாவனே !
 வித்தகமனோ பாவனே ! வேதநாயகன் சீவனே ! 10
 (நல்வரம்)

—வேதநாயகர் பின்னை

குறிப்புரை

1. அல்லா—முன்விம்கன் தொழும்
கடவுள்
அன்—எவன்
அரி—நிஞமால்
பாமண்டலம்—மோட்ச உலகம்
கல்லாணம்—புத்தமதத்தினர்
சொல்லும் முத்தி நிலை
2. பிறகா—மற்ற மதத்தினரை
வந்திப்போம்—வழிப்போம்
3. ஆன்—பா
அரி—சூரியன்
கோன்—அரசன்
மேதினி—உலகம்
4. கீக்கு—இன்பத்தைய மிகச்
செய்கின்ற
முடி—மொய்க்கின்ற
அகர—ஒலிக்கின்ற
பொய்கை—தூய்மை
5. சூன்றம்—கோவர்த்தன மலை

- ஞாலம்—உலகம்
ஓயும்—நிற்கும்
6. கணி—மிகவும்
ஊனம்—கேடு
தினரட்சதன்—எனியவரைக்
காப்பவன்; ஏகாதர்
7. தையால்—பெண்ணே
அடியேம்—நாய்கள்
8. பரம்பொருள்—கடவுள்
9. எந்தை—என் தந்தை
முந்தையர்—முன்னோர்கள்
வந்தனை—வணக்கம்
இருத்தி—வைத்த
10. சாகரம்—கடல்
சுனர்—இழிந்தவர்
தூங்கவும்—தங்கியிருக்கவும்
தினர்க்கை—எனியவர்களை
வித்தகம்—அறிவு
சுவன்—உயிர்

கேள்விகள்

1. கடவுள் பற்றிப் பல மதத்தார் சொல்வதென்ன? பரம்பொருள்
எம் எவ்வாறு வணங்கவேண்டும்?
2. கடவுள் உண்டு என்பது எவற்றுல் விளங்குகிறது?
3. கணின் நிரூபக நிலம் எவ்வாறு இன்பமளித்தது என்று திருவாவுக்
காள் தெரிவிக்கிறார்?
4. நஞ்மான் செய்த செயல்கள் யாவை? எவ்வெப்பொழுது செய்தார்?
5. இயேசுவாத் தோன்றியதால் உற்பட்ட பண்டங்கள் யாவை?
6. தமிழ் மொழி பழமைவாய்ந்தது என்பது எதனால் தெரிகிறது?
7. இந்நிப எட்டை எம் என் வணங்கவேண்டும்?
8. கோதராவகன் பின்ன இறைவனிடம் வேண்டுகது என்ன?

II. அறவுரை

1. திருக்குறள்

கடவுள் வாழ்த்து

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ; ஆதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. 1

மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். 2

மழையின் சிறப்பு

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய தூஉம் மழை. 3

தானம் தவமிரண்டும் தங்கா, வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். 4

மக்கள் பேறு

ஈன்ற பொழுதின் பெரிதுவக்கும், தன்மகனைச்
சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய். 5

மகன் தந்தைக் காற்றும் உதவி இவன் தந்தை
என்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல். 6

அன்புடைமை

அன்பிறகு முண்டோ அடைக்குந்தாழ் ? ஆர்வலர்
புன்கணீர் பூசல் தரும். 7

அன்பினும் ஆர்வ முடைமை ; அதுவினும்
நண்பென்னும் நடாச் சிறப்பு. 8

இனியவை கூறல்

அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை
நாடி யினிய சொலின். 9

இனிய புளவாக இன்னுத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. 10

செய்ந்நன்றி யறிதல்

காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. 11

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது
அன்றே மறப்பது நன்று. 12

அடக்கம் உடைமை

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் ; அடங்காமை
ஆரிருள் உய்த்து விடும். 13

யாகாவா ராயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு. 14

ஒழுக்கம் உடைமை

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான், ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும். 15

ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை ; இழுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி. 16

பொறையுடைமை

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை. 17

ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை யின்பம் ; பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ். 18

பயனில சொல்லாமை

சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும், பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். 19

சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய ; சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல். 20

திவினையச்சம்

இலனென்று தீயவை செய்யற்க ; செய்யின்
இலனாகும் மற்றும் பெயர்த்து. 21

தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல்தன்னை
வீயாது அடியுறைந் தற்று. 22

ஒப்புரவறிதல்

தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு. 23

ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே, யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு. 24

ஈகை

நல்லா நெனினும் கொளத்தீது ; மேலுலகம்
இல்லெனினும் ஈதலே நன்று. 25

இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. 26

புகழ்

தல் இசைபட வாழ்தல் ; அதுவல்லது
ஊதிய மில்லை யுயிர்க்கு. 27

வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் இசையொழிய
வாழ்வாரே வாழா தவர். 28

கம்பர் தமிழ் வாசகம்

அருளுடைமை

மன்னுயி ரோம்பி அருளான்வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சம் வினை. 29

வலிபார்முன் தன்னை நினைக்க, தான் தன்னின்
மெலிபார்மேற் சென்று மிடத்து. 30

கள்ளாமை

உன்னத்தால் உன்னலுந் தீதே, பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வே மெனல். 31

கனவினும் ஆகிய ஆக்கம் அளவிறத்து
ஆவது போலக் கெடும். 32

வாய்மை

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க; பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும். 33

புறத்தாய்மை நீரான் அமையும்; அகத்தாய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும். 34

வெகுளாமை

மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டும்; தீய
பிறத்தல் அதனால் வரும். 35

ககையும் உவகையும் கொல்லுஞ் சினத்தில்
பகையும் உளவோ பிற. 36

இன்னு செய்யாமை

இன்னுசெய் தாரை பொறுத்தல் அவர்நாண
கன்னயஞ் செய்து விடல். 37

பிறர்க்கின்னு முற்பகல் செய்யின் தமக்கின்னு
பிற்பகல் தாமே வரும். 38

ஊழ்

இருவேறு உலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு.

39

வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்கும் துய்த்தல் அரிது.

40

—திருவள்ளுவர்

குறிப்புரை

தீருக்குறள்—சிறந்த குறள் வெண்பாக்களால் ஆகிய நூல். இது யாவருக்கும் பொதுவான நீதியை அறிவிக்கும் உயர்ந்த நூல்; அறத்துப் பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என்னும் மூன்று பெரும் பிரிவுகளை உடையது; 1330 குறள் வெண்பாக்களை உடையது.

1. அகரம்—‘அ’ என்ற எழுத்து

முதற்று—முதலையுடையது

2. மலர்மிகை—மனமாகிய

தாமரை மலரில்

நீடு—அழிவில்லாமல்

3. தப்பார்க்கு—உண்பவருக்கு

தப்பு ஆய—சன்மையாகிய

தப்பு ஆக்கி—உணவுகளை

உண்டாக்கி

4. வியன் உலகம்—பெரிய

உலகத்தில்

வானம்—மறை

5. ஈன்ற பொழுதின—பெற்ற

காலத்தில் உண்டான

மகிழ்ச்சியைவிட

உவக்கும்—மகிழ்வான்

6. என் கோற்றான் கொல்—என்ன

தவத்தைச் செய்தானோ?

7. புன் கண்ணீர்—அற்பமான

கண்ணீர்

பூசல்தரும்—பலர் அறியச்

செய்யும்

நனம்—தரும்

காடா—அனலில்லாத

9. அல்லவை—பாவங்கள்

சல்லவை—சன்மையைத்தரும்

சொற்கள்

10. இனிய—இனிய சொற்கள்

கவர்த்தற்று—நின்பதுபோல்

ஆகும்

11. காலத்தினால்—ஒருவனுக்கு

ஆபத்துவந்த காலத்தில்

ஞாலத்தின்—உலகத்தைவிட

12. ஈன்று அல்லது—திமையை

13. அமாருள்—தேவர் உலகத்தில்

உட்க்கும்—செலுத்தும்

ஆர் இருள்—யாழ்வாதற்கரிய

காதலின்

யா—எல்லாவற்றையும்

14. சோகாப்பர்—தன்பமடைவர்

15. விழுப்பம்—சிறப்பை

ஓம்பப்படும்—பாதுகாக்கப்

படும்

16. இழுக்கத்தின்—சல்லொழுக்

கத்திலிருந்து தவறுதலால்

17. அகழ்வாரை—தோண்டுபவரை

தலை—முதன்மையான

அடமாம்

18. குறுத்தார்க்கு—தண்டித்த

வர்க்கு

பொன்றுத்தினையும்—உலகம்

அழியாளரும்

19. சீர்மையுடையார்—தற்குணம்

உடையவர்

- சீர்மை—மேம்பாடு
 20. சொல்லில்—சொற்களில்
 சொல்லற்க—சொல்லா
 திருப்பாராக
 21. இலன் என்று—நான் வறுமை
 யுடையேன் என்று நினைத்த
 22. வியாது—விடாமல் வந்து
 உறைத்தற்று—தங்கிய
 தன்மையதாகும்
 23. தானாற்றி—முயற்சியெய்து
 மந்த—சம்பாதித்த
 வேனாண்மை—உபகாரத்தை
 24. ஶ்ரீருணி—ஶ்ரீரில் வாழ்வார்
 நீர் உண்ணும் குணம்
 உலகு அவாம்—உலக கடையை
 விரும்பிச் செய்யும்
 25. கல் சூறு—முத்தியடைவதற்கு
 கல்ல வழி
 மேல் உலகம்—முத்தி
 உலகத்தை அடைதல்
 26. எய்வம்—துன்பம் தரும்
 மொழியை
 27. வாழ்தல்—வாழ்க்கையர்
 ஶ்ரீதியம்—பயன்
 28. இசைஞழிய—புகழ்
 உண்டாகாமல்
 29. மன்னுயிர்—நிலைபெற்ற
 உயிர்கள்
 அருள் ஆள்வாற்கு—அருள்
 உடைபவனாய் இருப்ப
 வனுக்கு
 30. தன்னை—அஞ்சி நிற்கும் தனது
 நிலையை
 31. உள்ளமும்—நினைத்தனும்
 கண்வேம்—வஞ்சித்தக
 கொள்ளுவோம்
 எனல்—என்று நினைக்காமல்
 இருப்பாராக
 32. அளவு இறந்து—அளவைக்
 கடந்து
 33. பொய்த்தபின்—பொய்
 சொன்னால்
 சுடும்—வருத்தும்
 34. புறத்தாய்மை—உடம்பின்
 பரிசுத்தம்
 அமையும்—உண்டாகும்
 35. மறத்தல்—மறப்பாராக
 36. சினத்தின்—கோபத்தைப்
 பார்க்கிலும்
 37. ஶன்னயம்—இனிமையான
 மகிழ்ச்சிகளை
 விடல்—இரண்டையும்
 மறத்தலாம்
 38. இன்ஞ—துன்பம் தருவன
 வற்றை
 முற்பகல்—பகலின்
 முற்பகுதியில்
 39. திரு—செல்வமுடையவராதனும்
 தென்னியர்—அறிவுடையவர்
 40. வகுத்தான்—தெய்வம்
 தயத்தல்—அனுபவித்தல்
 அரிது—இல்லை

கேள்விகள்

1. கடவுள் முதன்மையானவர் என்பது எவ்வாறு? உலகில் அழிவில் லாமல் வாழ்பவர் யார்?
2. மறைபின் கிறப்பு பாத? அது இல்லையானால் எவை தக்கா?
3. தாய் எதனால் மகிழ்ச்சியடைவாள்? தந்தைக்கு மகன் செய்யும் உதவி பாத?

அன்பை எது காட்டும்? அது தரும் சிறப்பு என்ன?

5. இன்சொல்லால் ஏற்படும் பயன் என்ன? கடுஞ்சொல் கூறுவது எது போல் ஆகும்?
6. உலகிலும் பெரியது யாது? 'கண்டன்று', 'கன்று'—எவை?
7. அடக்கமும் அடங்காமையும் என்ன செய்யும்? நாவடக்கம் ஏன் வேண்டும்?
8. உயிரிலும் சிறந்தது எது? மேன்மையும் பழியும் எவற்றால் ஏற்படும்?
9. இசழ்வாணை எதுபோல் பொறுக்கவேண்டும்? பொறுத்தார்க்கு என்ன உண்டாகும்?
10. பயனில்லாத சொற்களைச் சொன்னால் எவை வீங்கும்? சொல்லுக, சொல்லற்க—எவற்றை?
11. 'இலனென்று தீயவை செய்யற்க'—என்றது ஏன்? தீயவை செய்தார் எவ்வாறு கெடுவர்?
12. பொருளுக்குப் பயன் யாது? 'பேறியானன் திரு'—எத்தகையது?
13. கொளல் தீது, ஈதல் கன்று—இவற்றை விளக்குக. குலனுடையா ணிடம் உள்ள குணங்கள் யாவை?
14. உயிர்க்கு ஊதியம் எது? உலகில் வாழ்பவர் யார்?
15. தன்னுயிர் அஞ்சும் வினை யாருக்கு இல்லை? எளியவரைத் தன் புறத்தாதிருக்க கூழி யாது?
16. எது உன்னத்தால் உன்னலும் தீது? அனவிறந்த கெடுவது யாது?
17. என் பொய் சொல்லக்கூடாது? மனத்தூய்மை எதனால் ஏற்படும்? எதுபோல?
18. கோபத்தை என் மறக்கல் வேண்டும்? கோபத்தின் கொடுமை என்ன?
19. இங்ஞ செய்தாணாத் தண்டித்தல் எவ்வாறு? 'பிற்பகல் தாமே வரும்'—எது? என்?
20. 'இருவேறு உலகத்தியற்கை'—எவை? பொருள் அனுபவித்தல் எவ்வாறு?

2. நல்வழி

உழவுத் தொழிலின் உயர்வு

ஆற்றங் கரையின் மரமும் அரசறிய
வீற்றிருந்த வாழ்வும் விழுமன்றே—ஏற்றம்
உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை கண்டார்
பழுதுண்டு வேரோர் பணிக்கு.

1

இரு சாதிகள்

சாதி யிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதி வழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோர் இடாதார் இழிகுவத்தோர்
பட்டாங்கி லுள்ள படி.

2

உலகோர் இயல்பு

மரம்பழுத்தால் வெளவாலை வாவென்று கூவி
இரந்தழைப்பார் யாவருமங் கில்லை—சுரந்தழுதம்
கற்றா தரல்போல் கரவாது அளிப்பரேல்
உற்றார் உலகத் தவர்.

3

நற்குடியில் பிறந்தாரின் நன்மை

ஆற்றுப் பெருக்கற்று அடிசுடுமந் நாளுமவ்வாறு
ஊற்றுப் பெருக்கால் உலகூட்டும்—ஏற்றவர்க்கு
நல்ல குடிப்பிறந்தார் நல்கூர்ந்தார் ஆனாலும்
இல்லையென மாட்டார் இசைந்து.

4

மீதமிழ்சிய செலவின் கேடு

ஆன முதலில் அதிகம் செலவானான்
மானம் அழிந்து மதிக்கெட்டுப்—போனதிசை
எல்லார்க்கும் கள்ளனாய் ஏழ்பிறப்பும் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனாய் நாடு.

5

மூடர் இயல்பு

பூவாதே காய்க்கும் மரமுமுள மக்களுளும்
ஏவாதே நின்றுணர்வார் தாமுளரே—தூவா
விரைத்தாலும் நன்றாகா வித்தெனவே பேதைக்கு
உரைத்தாலும் தோன்றாது உணர்வு.

6

—ஒளவையார்

குறிப்புரை

நல்வழி:—மக்களுக்கு கன்மையான வழியைத் தெரிவிக்கும் தூல்.
இன்னுள் 10 செய்யுட்கள் உண்டு.

1. அரசு—அரசன்
வற்றம்—உயர்வு
பழுது—குற்றம்
பணி—தொழில்	4. பெருக்கு—வெள்ளம்
உலகு—உலகத்தில் வாழ்பவரே
நல்குந்தார்—வறியவர்
2. கெறி—வழி
வழுபா—தவறாத
மேதினி—உலகம்
பட்டாங்கு—மேலான தூல்கள்	5. ஆனமுதலில்—தனக்குக்கிடத்த
பொருளைவிட
மறி—அறிவு
காறி—அறிந்தகொள்
3. இரந்தா—கெஞ்சி
அமுதம்—பால்
கற்றா (கன்று + கு)—கன்றை
யுடைய பசு
கரவாது—ஒளிக்காமல்	6. பூவாதே—பூக்காமலே
தூவா—தூவி
நன்றுகூகா—முனைத்துப்பயன்
படாத
பேதை—அறிவில்லாதவன்
உணர்வு—அறிவு

கேள்விகள்

1. ஆற்றங்கரையில் உள்ள மாம் என்ன ஆகும்? இது எதற்கு உவமானம்? இதனால் அறிபம் கிடைக்க என்ன?
2. உயர்ந்தவர், இழிந்தவர்—யாவர்?
3. உலகத்தார் எதனால் உற்றாராய் ஆவர்? எதனால்?
4. கற்குடிப்பிறந்தாரின் தன்மையாது? அதற்கு உவமானம் என்ன?
5. அளவுக்குமிஞ்சிச் செலவு செய்பவன் அடையம் கிடைக்காது?
6. பூவாதே காய்க்கும் மரம், விதைத்தாலும் கன்றாகா வித்த—இவற்றுள் கீழ்க்கண்ட செய்திகள் யாவை?

3. நீதி வெண்பா

இன்சொல்லும் கடுஞ் சொல்லும்

மென்மதுர வாக்கால் விரும்பும் சகம்;கடின
வன்மொழியி னாலிகழும் மண்ணுலகம் ;—நன்மொழியை
ஒதுகுயில் ஏதங் குதவியது? கர்த்தபந்தான்
ஏதபரா தஞ்செய்தது? இன்று. 1

உத்தமர் இயல்பு

பொன்னும் கரும்பும் புகழ்பாலும் சந்தனமும்
சின்னம் படவருத்தம் செய்தாலும்—முன்னிருந்த
நற்குணமே தோன்றும்; நலிந்தாலும் உத்தமர்பால்
நற்குணமே தோன்றும் நயந்து. 2

பெரியோர் சேர்க்கையும் சிறியோர் சேர்க்கையும்
சந்தனத்தைச் சேர்தருவுந் தக்க மணங்கமழும்
சந்தனத்தைச் சார்வேய் தழல்பற்ற—அந்தவனம்
தானுமச் சந்தனமுந் தன்னினமும் மாய்வதன்றித்
தானுங் கெடச்சுடுமே தான். 3

தீயவரை விட்டு நீங்கவேண்டும்

கொம்புளதற் கைந்து; குதிரைக்குப் பத்துமுழம்;
வெம்புகரிக் காயிகரந்தான் வேண்டுமே—வம்புசெறி
திங்கினர்தம் கண்ணில் தெரியாத தூரத்து
நீங்குவதே நல்ல நெறி. 4

கற்றோருக்குச் சென்றவிடத்தில் சிறப்பு

ஆனை மருப்பும் அருங்கவரி மான்மயிரும்
கான வரியுகிரும் கற்றோரும்—மானே!
பிறந்த இடத்தன்றிப் பிறிதொருதே சத்தே
செறிந்த இடத் தன்றோ சிறப்பு. 5

உயிரைக் கொடுத்தேனும் உதவும் உத்தமர்

பாலிலீர் தீயனுகப் பால்வெகுண்டு தீப்புருந்து
மேலுநீர் கண்டமையும் மேன்மைபோல்—நூலினெறி
உற்றோர் இடுக்கண் உயிர்கொடுத்து மாற்றுவரே
மற்றோர் புகல மதித்து.

6

குறிப்புரை

நீதி வெண்பா—தீயைப் தெரிவிக்கும் வெண்பாக்களாலாகிய தூல். வெண்பா என்பது ஒருவகைப் பாட்டு. இந்நூலில் 100 வெண்பாக்கள் உள்ளன. இந்நூலை இயற்றிய ஆசிரியர் இன்னொன்று தெரியவில்லை.

1. மதரவாக்கு—இனிய சொல்
சகம்—உலகம்; இது மக்களைக்
குறித்தது.
கர்த்தபம்—கழுதை	கரிக்கு—யானைக்கு
வம்புசெறி—திமை மிகுந்த
2. சின்னம்பட—சீர்குலையும்படி
நலிந்தாலும்—வருந்தினாலும்
நயந்த—மிகுந்த	5. மருப்பு—தந்தம்
கவரிமான்—ஒருவகை மான்
வரி உகிர்—புவியின் ககம்
மானே—பெண்ணே
செறிந்த—சோந்த
3. தரு—மரம்
மணம் கமழும்—வாசனை வீசும்
சார்வேய்—சேர்த்த மூல்கில்
தழல்—செருப்பு	6. வெகுண்டு—கோபித்த
நூலின் நெறி உற்றோர்—தூல்
களின் விதிப்படி நடக்கும்
நல்லோர்
4. ஐந்த—ஐந்த முழம்	இடுக்கண்—தன்பம்

கேள்விகள்

1. உலகோர் எத்தகைய சொல்லை விரும்புவர்? அது எதனால் விளங்குகிறது? கழுதையின் குரலை வெறுப்பது என்? இதனால் அறிவது என்ன?
2. உத்தமரிடம் கற்குணமே தோன்றும் என்பது எவற்றால் விளங்குகிறது?
3. நல்லவரோடு சேர்த்தால் நன்மையும் தீயவரோடு சேர்த்தால் தீமையும் ஒற்படும் என்பதை எவற்றால் அறியலாம்?
4. 'தீயவரைவிட்டு நீக்கவேண்டும்' என்பது எவ்வாறு தெரிவிக்கப் படுகிறது?
5. கற்றோர்க்கு எவ்விடத்தில் சிறப்பு வரும்? வேறிடத்தில் சேர்த்த சிறப்படைவன யாவை?
6. நல்லோர் பிறர் தயவை எவ்வளவு மாற்றவர்? அது எதனால் விளங்குகிறது?

III. கதை

1. குருவியும் குரங்கும்

பாடுறு மூட னுக்குப்
பற்பல போதித் தாலும்
வீடுடை யவனை வீட்டை
இழந்திடச் செய்வான் என்று
நேடுறு சன்மன் சொல்வான் :
நெடியதோர் பழம ரத்தில்
கூடுகொண் டனஇ ரண்டு
தூக்கணங் குருவி தாமே.

1

குளிரினால் நடுங்கி வானக்
கொடுமழை யால்ந ணைந்து
நளிர்சுரத் தோடு தேகம்
நடுங்கியே பற்கள் கிட்டி
வளமறு குரங்கொன் றங்கு
வந்தது ; குருவி பார்த்தே
இளகிய மனத்தி னாலே
இன்சொலால் ஒன்று சொல்லும் :

2

“கைகள்கால் இருந்தும் இந்தக்
கன்மத்தை அனுப விக்கும்
செய்திஎன் ?” என்ன, “ஊசி
முஞ்சிகொள் சிறிய மூடா,
வைதுநீ புத்தி சொல்ல
வல்லையோ ?” எனக்கோ பித்து
நெய்திடும் அதன்தன் கூட்டை
நெடுங்கையால் பிய்த்த தன்றே.

குறிப்புரை

இக் கதைப்பகுதி பஞ்ச தந்திரம் என்ற நூலில் உள்ளதாகும். பஞ்ச தந்திரம்—ஐந்து தந்திரங்கள். அவை: எட்புப்பேறு, எட்புப் பிரித்தல், அடுத்தகக்கெடுத்தல், பொருள் அழிவு, சூராயாது. செய்தல் என்பனவாம். இவை: முறையே சுஜிர்லாபம், மித்திரபேதம், சந்தி விக்கிரகம், அர்த்தராசம், அசம்பிரேட்சியகாரித்தவம் என்று வடமொழியில் கூறப்படும். 1. தங்களுக்குச் சமானமானவர்களைக் கூடிப் பகையல்லாமல் வாழ்ந்திருத்தல்; 2. எட்கைக்கெடுத்துப் பகை உண்டாக்கல்; 3. பகைவரைச் சேர்ந்து உறுவுகொண்டு வெல்லுதல்; 4. தன் கையில் கிடைத்த பொருளை அழித்தல்; 5. காரியத்தைத் தெளிவாய் விசாரிக்காமல் செய்தல்—என்று இவை பொருள்படும். இத்தந்திரங்கள் கதைகள் வாயிலாக இந்நூலில் விளக்கப்படுகின்றன. வடமொழியில் உள்ள இந்நூலை ஹேமார்த்தாண்ட தேவர் என்பவர் தமிழில் இயற்றியுள்ளார். சோமசுந்தரம் என்ற அந்தணன் அரச குமாரர்களுக்குக் கூறுவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

1. பாடுஉறு—தன்ப்ப்படுகிற
போதித்தாறும்—சுறியித்தாறும்
கேடுஉறு—சுல்ல எண்ணம்
பொருந்திய
சன்மன்—சோமசன்மா என்ற
அந்தணன்

2. ஸுவிர்—சுடுக்கும்படியான

இனசிய—இரக்கமுள்ள
3. கன்மம்—தன்பம்
வல்லையோ—வல்லமை
யடையாயோ?
செடுக்கையால்—பெரிய
கையால்
பிய்த்தது—பிய்த்து எறித்தது

கேள்விகள்

1. பஞ்சதந்திரம் என்பது என்ன? ஐந்து தந்திரங்கள் யாவை?
 2. சோமசன்மா என்பவன் சொன்ன கீதி யாது?
 3. தூக்கணக்குருவிகள் எங்கே கூடுகட்டியிருந்தன?
 4. குரங்கு குருவியின் இடத்திற்கு வன் வந்தது?
 5. குருவி குரங்கிடம் கேட்டது என்ன?
 6. குரங்கு கோபத்துடன் என்ன சொல்லியது? பிறகு என்ன செய்தது?
- இக்கதையிலிருந்து அறியும் கீதி யாது?
7. இக்கதையைச் சுருக்கி எழுதுக.
 8. இக்கதையைத் தூக்கணக்குருவி சொல்வதுபோல் எழுதுக.

2. காந்தி அடிகள்

இந்தியா ஈன்ற மைந்தருள் ஒருவன்
கூர்ச்சர நாடன் கூர்த்த மதியினன்
தாய்மொழி காத்து நாயன் ஆனவன் ;
தன்னுயிர் போல மன்னுயிர் போற்ற
நல்லறம் என்னும் இல்லறம் ஏற்றோன் ; 5

மக்களை ஈன்று மிக்கவன் ஆனான் ;
செயற்கை வெறுத்த செம்மை யாளன் ;
இயற்கை இன்பமே இன்பெனக் கொள்வோன் ;
உண்மை கடைப்பிடித்து ஒழுகும் சீலன்
உண்மை காரணமா உயிரையும் விடுவோன் 10

வானம் துளங்கினும் மீனம் படினும்
மலைகள் வீழினும் அலைகள் பொங்கினும்
தன்னிலை மாறாத் தன்மை யாளன் ;
உலகில் உள்ள அலகிலா உயிர்கள்
தன்னுயிர் என்னும் தருமம் பெற்றவன் ; 15

பிறர்க்குக் கேடு மறந்தும் குழான் ;
'அன்புடையார் பிறர்க் கென்பும் உரியர்'
என்னும் மெய்ம்மொழிக் கிலக்கியம் ஆனோன் ;
உண்மைஅஞ் சாமை ஒண்பே ராயுதம்
தாங்கி என்றும் ஈங்கு முரண்படு 20

தேக சக்தியை ஏக சக்தியாம்
ஆன்ம சக்தியால் அடக்கும் வீரன் ;
சினத்தை ஒழித்த இனத்தனவர் உறவோன் ;
யாண்டுத் துன்பம் எவர்க்கு நேரினும்
ஆண்டே அவனுடல் அணையும் அன்றே ; 25

அவனுடல் மற்றவர் உடலே ஆகும் ;
அவன்பொருள் மற்றவர் பொருளே ஆகும் ;
அவனுயிர் மற்றவர் உயிரே ஆகும் ;
தனக்கென வாழாத் தன்மை பெற்றவன் : *
அன்பே வடிவாய் அமர்ந்த அண்ணல் :

30

‘இன்பு பிறர்க்கே உழைத்தல்’ என்போன் ;
சாந்த மயமெனும் காந்திப் பெயரோன் ;
நற்றவன் அடியைப் பற்றுவான் ஆயின்,
ஐய, யாக்கையின் பயனது விளங்கும்.

34

—திரு. வி. கலியாணசுந்தரனார்

குறிப்புரை

இப்பகுதி நாட்டுப்பாடல் என்னும் நூலில் உள்ளதாகும். காந்தியடிகள் நெறப்பை இத்தியத்தாய் தம் மக்களுக்கு அறிவிப்பதாக இது பற்றப்பட்டுள்ளது. இதனை இயற்றிய ஆசிரியர் கற்றந்த தமிழறிஞர் ; நாயகியும் ஈடுபட்டுச் சுதந்தரத்திற்காக உழைத்தவர் ; தொழிலாளர் கலனக்காக அரும்பாடுபட்டவர். இவர் பல தமிழ் நூல்கள் இயற்றியுள்ளார்.

சுர்ச்சாம்—ஒரு தேசம்
சுர்த்தமதியின்—சுர்ணமயான
அறிவுடையவன்
காயன்—தலைவன்
மன்னுயிர்—நிலைபெற்ற உயிர்கள்
சன்று—பெற்று
துவல்கிலும்—அடைந்தாலும்
மீனம்—உட்சத்திரம்
தன்னிகை—உண்மையிலிருந்து
அலகுதிரை—அனலில்லாத
குழான்—எண்ணமட்டான்

என்பும்—உடம்பிலுறும்
முரண்படு—மாறுபடுகின்ற
யாண்டு—எவ்விடத்தில்
அணையும்—சேரும்
அண்ணல்—பெருமைபுள்ளவன்
இன்பு—இன்பம்
சல்லவன்—சிறந்த தவத்தினன்
பற்றவை ஆயின்—கடைப்
பிடித்தால்
யாக்கையின்—உடம்பின்

கேள்விகள்

1. காந்தியடிகள் பிறந்த காலம் எது ?
2. காந்தியடிகள் உண்மையைக் கடைப்பிடித்த நெறப்பைத் தெரிவிக்க.
3. காந்தியடிகள் எசக்கொண்ட சூயதங்கள் எவை ?
4. காந்தியடிகளின் நியாகச் செயல்களைத் தெரிவிக்க.
5. காந்தியடிகளின் நெறப்புக்களைப் பத்து வரிகளில் எழுதுக.
6. காந்தியடிகள் எம் என் கடைப்பிடித்த வாழ்வேண்டும் ?

3. புத்தரும் ஏழைச் சிறுவனும்

[புத்தர் பெருமான், செல்வபோகத்தைத் துறந்து அரண்மனையை விட்டு வெளியறிஞர். இரவும் பகலும் இடைவிடாது நடந்து உடல் மெலித்தார்; உணவும் உறக்கமும் இன்றிக் கைகால் தளர்ந்து ஒரு காட்டிக் மயங்கி விழுந்துவிட்டார்.]

ஆயர்குலச் சிறுவன் புத்தரைக் காணுதல்

ஆடுகள் மேய்த்துவரும்—ஒருவன்
ஆயர் குலச்சிறுவன்
வாடிக் கிடந்தவனைச்—செல்லும்
வழியின் மீது கண்டான்.

சிறுவனின் தயக்கம்

தெய்வ குலத்தவனை—எளியேன்
திண்டலும் ஆகாதினிச்
செய்வதும் யாதெனவே—சிறிது
சிந்தை தயங்கி நின்றான்.

சிறுவனது அன்புச் செயல்

உள்ளம் தெளிந்துடனே—வெள்ளாடு
ஒன்றை அழைத்து வந்து
வள்ளல் மயக்கொழிய—மடுவை
வாயில் கறந்துவிட்டான்.

புத்தர் எழுந்து பால் கேட்டல்

நிலத்திற் கிடந்த ஐயன்—மெல்ல
நிமிர்ந்து தலைநாக்கிக்
“கலத்தினி வேகொஞ்சம்—பாலைக்
கறந்து தருவாய்” என்றான்.

சிறுவன் பால்தா மறுத்தல்

“ஐயையோ! ஆகாது” என்றான்—சிறுவன்

“அண்ணலே! யானும் உனைக்
கையினால் திண்டவொண்ணா—இடையன் ஓர்
காட்டு மனிதன்” என்றான்.

5

புத்தர் கூறிய அறிவுரை

“இடர் வரும்போது—உள்ளம்
இரங்கிடும் போதும்
உடன் பிறந்தவர்போல்—மாந்தர்
உறவு கொள்வாரப்பா.

6

ஓடும் உதிரத்தில்—வடிந்து
ஒழுகும் கண்ணீரில்
தேடிப் பார்த்தாலும்—சாதி
தெரிவ துண்டோ அப்பா?

7

எவர் உடம்பினிலும்—சிவப்பே
இரத்த நிறமப்பா
எவர்விழி நீர்க்கும்—உவர்ப்பே
இயற்கைக் குணமப்பா

8

பிறப்பினால் எவர்க்கும்—உலகில்
பெருமை வாராதப்பா
சிறப்பு வேண்டுமெனில்—நல்ல
செய்கை வேண்டும் அப்பா.

9

நன்மை செய்பவரே—உலகம்
நாடும் மேற்குலத்தார்;
தின்மை செய்பவரே—அண்டித்
திண்ட ஒண்ணுதார்”

10

சிறுவன் பால் தருதல்

நிலத்துயர் ஞானி—இவை
நிகழ்த்தி, 'என் தம்பீ !
கலத்தினிலே கொஞ்சம்—பாலேக்
கறந்து தா' என்றான்.

11

ஆயர் சிறுவனும்—கலத்தில்
அளிக்க வாங்கியுண்டு
தாயினும் இனியன்—கொண்ட
தளர்ச்சி நீங்கினனே.

12

—கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை

குறிப்புரை

இப்பாடல்கள் 'ஆசிய சோதி' என்றும் தலில் உள்ளவை.

1. ஆயர்—இடையர்	7. உதிரத்தில்—இரத்தத்தில்
2. கிணை—மனம்	8. உவர்ப்பு—உப்பு
3. வள்ளல்—புத்தர்	9. வாராத—வராத
மடு—பால் மடி	10. தின்மை—தீமை
4. கலத்தினிலே—பாத்திரத்தில்	அண்டி—கொருங்கி
5. அண்ணலே—பெருமையுடை	11. நிலத்து உயர் ஞானி—உலகில்
யவனே	சிறந்த புத்தர்
திண்டிணை—தொடக்கடாத	நிகழ்த்தி—சொல்லி
6. இடர்—தன்பம்	12. தாயினும்—தாயைவிட

கேள்விகள்

1. ஆயர்குலச் சிறுவன் புத்தரைக் கண்டு என்ன எண்ணினான்?
2. புத்தரின் மயக்கத்தை நீக்க சிறுவன் செய்ததென்ன?
3. புத்தர் கண்கிழித்துச் சிறுவனிடம் என்ன கேட்டார்?
4. சிறுவன் புத்தருக்குப் பால் தர மறுத்தது என்?
5. புத்தர் சிறுவனிடம் கூறிய அறிவுரை யாது?
6. புத்தர் எவ்வாறு தளர்ச்சி நீக்கினார்?
7. இக்கதைபால் அறியும் சிறி யாது?

IV. இயற்கை அழகு

காலை வானம்

கோழி கூ விறற்று ! வையம்,
கொண்டதோர் இருளைத் தங்க
மேழியால் உழுதான் அந்த
விரிகதீர்ச் செல்வன் ; பின்னர்
ஆழிக்குழ் உலகின் காட்சி
அரும்பிற்று ! முனைய விழ்ந்து
வாழிய வைய மென்று
மவர்த்தது காலை வானம் !

1

—பாதிநாள்

கதிரவன் ஒளி

வான மெங்கும் பரிதியின் சோதி ;
மலைகள் மீதும் பரிதியின் சோதி ;
தாளை நீர்க்கடல் மீதிலும் ஆங்கே
தரையின் மீதும் தருக்களின் மீதும்
காளை கத்திலும் பற்பல ஆற்றின்
கரைகள் மீதும் பரிதியின் சோதி ;
மான வன்தன் உளத்தினில் மட்டும்
வந்து நிற்கும் இருள்இது வென்னே !

2

—பாதிநாள்

காலை

விரைமலர்த் தேன்வண் டெல்லாம்
விணையை மிழற்ற, ஆங்கே
மரங்கொத்திப் புட்கள் தாளம்
வகைப்படுத் திடத்த டாகக்
கரையினில் அலைக்க ரங்கள்
கவின்மிரு தங்கம் ஆர்ப்பக்
கருங்குயில் பாடத் தோகைக்
கணிகைநின் றுடும் சோலை !

3

—பாதிநாள்

மாலைக்காலம்.

- செங்கதிர் வெம்மை தணிந்ததடி—வாசத்
தென்றல் உலாவி எழுந்ததடி
பொங்கிவருஞ் சோனை மாந்தியும்—ஒரு
பொன்னிறம் பெற்றுப் பொலியுதடி. 4
- முல்லை மலர்ந்து மகிழ்ந்ததடி—ஆம்பல்
மூடிய வாயுந் திறந்ததடி
எல்லையிலா மலர்ச் சோலையிலே—வண்டும்
இன்னிசை பாடித் திரிந்ததடி. 5
- தாயும் இரங்கி வருகுதடி—கன்றும்
தாவிக் குதித்தோடிச் செல்லுதடி
ஆயும் பொழிலில் பறவையெல்லாம்—அந்தி
அங்காடி போல ஒலிக்குதடி. 6
- கவிமணி சி. தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

குறிப்புரை

இப்பகுதியில் இயற்கைக் காட்சிகளை வருணிக்கும் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

1. கையம்—உலகம்
மேழி—வரின் ஒரு பாகம்
கதிர்ச்செல்வன்—சூரியன்
ஆழி—கடல்
அரும்பிற்று—தோன்றியது	கவின்—அழகு
ஆர்ப்ப—ஒலிக்க
தோகைக்கணிகை—மயிலாடைய
காட்டியப்பெண்
2. பரிதி—சூரியன்
தாளை—சேனை
தருக்கன்—மரக்கன்
மானவன்—மனிதன்
இருள்—அறியாமை	4. செங்கதிர்—சிவந்த இரணங்களை
யுடைய சூரியன்
தென் மல்—தெற்கிலிருந்து வரும்
காற்று
சோனைமாநதி—ஓர் ஆறு
3. வினை—மணம்
மிழற்ற—ஒலிக்க
புட்கன்—பறவைகள்	5. ஆம்பல்—அல்லி
எல்லையிலா—அனவிலல்லாத
6. பொழில்—சோலை
அங்காடி—கடைவீதி

கேள்விகள்

1. கிரவன் தோற்றத்தை ஆசிரியர் எவ்வாறு வருணிக்கிறார்?
2. கிரவனின் ஒளி எங்கெங்குப் பரவி விளங்குகிறது?
3. சோலையில் காட்டிய கச்சேரி எவ்வாறு நடந்தது?
4. மாலைக்காலத்தில் கண்ட காட்சிகளைத் தெரிவிக்க.

V. தனப பாடல்கள்

தமிழ் நாட்டின் சிறப்பு

வழம் உடைத்து மலைநாடு ; மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்து ; —பூழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்து ; தெண்ணீர் வயல்தொண்டை
நன்னாடு சான்றோர் உடைத்து. 1

—ஒளவையார்

இருபொருள் நயம்

பெரியவிட மேசேரும் ; பித்தர்முடி யேறும் ;
அரியுண்ணும் உப்புமே லாடும்—எரிசுணமாம்
தேம்பொழியுஞ் சோலைத் திருமலைரா யன்வரையில்
பாம்புமெலு மிச்சம் பழம். 2

இகழ்வது போலப் புகழ்தல்

அப்பன் இரந்துண்ணி ; ஆத்தாள் மலைநீ
ஒப்பரிய மாமன் உறிதிருடி—சப்பைக்கால்
அண்ணன் பெருவயிறன் ஆறுமுகத் தானுக்கிங்கு
எண்ணும் பெருமை யிவை. 3

—காளமேகப் புலவர்

சோழ பாண்டியரின் சிறப்பு

வென்றி வளவன் விறல்வேந்தர் தம்பிரான்
என்றும் முதுகுக் கிடான் கவசம்—துன்றும்
வெறியார் தொடைகமழும் மினவர்கோன் கைவேல்
எறியான் புறங்கொடுக்கி னென்று. 4

—ஒட்டக்கத்தரும் புகழேந்தியும்

கவித்திறமை

வெங்காயம் சுக்கானால் வெந்தயத்தால் ஆவதென்ன ?
இங்கார் சுமந்திருப்பர் இச்சரக்கை—மங்காத
சீரகத்தைத் தந்திரேல் தேடேன் பெருங்காயம்
ஏரகத்துச் செட்டியா ரே. 5

—சொக்கநாதப் புலவர்

திருக்குறளின் பெருமை

தூமாலும் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியால்
ஞால முழுதும் நயந்தளந்தான் ; வாலறிவின்
வள்ளுவரும் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தார்
உள்ளுவவெல் லாமளந்தார் ஓர்ந்து. 6

—பாரை

குறிப்புரை

இப்பாடல்கள் தனிப்பாடல் திரட்டு என்னும் துறில் உள்ளன வாகும்.

1. வேழம்—யானை
மலைநாடு—சோழநாடு
பூழியர்—பாண்டியர்
தென் நீர்—தெனிந்த நீர்
சான்றோர்—பெரியோர்
இப்பாடல் பாம்புக்கும்
எலமிச்சம் பழுத்துக்கும்
சிலேடையாகப் பாடியது.
2. விடம்—நஞ்சு
பித்தர்—பயித்தியமுன்னவர்;
சிவன்
அரி—அரிதல்; காற்று
3. இப்பாடல் நிக்ந்தாந்துதியாகும்
அப்பன்—சிவபெருமான்
சூத்தான்—உமாதேவி
மாமன்—திருமால்
அண்ணன்—விநாயகர்
4. இப்பாடலில் முன் இரண்டடி
ஒட்டக்கூத்தரும் பின் இரண்டடி
புகழேந்திப் புலவரும்
பாடியதாகும்.
வனவன்—சோழன்
தம்பிரான்—தலைவன்
தன்மம்—மலர்கள் செருக்கிய
- வெறி சூர்—வாசனைபொருந்திய
தொடை—பூமாலை
மீனவர்கோன்—பாண்டிய
மன்னன்
புறம் கொடுக்கின்—முதுகு
காட்டினால்
5. வெங்காயம்—கொடிதாடிய
உடல்
சக்கு சூனால்—சக்குப்போல்
உலர்ந்தால்
வெத்தை அத்தால்—கொடிய
வினையால்
இச்சாக்கை—இயங்குடை
மங்காத—குறையாத
சீர் அகம்—சிறந்த இடம்;
மோட்சம்
பெருங்காயம்—வலிமையான
உடல்
ஏகம்—சுவாமிமலை
செட்டியார்—முருகர்
6. குறளாய்—வாமனரூப
வாலறிவின்—மெய்யறிவுடைய
உள்ளுவ—நினைக்கின்றவை
ஒர்த்த—எண்ணி

கேள்விகள்

1. தமிழ்நாட்டின் பிரிவுகள் எவை? அவற்றின் சிறப்புக்கள் யாவை?
2. பாம்புக்கும் எலமிச்சம் பழுத்துக்கும் பொருத்தம் இரு பொருள்
பயத்தைத் தெரிவிக்க.
3. கானமேகப் புலவர் முருகப்பெருமானை எவ்வாறு இகழ்வதுபோலப்
புகழ்கிறார்?
4. ஒட்டக்கூத்தர் சோழனின் பெருமையை எவ்வாறு தெரிவித்தார்?
அதைப் புகழேந்திப் புலவர் பாண்டியனின் பெருமையாக மாற்றியது
எவ்வாறு?
5. சொக்கோதப் புலவர் முருகப்பெருமானிடம் வேண்டுவது என்ன?
6. திருக்குறளின் பெருமையைத் தெரிவிக்க.

VI. நாட்டுப் பாடல்கள்

பாண்டிய நாட்டுச் சிறப்பு

மதனபெருகும் சோலை தென்னன் வளநாடு
கனியுதினும் சோலை கனமதுரை நன்னாடு
வாழை வடக்கினும் வான்கமுகு மேற்கினும்
கரும்பும் இளநீரும் கண்திறந்து மடைபாயும்
கட்டுக் கலங்காணும் கதிர்உழக்கு நெற்காணும்
அரிதாள் அறுத்துவர மறுதாள் பயிராகும்
அரிதாளின் ழோக ஐங்கலத்தேன் கூடுகட்டும்
யானைகட்டத் தானும் வானமட்டும் போராகும்
மாடுகட்டிப் போரடித்தால் மானாது செந்நெலென்று
யானைகட்டிப் போரடிக்கும் அழகான தென்மதுரை. 1

—அக்ஷியரசிமாலை

தலையலங்காரம்

பூவாழை எண்ணெய்தொட்டுப் போத மயிர்கோதி
சீவியே சிக்கறுத்துச் சிமிள்போலக் கொண்டையிட்டு
வாரி முடித்தார்கள் மாணிக்கக் கொண்டையிட்டார்.
ஒவ்வோர் மயிர்களுக்கு எவ்வேழு பொன்னிதழாம்
பொன்னிதழும் பூவிதழும் போத முடித்தகொண்டை
சுற்றி முடித்துவைத்த கொண்டைவந்து தோளசைய
ஆயிரம் பொன்பெற்ற அன்பான சவுரிவைத்து
கொண்டை சடைவில்லை குப்பி யலங்கரித்து
ஆண்மயிலும் பெண்மயிலும் அணிந்தார் அழகுபெற
சந்திரபிறை சூரியபிறை சடைநாகம் தான் அணிந்தார். 2

—பவளக்கொடிமாலை

கட்டபொம்மன் கொலுச்சிறப்பு

விஸ்தார மேல்கட்டி முத்திலங்கப் பஞ்சு
மெத்தைமேல் வைத்ததிண்டுந் துலங்க
உத்தமன் கட்டபொம் மேந்திர துரை வெகு
உல்லாச மாகக் கொலுவிருந்தான்
சிங்கார மாகக் கொலுவிருக்க அங்கே
சேவக ரெல்லோரும் சூழ்ந்திருக்க
கங்கா குலாதிபன் பிள்ளைமகன் சதுரக்
கம்பளி மேல்சபை செய்திருக்க

நாட்டிய மாட வொயிலாட நல்ல
 நங்கையர் மங்களம் பாடிவரத்
 தேட்டுக் கதிபறு பாஞ்சைப் பதித்துரைச்
 செல்வ நென்றுகட் டியங்கூற
 காவல் காரன்மகன் வெள்ளையன் சிங்கேறு
 சேவல் கட்டிவினை யாடுவனும்
 சேவ வெடுத்துப் பறவைவிட்டு வெள்ளைச்
 சேவலைக் கட்டிக் குதிபோட்டு
 எட்டுப் பகடை பனிரண்டு விழுமென்று
 எக்களிப் பாய்ப்பாசி தானுருட்டி
 கட்ட பொம்மேந்திர னுமைத் துரையுடன்
 கட்டாக வேவினை யாடுவாராம்.

3

—கட்டபொம்மன் குமரி

குறிப்புரை

1. இப்பகுதி பாண்டிய நாட்டின் நீர்வளத்தைத் தெரிவிக்கிறது. இதனை இயற்றியவர் புகழேந்திப் புலவர் என்று வழங்கிவருகிறது. இதில் பாண்டிய நாட்டின் வளம் வருணிக்கப்படும் வகையையறிந்து இன்புறலாம்.
2. இதுவும் புகழேந்திப் புலவர் பாடியதாகவே வழங்கிவருகிறது. இப்பகுதியில் பயனக்கொடி என்பவனுக்குத் தாதிமார் அலங்காரம் செய்த வகை வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் முற்காலத்து அணிவகைகளையும் அலங்கார வகைகளையும் அறிந்து மகிழலாம்.
3. இதனை இயற்றியவர் இன்னொன்று தெரியவில்லை. இப்பகுதியில் இந்தியச் சுதந்தரப் போராட்டத்திற்கு முதல் முழுக்கம் செய்த பாஞ்சாலன் குறிச்சி மன்னன் வர்பாண்டியக் கட்டபொம்மன், கலெக்டர் ஜாக்சனைப் பேட்டி காணவந்து இராமநாதபுரத்தில் தங்கியிருந்தபொழுது கொலு வீற்றிருந்த சிறப்பு வருணிக்கப்படுகிறது. இதனால் அக்காலச் சிற்பாசனின் சிறப்பைப்பறியலாம்.

கேள்விகள்

1. பாண்டிய நாட்டின் வளப்பத்தை ஆசிரியர் எவ்வாறு வருணிக்கிறார்?
2. பயனக்கொடியின் தலைவலங்காச் சிறப்பைத் தெரிவிக்க, முற்கால அணிவகைகள் யாவை?
3. கட்டபொம்மன் கொலு வீற்றிருந்த சிறப்பு யாது?

VII. பல்வகைப் பாடல்கள்

உடற் பயிற்சி

இளங்கன்று பிறந்தவுடன் எழுந்தோடி விளைவாடி
உளம்பெற்ற மகிழ்ச்சியுடன் உடற்பயிற்சி செய்வதனால்
வளம்பெற்று நாடோறும் வளருவதைக் காண்போமேல்
விளங்குமுடற் பயிற்சிறிதம் வேண்டுமென உணர்

வோமே. 1

—கா. சி. விசயங்கர முநியார்

மலர்கள்

வண்டின் வரவெதிர் பார்த்துநிற்போம்—நல்ல
வாசனை வீதியில் வீசினிற்போம்.

உண்டு களிக்க மதுவளிப்போம்—சற்றே
உட்காரப் பீடமும் இட்டுவைப்போம்.

மங்கைய ரோடு குமரரையும்—மனம்
வாய்த்த மணஞ்செய்து வாழவைப்போம்.

தங்கமும் பொன்னும் மணிகளுமே—எம்மைத்
தாழ்ந்து வணங்கமேல் தங்கிடுவோம்.

ஈசன் அடியில் பணிந்திருப்போம்—அவர்
ஏந்து முடிமீதும் ஏறிநிற்போம்.

பூசனை செய்யும் அடியவரின்—உள்ளம்
பொங்கு களிப்பெலாம் காட்டிநிற்போம். 2

—கவிமணி சி. தேசிகன்தாயகம் பிள்ளை

உழவரின் சிறப்பு

ஏராலே சேறுக்கி யெருவாலே கருவாக்கி
நீராலே பைங்குழை நிலைப்பிப்பார் தமையன்றிக்
காராலே காவேரி நதியாலே காசினியில்
ஆராலே பசிதீர்வார் அகலிடத்திற் பிறந்தோரே. 3

—கம்பர்

இயேசுநாதரின் சிறப்பு

“ஆண்மைகொள் சேசு புவிக்குப்
 புரிந்ததென் தோழி?—அவர்
 அன்பெனும் நன்முர செங்கும்
 முழக்கினர் தோழா—அந்தக்
 கேண்மைகொள் சேசுவின் கீர்த்தி
 உரைத்திடு தோழி—அவர்
 கீர்த்தி உரைத்திட வார்த்தை
 கிடைக்கிலே தோழா—நலம்
 தாண்டவம் ஆடிடச் செய்தவ
 ரோ அவர்? தோழி—அன்று
 தம்மைப் புவிக்குத் தரும்பெரு
 மானவர் தோழா—அந்த
 ஆண்டவன் தொண்டர்கள் ஆகிடத்
 தக்கவர் யாவர்—எனில்
 ‘அன்னியர்’ ‘தான்’ என்ற
 பேத மிலாதவர் தோழா!”

—பாரதிதாசன்

செய்யவேண்டுவன

வாலிபந் தனில்வித்தை கற்கவேண் டும் ; கற்ற
 வழியிலே நிற்கவேண்டும் ;
 வளைகடல் திரிந்துபொன் தேடவேண் டும் ; தேடி-
 வளர்அறம் செய்யவேண்டும் ;
 சீலமுடை யோர்களைச் சேரவேண் டும் ; பிரிதல்
 செய்யா திருக்கவேண்டும் ;
 செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ளவேண் டும் ;
 தியாகம் கொடுக்கவேண்டும் ; [கொண்டு
 ஞாலமிசை பலதருமம் நாட்டவேண் டும் ; நாட்டி-
 நன்றாய் நடத்தவேண்டும் ;
 நம்பன்இணை யடிபூசை பண்ணவேண் டும் ; பண்ணி
 இலுமிகு பக்திவேண்டும் ;

ஆலமமர் கண்டனே ! பூதியணி முண்டனே !
அழகன்எம தருமைமதவேள் !
அனுதினமும் மனதில்நினை தருசதுர கிரிவளர்
அறப்பளி சுரதேவனே !

5

—ஆம்பலவாணக் கவிராயர்

தொழில்

இரும்பைக் காய்ச்சி உருக்கிடு வீரே !
இயந்தி ரங்கள் வகுத்திடு வீரே ?
கரும்பைச் சாறு பிழிந்திடு வீரே !
கடலில் மூழ்கினன் முத்தெடுப் பீரே !
அரும்பும் வேர்வை உதிர்த்துப் புவிமேல்
ஆயி ரந்தொழில் செய்திடு வீரே !
பெரும்பு கழ்நுமக் கேயிசைக் கின்றேன்
பிரம தேவன் கலையிங்கு நீரே.

6

—பாரதியார்

சுதந்தரத் திருநாள்

இந்திய நாட்டின் சுதந்தரத் திருநாள்
இன்பம் யாவையும் இனிமேல் தருநாள்
செந்தமிழ்த் தாயின் திருப்புகழ் பாடித்
தெய்வம் தொழுவோம் யாவரும் கூடி
பொதுநலம் ஒன்றே குறியெனப் போற்றி
பொல்லா வழக்கம் யாவையும் மாற்றி
புதுப்புது அறிவினைப் புகுத்திடல் புரிவோம்
பூரண வளர்ச்சியின் நன்மைகள் தெரிவோம்.

7

—நாமக்கல் கவிஞர்

வாழ்த்து

பொலிக பூரணம் ! பொங்குக வெற்றியே !
பொலிக நல்ல புதுயுக வாழ்க்கையே !
பொலிக புண்ணிய பாரத பூமியே !
பொலிக மங்கலம் பூவுயிர் யாவிற்கும் !

8

—கவிநாயகி சுத்தானந்த பாரதியார்

குறிப்புரை

1. உனம்—மனம்
வனம்—வனப்பம்
2. மது—தேன்
மணம்—நிருமணம்
3. கரு—பயிர் வளர்வதற்கான
வனப்பம்
பைங்கடும்—பயிர்
கார்—மேகம்
காசினி—உலகம்
அகலிடம்—அகன்ற இடமுள்ள
உலகம்.
4. சேக—இயேசுகாதர்
புவிக்கு—உலகத்திற்கு
கேண்மை—சட்பு
கடைக்கிளி—கடைக்கவில்கி
பேதம்—வேறுபாடு
5. வரை—வரைந்துள்ள
சிலம்—ஒழுக்கம்
கம்பன்—சிவபெருமான்
- இனையடி—இரண்டு பாதங்கள்
சூலம்—நஞ்சு, விஷம்
கண்டன்—கழுத்தை
யுடையவன் : சிவன்
பூதி—விபூதி, திருநீறு
முண்டன்—நெற்றியை
யுடையவன்
தரு—மரம்.
6. வகுத்திடுவீர்—செய்வீர்
அரும்பும்—தோன்றும்
தமக்கே—உங்களுக்கு
இசைக்கின்றேன்—சொல்கி
றேன்
7. நிரூப்புகழ்—சிறந்த புகழை
பொல்லாவழக்கம்—தீயவழக்
கங்கள்
8. பொலிக்—சிறக்க
பாரதபூமி—இந்தியா
பூ உயிர்—உலகத்தையுயிர்கள்

கேள்விகள்

1. உடற்பயிற்சி அலையம் என்பது எதனால் தெரிவித்து?
2. மலர்கள் தங்கள் மேன்மையை எவ்வாறு தெரிவிக்கின்றன?
3. உழவரின் சிறப்பைத் தெரிவிக்க.
4. தோழன் தோழி உரையாடலால் விளங்கும் இயேசுகாதரின் பெருமைகள் யாவை?
5. அறப்பலிகா சதகத்திலிருந்து செய்யத்தக்கவை இன்னவை என்பதைத் தொகுத்துக் கூறுக.
6. 'கல்வி, செல்வம், தருமம்' என்பவற்றைப்பற்றி நீங்கள் தெரிந்து கொண்டவை யாவை?
7. காடுமேன்மையுடைய பாரதியார் தெரிவிக்கும் தொழில்கள் யாவை?
8. இந்திய காட்டில் இன்பம் பெருக காம் என்ன செய்யவேண்டும்?
9. சுத்தானந்த பாரதியார் இந்தியாவை எங்ஙனம் வாழ்த்துகிறார்?